

4. číslo
ročník 2011/2012

- * JAKUB KANIA *
- * JINDŘICH KOTRLA *
- * JAROSLAV HAŠEK *
- * ŽEBŘÍČEK KLUBŮ 2011 *
- * TOP 10 CIZINCŮ *
- * HC BEROUNŠTÍ MEDVĚDI *
- * IHC PÍSEK *
- * JAROSLAV KŮS *

MAGAZÍN O 1. LIZE

Předmluva

V prosincovém čísle magazínu o 1. lize najdete žebříček nejlepších klubů 1. ligy. Do hodnocení jsme zahrnuli hned několik rozličných faktorů. Kdopak asi vyšel vítězně? V momentálně nejlepší formě hrající Ústí nad Labem, bohatý a ambiciózní Chomutov nebo trofejemi opředená Dukla Jihlava?

Nechybí ale ani tradiční TOP 10. Tentokrát se zaměříme na cizince, kterých letos v 1. lize najdete oproti minulým ročníkům daleko více.

V tomto vydání elektronického časopisu o druhé nejvyšší hokejové lize v České republice naleznete hned dva profily o talentovaných hráčích. Tím prvním je třebíčský bek Jakub Kania, jenž byl po celou svoji kariéru o krok napřed před svými vrstevníky. Druhým hráčem, jehož kariéru si představíme, je chomutovský Jaroslav Kůs, s kterým udělali rozhovor v sérii článků pod názvem Mladé pušky redaktoři webu piratichomutov.cz David Matula a Jakub Novák.

Dalším hráčem, který toho má s Chomutovem hodně společného, je litoměřický forward Jaroslav Hašek, o kterém je rovněž v magazínu článek. I nadále zůstaneme na severu Čech, když si můžete přečíst o kariéře defenzivního specialisty Jindřicha Kotrly, jenž v současnosti působí v Mostě.

Příjemné čtení přeje HSfan a Ady

Citát čísla

„Musíme se vzpamatovat, protože děláme ostudu jak sobě, tak i klubu.“

Herní krize nováčka soutěže z Mostu se i přes výrazné posílení kádru protáhla až do prosince. Kamil Tvrdek pochopitelně ze stávající situace nadšený není.

Foto čísla

Příznivci Olomouce se v play-off 2011 inspirovali dvěma populárními fanoušky Vancouveru. Vyloučení soupeři z nich radost určitě neměli.

Obsah

2..... Úvod
3-8..... Rychlé zprávy
9-16..... Jakub Kania
17-18..... Team info: odchovanci
19-25..... HC Berounští Medvědi
26..... Milníky měsíce
27-30..... Petr Ulrych
31-33..... TOP 10: cizinci
34-40..... Jindřich Kotrla
41-49..... IHC Písek

50-56..... Jaroslav Hašek
57-67..... Žebříček klubů 2011
68-72..... Jaroslav Kůs
73-74..... Petr Kaňkovský
75-76..... Statistika
77..... Zábava
78..... Kvíz
79..... Příští číslo

PLUS

Tak přece jenom si trenéři reprezentační dvacítky všimli vysoké výkonnosti olomouckého gólmána a povolali ho na Mistrovství světa hráčů do 20 let. Doufejme, že Libor Kašík, v současnosti nejlepší prvoligový brankář, naskočí i do nějakého utkání. Zaslouží si to.

Miroslav Klůč

Nejlepší hokejista chomutovské historie pan Miroslav Klůč byl uveden do Síně slávy českého hokeje. Tento člověk a hokejista si to zaslouží jako málokdo jiný.

Piráti Chomutov

Od vydání minulého čísla se Pirátům dařilo snad vše, na co sáhli. Odesl to mimo jiné Slovan (6:4), Šumperk (7:4) a hlavně Most (14:3!).

MINUS

Už se zdálo, že se Horáci dostávají do formy, ale třibodové výhry v hojném počtu stále nepřicházejí. Ve statistice vyhraných utkání po skončení základní hrací doby tak stále naleznete cifru pět. Zvedne se, jako tradičně, Třebíč po vánoční přestávce?

SK Kadaň

Jeden z černých koní soutěže zatím předvádí katastrofální výkony. Více o současné situaci v Kadani naleznete v milnicích měsíce nebo v příštím čísle magazínu.

Kauza Andres

Server idnes.cz zveřejnil kontroverzní rozhovor s majitelem hráčských práv na mosteckého hokejistu Bronislava Andrese. Agent tvrdí, že mu HC Most ukradl hráče. O této kauze se více můžete dozvědět po kliknutí na tento odkaz:

http://hokej.idnes.cz/hc-most-mi-ukradl-hrace-zlobi-se-podnikatel-pripad-setri-policijepwa/hok_1liga.aspx?c=A111205_1695938_hok_1liga_ten

RYCHLÉ ZPRÁVY

„My chceme Micku, my chceme Micku,“ znělo v Ústí nad Labem

Nelehký úkol dali tímto skandováním během zápasu s Berounem, kam byl bývalý reprezentační útočník poslán svou kmenovou Slavií, fanoušci Slovanu manažeru Kyselovi. Ale přání by se měla plnit. Uvidíme, zda bude v jednání se Sešivanými úspěšný. Zájem o Micku generální manažer Robert Kysela v rozhovoru pro oficiální stránky klubu veřejně přiznal. *„Máme o něj zájem. Ve Slavii nedostává tolik prostoru, naopak v Ústí je mezi fanoušky velmi oblíbený, nedávno tu měli transparent, abych rozbil prasátko a přivedl ho (smích). Ale není jednoduché to domluvit. Micka je dnes extraligový hokejista a není snadné ho sem přivést a přesvědčit, aby se tu s námi o něco pokusil.“*

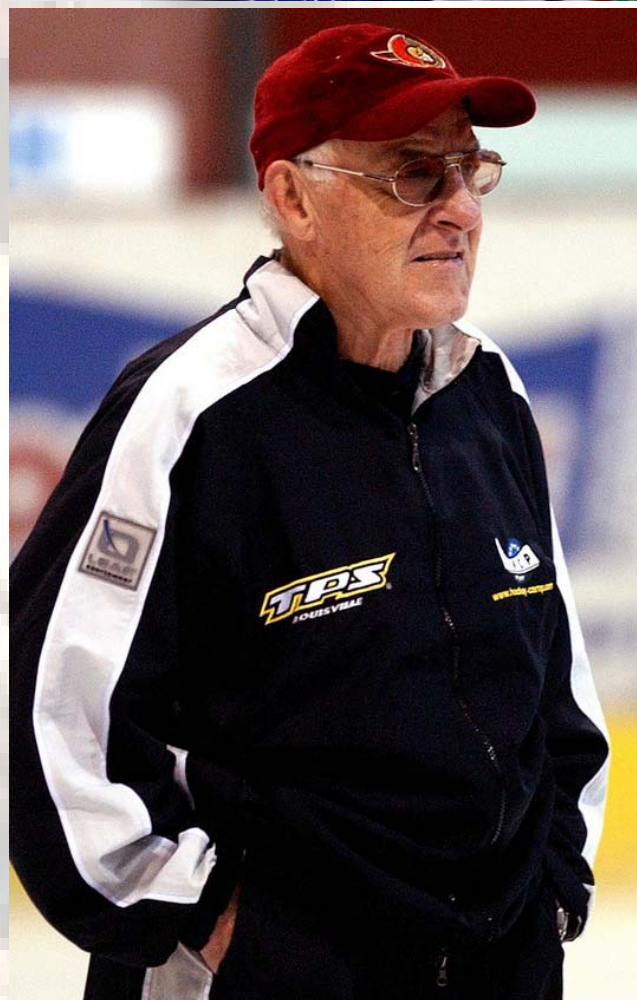
Miláček ústeckého publika Tomáš Micka neskrýval po zápase se svým bývalým klubem nadšení. Není divu, fanoušci ho několikrát hlasitým skandováním pozdravili. *„Klobouk dolů před všemi. Jsem šťastný, že v ústeckém fanklubu jsou výborní lidé a Ústí nad Labem za něj musí být šťastné. Chci všem ústeckým fanouškům moc poděkovat za nádherné přivítání,“* sdělil v rozhovoru pro Zdeňka Kamínka mladšího.

Foto: Miroslav Rosendorf (hcusti.cz)

Osobní trenér Dominika Haška Josef Bruk rozšířil realizační tým Chomutova

76letý kouč je spjat zejména s Dominikem Haškem, kterému pomáhal ve zdokonalování brankářských vlastností již na začátku jeho seniorské kariéry. Dominátor byl se službami respektované osobnosti natolik spokojen, že ho pozval i do NHL, kde se naplno rozvinula jejich úzká spolupráce. I díky Josefu Brukovi tak mohl olympijský vítěz do své sbírky uložit šest Vezina Trophy (pro nejlepšího brankáře NHL) a dvě Hart Trophy (nejprestižnější ocenění v NHL, které se uděluje pro nejužitečnějšího hráče celé ligy). Třešničkou na dortu pak bylo pro Dominika Haška to, že byl vyhlášen nejlepším českým, respektive československým, hokejistou století. Kromě Haška spolupracoval Josef Bruk i s Petrem Břízou či s Tomášem Dubou a Pöpperlem. Nyní Josef Bruk povede finského brankáře Jarna Laitinena, jenž do severočeského celku přišel na zkoušku z Havlíčkova Brodu, a Miroslava Hanuljaka. Předsezónní posila Milan Řehoř byl poslán do Kadaně, kde je jedničkou týmu. Piráti se netajili ani tím, že mají zájem o Dominika Haška. Ale kdo by o něj zájem neměl, že? Hašek ovšem očekávaně do Chomutova nezamířil.

Čistku v Kadani odnesl Eiselt, Davídek a Jabrocký

SK Kadaň je v letošní sezóně, stejně jako v té minulé, velkým zklamáním. Zkušení hráči zapůjčení z Chomutova viditelně neodvádí své maximum. Čest výjimkám (Stanislav Mikšovic). Nebylo tedy zas takové překvapení, že se vedení Kadaně rozhodlo vzdát služeb hned tria hráčů, kteří svůj velký potenciál ve farmářském týmu Chomutova zdaleka nenaplnili. Jedná se o zkušeného Václava Eiselta, jenž si nyní hledá angažmá, Jaroslava Jabrockého, který přicházel do 1. ligy s velkou pompou, ale nyní se vrací domů na Slovensko, a Martina Davídka, který v Chomutově nenapodobil skvělé výkony z Olomouce a po neúspěšném angažmá v Kadani s největší pravděpodobností zamíří do Německa. Odchody se týkají i Petra Freiberga a Jana Stehlíka. Ti ale v týmu nekončí úplně, byli totiž posláni do partnerského Klášterce nad Ohří. Hostování navíc skončilo Kamilu Charouskovi, jenž se tak vrátil do Mostu, i když by pochopitelně raději zůstal v Kadani, jelikož tam působí jeho bratr Jiří.

Naopak novou akvizicí se stal František Bombic (foto), který v úvodu tohoto ročníku působil v Karlových Varech, kde byli s jeho službami spokojeni, ale raději dají přednost svým. Jak již bylo zmíněno na předešlé straně, tak se do Kadaně z Chomutova přestěhoval Milan Řehoř, jenž je jedničkou týmu, což odskákal Tomáš Závorka a Kamil Jarina. V současnosti je na brankářském postu v Kadani opravdu velký přetlak. Novinkou je pak to, že do sportovního klubu přišel na hostování Jan Heřman a Ondřej Fiala.

Vladimír Jeřábek se vrací do mateřského Mostu

Velkou posilu do realizačního týmu získal den po vydání 3. čísla magazínu HC Most. Pomoci Baníku z barážového pásma má totiž Vladimír Jeřábek, jenž je místním odchovancem. Letošní sezónu načal bývalý vynikající hokejista Litvínova v Mladé Boleslavi, ale byl odvolán (na jeho místo Středočeši překvapivě získali donedávna havlíčkobrodského Petra Nováka) a tak si hledal angažmá. S příchodem Vladimíra Jeřábka (foto) se sice hra Mostu zlepšila, stejně tak i kvalita tréninku prudce stoupla, ale výsledky stále moc příznivé nejsou. Chce to ale čas. „*Je to extraligový trenér. Okamžitě pozvednul úroveň tréninků, má to jinou úroveň. Jak už jsem říkal, je to otázka času, kdy se dostaví i výsledky,*“ řekl pro Jiřího Rybáře Jindřich Kotrla, o kterém je v tomto čísle článek. Spokojený s novým trenérem byl i karlovarský mladiček a člen reprezentační dvacítky Michal Vachovec. „*Řekl bych, že posun k lepšímu tam asi určitě bude. Pan Jeřábek tomu dal takový náboj, tréninky vypadají lépe. Navíc má i hodně emotivní koučink během utkání.*“

I když hráči o vyhnutí se účasti v baráži ještě bojují, vypadá to, že by se musel stát zázrak, aby Most proklouzl na 12. pozici, která zaručuje udržení soutěže. Příchodem Vladimíra Jeřábka ale vedení jasně naznačilo, že pro záchranu udělá vše.

Ústí nad Labem posílilo o trio hráčů

Slovan ani po přesvědčivých výkonech v první polovině základní části neusnul na vavřínech a využil možnosti posílit tým o tři kvalitní hráče. Nejdříve Lvi z Třebíče stáhli Marka Laše, jenž si o pozvánku do svého kmenového řekl dobrými výkony v mateřské Horácké Slavii. Tento forward bude užitečný jak v ofenzivní, tak i v defenzivní činnosti hry. Snad dostane více příležitostí, než Lukáš Nahodil a ukáže, co v něm vězí.

Druhou akvizicí severočeského klubu se stal odchovanec hradeckého hokeje Miloslav Čermák (foto), který odnesl plánované změny ve Slavii Praha. Na sever Čech přichází tento forward, jenž letos nastřádal do své sbírky šest extraligových bodů, na hostování do konce tohoto ročníku.

Další posilou z nejvyšší soutěže se stal talentovaný mladík Tomáš Voráček, jehož herní vlastnosti přiblížil čtenářům hcusti.cz sportovní manažer klubu Jaromír Šindel. „Tomáš má ideální parametry (191cm, 96kg). Jde o defenzivně laděného beka, svojí silou a agresivitou bude pro naši obranu přínosem,“ řekl sportovní manažer Lvů Jaromír Šindel.

Kvalita rozhodčích v 1. lize? Děs běs.

„Jen dvě věci jsou nekonečné - vesmír a lidská hloupost. Tím prvním si ovšem nejsem tak jist,“ pravil slavný fyzik Albert Einstein. Jeho slova platí i dnes, a to i v případě posuzování výroků hlavních rozhodčích. Zvláště pak ve druhé nejvyšší soutěži, kde to často vypadá jako v kultovním českém seriálu Okresní přebor, kde sice rozhodčí nebral úplatky, ale nerozuměl fotbalu. A nemyslí si to jen jeden hokejista, ale snad drtivá většina hráčů a především trenérů. Kritika sudích je sice během dvou dnů po odehrání utkání zakázána pod hrozbou odebrání registrace, ale i tak čas od času někdo otevře pusu na špacír. A to i taková osobnost, jako Jiří Dopita. „Pro mě je největší rozdíl mezi extraligou a první ligou v rozhodčích, ať se to někomu líbí, nebo ne. I když možná je to dané tím, že v extralize jsou hlavní rozhodčí dva a tady jeden.“

Nespokojen s výkony arbitrů v 1. lize byl i dlouholetý trenér Rebelu Petr Novák. Ale kritika z řad Havlíčkova Brodu neustala. Rozčarovaný nad kvalitou rozhodčích byl například zadák týmu z Vysočiny Jaroslav Koma. „Nebudu hodnotit výkony těch pruhovaných pánů, kteří podle mě pískají čím dál hůř.“

Stížností na rozhodčích je nespočet, ale stále žádná změna k lepšímu. Jak dlouho bude trvat, jestli se to vůbec stane, že se začne s tímto problémem něco dělat?

Hokejový komentátor Hosták vypomůže Hradci Králové

Populární spolukomentátor hokejových zápasů působí ve svém mateřském klubu již od začátku sezóny. Nyní se ale mimo chodu klubu bude podílet i na zdokonalování individuálních dovedností jednotlivých hráčů. Martin Hosták, bývalý vynikající hokejista a reprezentant, je vítanou posilou pro realizační tým Jiřího Mičky. *„V roli asistenta trenéra budu pomáhat stávající dvojici podle jejich potřeb. Hodně se zaměřím na individuální dovednosti především mladších hráčů, například na důraz při zakončování, vhazování a podobně. Do kádru chceme vnést klid a nějaký čas ho nechat pracovat bez výraznějších změn,“* uvedl Martin Hosták pro oficiální klubové stránky hchk.cz.

Hradecký generální manažer ale dementoval zprávy, že by se houpalo křeslo pod stávající trenérskou dvojicí Mička-Slabý. *„Posílení realizačního týmu neznamená snížení kompetencí, pravomocí, ale ani povinností trenérů,“* řekl Aleš Kmoníček.

Mladí hráči typu Čáp, Budínský, Čížek a další se mají od tohoto respektovaného trenéra, jenž v minulosti vedl například nedalekou Chrudim, co učit. Určitě je to krok dopředu.

Picaroon řádil, Ústečtí se hněvali

Velké popularity se dostává novému maskotu Pirátů. Prvotní rozpaky z vzhledu i jména přebily zábavné kousky v podání tohoto bláznivého piráta. Picaroon si oblíbili jak fanoušci, tak i děti, což je samozřejmě to klíčové.

Naopak v konkurenčním Ústí nad Labem si z tohoto maskota utahují. Zejména z jeho vzhledu. Označili ho dokonce za nejošklivějšího maskota. Za tato slova se odvděčil Picaroon drezúrou Lvíčka, jenž je maskotem největších rivalů. Na kontroverzní show Picaroonu se můžete podívat na Youtube po zadání hesla picaroon2.mpg či po kliknutí na tento odkaz:

<http://www.youtube.com/watch?v=VYq4Emz4lrE> .

Ale kousek Picaroonu nebyl jediným šťouchancem na účet Slovanu. Chomutov pustil i upravenou ústeckou hymnu začínající popěvkem Slovan, heja heja, dáme góla dáme, a připojil za ni jižanskou píseň, kde se opakovalo slovo shodné s českým výrazem pro dámské přirození. *„Rád se zasměju, když si někdo udělá legraci ze mě, ale tohle bylo vážně trapný. To máme oblíknout Hrušku do dresu a budeme na něj čůrat?“* neskrýval trenér Ústí n/L Petr Rosol v rozhovoru pro idnes.cz rozhořčení nad scénkou Picaroonu, jenž bičem poháněl maskota Ústí v dresu Jana Kloboučka, kapitána Lvů. *„Pan Rosol je spíš trenér a měl by hodnotit sportovní výkony než zábavu pro fanoušky. Ale chápu, že byl rozhořčený z výsledku. Nicméně lidi to docela pobavilo, bylo to vhodné. Šlo o odpověď ústeckým fanouškům, kteří na svém webu vyhlásili, že jedou za naším hezkým maskotem,“* kontroval šéf Pirátů Veverka pro Petra Bílka. No, 1. liga dostává zajímavý náboj. Rozhodně se máme na co těšit.

Do Hradce Králové zamířil zkušený Martin Záhorovský

Zvučnou posilu ulovil do svých řad Hradec Králové. Po kanonýru Tvrdíkovi se do prvoligového manšaftu po půl roce vrací Martin Záhorovský (foto), jedna z nejvýraznějších postav zlínského klubu v novém desetiletí. Výborné výkony v extralize dokonce vynesly tomuto forvardovi pozvánku do reprezentace, v níž se ve dvou odehraných zápasech jednou radoval i ze vstřelené branky. V poslední době ale jeho kariéra uvadá, vloni byl dokonce zlínským klubem poslán do druhé nejvyšší soutěže, kde nejprve neúspěšně hájil barvy Olomouce a poté v závěru základní části a play-off nastupoval pod hlavičkou Hradce Králové, kde chytil druhý dech. Když bylo jasné, že si pro sezónu 2011/2012 lukrativnější angažmá než v Hradci nenajde, rozhodl se pro angažmá v 1. lize. „Loni jsem zde dohrával sezónu, byl jsem velmi spokojený. Znal jsem kluky, trenéra, vím, že tady je dobrá parta a ambiciózní mužstvo. V tomto ohledu tedy nebylo co řešit,“ řekl pro Sannyho Muharema forvard, jenž má v klubu vyřízené hostování do Vánoc. Tomuto útočníkovi, pokud neodejde, se budeme obšírněji věnovat v příštím čísle magazínu.

Naopak z klubu, který postihla velká marodka, odešel bojovník Ondřej Látal, jenž si nyní hledá nové působiště.

Změny v Litoměřicích. Odchází Drábek, přichází Dudáš.

Václav Drábek, letní posila Stadionu z Benátek nad Jizerou, se letos uvedl ve skvělém světle a prožil skvostný úvod sezóny. Zájem o tehdy nejlepšího beka Litoměřic projevila i extraligová Mladá Boleslav, kde Drábek v minulosti působil. Znamé prostředí dlouhovlasému zadákovi svědčí i tentokrát a Středoši si jeho služeb váží, což manažer klubu Milan Hnilička stvrdil trejdem. Do Stadionu zamířil výměnou za to, že Mladá Boleslav bude využívat služeb Drábka pravidelně, Martin Dudáš.

Žádné citelné oslabení se ale z pohledu Severočechů nekoná. Martin Dudáš je rovněž kvalitním bekem, který je pověstný svou tvrdou hrou. Občas to ale přežene a zbytečně dostává osobní tresty. V loňském ročníku byl ale důležitou postavou defenzivy Třebíče a posléze i Vrchlabí, s kterým dokráčel až do čtvrtfinále prvoligového play-off.

Martin Šagát vypomůže Pardubicím

Dalším hráčem Slovanu, který byl poslán do nejvyšší soutěže, se stal slovenský forvard, jenž nyní zažívá skvělou sezónu, Martin Šagát. 27letý útočník vypomůže extraligovým Pardubicím formou střídavého startu. Vyplatí se Ústí nad Labem tato přestupová taktika? Vloni na to doplatili Piráti, dojede na to letos i jejich největší rival nebo obhájí vítězství v 1. lize? Jedno je jasné. Trenér Petr Rosol s odchody Lvů do ELH razantně nesouhlasí. „Každý trenér chce vyhrávat a hrát v nejsilnější sestavě. Nyní je to takto nastavené a hokej bude trochu jiný než v minulosti. Takový je život a musíme to překousnout. Půjčování hráčů se mi nelíbí a mám na to svůj názor,“ prozradil pro Zdeňka Kamínka mladšího.

Jonáš Fiedler se vážně zranil

27letý havlíčkobrodský forvard Jonáš Fiedler utrpěl v zápase 32. kola (Havlíčkův Brod v něm přehrál Olomouc poměrem 6:4) vážné zranění. Útočník Rebelu totiž poté, co nezvládl bruslařský manévr, narazil hlavou do mantinelu a k velkému úděsu zůstal bezvládně ležet. Okamžitě se k němu přihrnuli lékaři. V tu chvíli situace nevypadala vůbec dobře. K velké úlevě všech přítomných ale nakonec Jonáš Fiedler odjel po svých. Před stadionem už na něho čekala sanitka, která ho okamžitě odvezla do brněnské nemocnice. Ve středu se pak podrobil operaci. „Poranil si nějaký pátý krční obratel,“ řekl k incidentu pro hcrebel.cz generální manažer klubu Augustin Žák. Nejčernější prognózy (jak se tomu stalo například u Lud'ka Čajky nebo Tomáše Zelenky) se naštěstí ukázaly být liché. „Máme zprávy, že může normálně hýbat nohama i rukama, což je ta úplně nejdůležitější informace,“ prohlásil šéf brodského klubu v rozhovoru pro Evu Streichsbierovou. „Tři měsíce po operaci bude muset mít absolutní klid a další tři měsíce pak bude rehabilitovat,“ dodal. Náš magazín přeje tomuto forvardovi, jenž letos vstřelil tři branky, zdárné uzdravení a brzký návrat na led.

Velký talent českého hokeje Dmitrij Jaškin nastupuje za Beroun

Jednička draftu KHL a v současnosti největší talent tuzemského hokeje letos zatím neoslňuje na extraligové scéně formou, jako loni, a tak ho Vladimír Růžička poslal na zkušenou do prvoligového Berouna. V současnosti je ale Dmitrij Jaškin na kempu s reprezentační dvacítkou a bojuje o účast na světovém šampionátu hráčů do 20 let. „Doufám, že mé výkony graduji. Já se cítím zápas od zápasu lépe a doufám, že to vše vyvrcholí v Kanadě,“ přeje si slávistický forvard, jenž letos nastupuje za týmy, které se nalézají ve spodních patrech tabulky. „Já myslím, že je to jen o psychice hráčů. Všude jsou dobří hráči, akorát se jim momentálně nedaří. Já doufám, že se to časem zvedne,“ sdělil nadaný forvard v rozhovoru s Davidem Havlíkem a zároveň doufá, že po šampionátu se vrátí do základní sestavy Slavie, a že jeho angažmá v Berouně bude minulostí. „Útočníci ve Slavii, co tam hráli, tak tam teď nehrají. Já doufám, že postupem času se opět dostanu tam, kde jsem byl a budu hrát zase za Slavii,“ zakončil v interview pro web medvedi.cz.

ČTĚTE V DALŠÍM ČÍSLE MAGAZÍNU:

PŘEHLED NEJMLADŠÍCH/NEJSTARŠÍCH A NEJMENŠÍCH/NEJVYŠŠÍCH PRVOLIGOVÝCH HRÁČŮ + DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI

Jakub Kania byl vždy minimálně o krok napřed před svými vrstevníky. Nyní je ovšem jeho pozice v týmu Třebíče oproti předešlým sezónám zcela odlišná. Právě on je totiž v mladé defenzivě Horácké Slavie jedním z nejzkušenějších hráčů. Byť mu je teprve 21let, už hraje svoji třetí prvoligovou sezónu. Roli prvního obránce zatím Kania plní na výbornou.

Autor: HSfan

foto: Jiří Mokrý, fotokraus.cz

JAKUB KANIA

Podobný typ obránce a člověka, jakým je Jakub Kania, byste asi hledali dlouho.

Dokonce bych se vsadil, že byste hokejový klon Jakuba Kania ani nenašli. Na ledě se totiž svým herním pojetím vymyká všem svým spoluhráčům. Popišme si nyní hokejovou kariéru mladého hráče, kterého nic nerozhodí.

Jméno Jakub Kania je u našich polských sousedů velmi známé. Neproslavil ho však tento třebíčský obránce, nýbrž uznávaný básník téhož jména i příjmení. Nyní pojďme ale k talentovanému zadákovi. Na mapě ovšem nemusíme překonávat moc velkou vzdálenost. Město, ve kterém Kania začínal s hokejem, je totiž hned za hranicemi Polska. Jedná se o Český Těšín, který krom Jakuba Kania daroval hokejovému světu například Petra Gřegořka nebo tragicky zesnulého Lud'ka Čajku. „K hokeji mě přivedl děda, bylo to v Českém Těšíně. Hrával jsem také fotbal, ale jen jako doplňkový sport,“ vzpomínal na své začátky v dotazníku pro hokej.cz. Jakub Kania se pochopitelně v pozdějším věku již hokeji nevěnoval v Českém Těšíně, nýbrž v Třinci, v němž už ve čtrnácti letech pravidelně nastupoval za dorostence hrající nejvyšší soutěž. V šestnácti pak patřil k výrazným postavám juniorského celku. I přesto, že byli jeho protivníci často o čtyři roky starší, si v sezóně 2006/2007 připsal jedenáct bodů v juniorské extralize. V 18 letech si pak připsal i první start za tým mužů. Opravdu raketový vstup do kariéry tohoto šikovného beka.

Skvělých statistik v klubu si pochopitelně museli všimnout i

Hráčské info

16. 12. 1990

183cm, 85kg

hůl levá

obránce

23Z, 2G, 3A, 0 +/-, 10TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
2003-04	HC Oceláři Třinec - dor. (E)	12	0	2	2	6
	HC Oceláři Třinec - dor. (E,p-o)	2	0	0	0	0
2004-05	HC Oceláři Třinec - dor. (E)	45	2	3	5	18
	HC Oceláři Třinec - dor. (E,p-o)	6	0	0	0	0
2005-06	HC Oceláři Třinec - jun. (E)	4	0	0	0	2
	HC Oceláři Třinec - jun. (E,p-o)	1	0	0	0	0
	HC Oceláři Třinec - dor. (E)	45	2	13	15	85
2006-07	HC Oceláři Třinec - dor. (E,p-o)	2	0	0	0	24
	HC Oceláři Třinec - jun. (E)	31	1	7	8	61
	HC Oceláři Třinec - jun. (E,p-o)	5	1	2	3	2
	HC Oceláři Třinec - dor. (E)	7	0	3	3	22
	HC Oceláři Třinec - dor. (E,p-o)	4	0	4	4	20
2007-08	HC Oceláři Třinec (E)	3	0	0	0	4
	HC Oceláři Třinec (E,p-o)	1	0	0	0	0
	HC Oceláři Třinec - jun. (E)	39	5	14	19	114
	HC Oceláři Třinec - jun. (E,p-o)	7	2	1	3	44
2008-09	HC Oceláři Třinec (E)	12	0	0	0	0
	HC VOKD Poruba (1.liga)	3	0	0	0	0
	HC Oceláři Třinec - jun. (E)	31	6	17	23	24
	HC Oceláři Třinec - jun. (E,p-o)	11	2	1	3	24
2009-10	HC Oceláři třinec (E)	3	0	0	0	0
	SK HS Třebíč (1.liga)	39	2	6	8	41
	SK HS Třebíč (1.liga,p-o)	6	1	1	2	4
	HC Oceláři Třinec - jun. (E)	2	0	0	0	0
2010-11	HC Oceláři Třinec - jun. (E,p-o)	4	0	1	1	2
	HC Oceláři Třinec (E)	4	0	0	0	0
	Orli Znojmo (1.liga)	17	0	1	1	14
	SK HS Třebíč (1.liga)	23	0	3	3	10
	SK HS Třebíč (1.liga,p-o)	4	0	0	0	0

Reprezentace:

Sezóna	Tým	Z	G	A	B	TM
2005-06	Reprezentace ČR (U16)	12	0	3	3	10
2006-07	Reprezentace ČR (U17)	15	0	8	8	20
2007-08	Reprezentace ČR (U18)	16	2	9	11	22
2008-09	Reprezentace ČR (U20)	7	1	2	3	4
2009-10	Reprezentace ČR (U20)	10	0	0	0	0

trenéři mládežnických celků, kteří už od 15 let Kaniu povolávali na většinu reprezentačních srazů a soustředění. V oficiálních údajích má „Kanis“ uvedeno 60 reprezentačních startů, v nichž nastřádal dvacet pět bodů (3+22). Bohužel účasti na Mistrovství světa Kaniovi unikly. „Měl jsem jet na mistrovství světa osmnáctek do Polska, kde se bojovalo o návrat do elitní skupiny. Ale během přípravy mi praskl klíček v rameni a musel jsem tedy zůstat doma. To mě hodně mrzelo.“ O Mistrovství světa do 20 let v roce 2010 ho zase připravily ne moc přesvědčivé výkony v přípravě, kde v deseti zápasech nezískal ani bod. Nepomohlo mu ani to (nebo mu to spíše uškodilo - protože byl až moc na očích), že ho v Třebíči, kam přišel ze Třince před sezónou 2009/2010, vedl tehdejší reprezentační kouč Jaromír Šindel.

Zklamání si konstruktivní zadák vynahradil na klubové scéně, jelikož Horácká Slavia tehdy předváděla skvělý ofenzivní hokej. „Kanis“ navíc dostával hodně

prostoru, a výraznou měrou se tak podílel na senzačním pátém místě klubu z Vysočiny (ve čtvrtfinále play-off ztroskotali Horáci na zkušeném Hradci Králové). Ve 45 startech si připsal na svůj věk, nezapomínejme, bylo mu teprve 18, respektive 19 let, parádních deset bodů, což byl třetí nejlepší výkon mezi všemi třebíčskými obránci. I statistikou +/- se mohl 183cm vysoký bek klidně pochlubit, protože na svém kontě měl po skončení sezóny jeden plusový bod.

Po tomto ročníku si chtěl Kania vybojovat místo v sestavě kmenového Třince, jenže Oceláři už nejsou průměrným týmem naší nejvyšší soutěže, takže prosadit se mezi sedm beků bylo pro Kaniu velmi těžkým úkolem. Nakonec se do obrany, jejímž nejmladším členem byl 25letý Josef Hrabal, neprobojoval. Třinec ho tak poslal do Znojma, jelikož s Orly tehdy navázal spolupráci. Jenže ve Znojmě nakonec setrval jen do konce listopadu, poté mu totiž jihomoravský celek z nezveřejněných důvodů vypověděl smlouvu, oficiálně kvůli disciplinárnímu

zнову nestačila na Východočechy z Hradce Králové. Za Třinec pak dobře pozičně hrající bek naskočil ke čtyřem extraligovým utkáním. V play-off 2010 šanci nedostal, ale byl součástí týmu, takže ho teoreticky můžeme považovat za Mistra ČR roku 2010. Jakub Kania by se tak, pokud bychom ho řadili k extraligovým šampionům, dal označit za jediného skutečného odchovance, jenž byl členem mistrovského kádrů.

Situace v Třinci se ani před sezónou 2011/2012 moc nezměnila a na Kaniu tak u Ocelářů, kteří často využívají jen tři obranné dvojice, znovu nezbylo místo. Nejprve ho třinecké vedení poslalo na zkoušku do Hradce Králové, ale ten nakonec posílil o několik dalších hráčů, tudíž bylo Kaniovi začátkem října umožněno angažmá v jiném prvoligovém klubu, a to v Třebíči, kde dostal vůbec svoji první výraznější šanci mezi seniory.

Čerstvě jednadvacetiletý zadák přicházel do Třebíče stejně jako v minulých dvou ročnících v době, kdy Horáci prožívali herní krizi. Po příchodu Jakuba Kania se ale tým postupem času znovu dostal do lepší pohody než v úvodu sezóny, a navíc začaly přicházet i příznivé výsledky. Momentálně se Jakub Kania na týmové produktivitě podílí pěti získanými body (2+3). Nezabrdilo ho ani zranění, které utrpěl po jednom z ostrých soubojů ve druhé polovině listopadu.

Nyní si pojd' me popsat hokejové a psychické vlastnosti tohoto talentovaného hokejisty. Náš magazín oslovil prostřednictvím off-line rozhovoru Viléma Buriana a Šimona Hrubce, a přes Facebook Stanislava Dietze, Radima Heřmana a Martina Sobotku. „*Jakub Kania je hodně*

prohřešku. Třebíčský sportovní manažer a trenér Kamil Pokorný tehdy vycítil šanci ulovit mladého beka i do rozjeté sezóny 2010/2011, která se pro Třebíč nevyvíjela vůbec dobře. Jakub Kania nakonec na Horácko přece jen zamířil. „*Jakub Kania tady prostředí dobře zná, hrál za nás už loni. Věříme, že se dostane do stejné výkonnosti a formy, jakou u nás v minulé sezóně prokázal.*“ Kamil Pokorný měl pravdu. Jakub Kania znovu ožil a dal zapomenout na trochu rozpačité angažmá ve Znojmě, kde si připsal jen jeden bod. I díky němu se nakonec tradiční prvoligový celek vzepjal a ze dna tabulky se vyšvihl až na desátou příčku, což zaručovalo účast v předkole play-off, kde ovšem Třebíč

svůj, takový kluk se jen tak nepotká. Je to naprostý flegmatik, nic ho nerozhodí, ale hodí se do kolektivu, nezkaží žádnou zábavu. Na ledě, když zabere, tak je hodně platný," řekl Vilém Burian. Momentálně možná nejlépe chytající gólman 1. ligy Šimon Hrubec hodnotí svého spoluhráče obdobně. „Kanis, to největší pohodář v týmu. Nikdy jsem neviděl nikoho tak pohodového. To, v jaké je pohodě a jak ho nic nerozhodí, se odráží i na jeho výkonech, které jsou kvalitní." Kolega z obrany Stanislav Dietz zase vyšvihl hlavní přednosti tohoto beka. „Kanis je hokejista bez nervů. Hodně si na ledě dovolí. Podle mě je to i dobře pozičně hrající bek, těžko se přes něj dá prosadit. Má dobrou rozehrávku, je dobrý hráč na přesilovou hru. Jinak v kabině je to hodný kluk, řekl bych spíš, že je to flegmatik, kterého nikdo a nic nerozhodí. Je příjemný, kamarádský. Moc toho sice nenamluví, ale když něco řekne, tak je to vždycky nějakej vtípek, a ten teda stojí za to..." Stejného názoru byl i Martin Sobotka, který se vrátil do mateřské Horácké Slavie z juniorského týmu Liberce. „Kuba Kania je pohodovej kluk. Na nic si nehraje. Mezi jeho přednosti patří výborná střela a dobrý přehled na ledě. V kabině se všema vychází. Prostě je to takovej pohodovej kluk," myslí si zadák, jenž toho letos kvůli zranění moc nenahrál. Oslovili jsme i Radima Heřmana, který stejně jako jiní oslovení hráči ochotně odpověděl, za což jim touto formou ještě jednou děkujeme. „Je to velký pohodář. Ještě jsem se neseťkal s ničím, co by ho rozhodilo a to z něj asi dělá skvělého hráče. V kabině supr kluk, protože jak říkám, nic ho nerozhodí, takže s nikým nemůže mít problémy. To samé platí pro hokej. Nepovedená přihrávka může hráče rozhodit na

několik střídání, ale myslím, že jeho by to nerozhodilo ani náhodou, proto může podávat stabilní výkony a to z něj dělá výborného obránce."

Využili jsme i možnosti položit otázku bývalému trenérovi Jakuba Kaniie (z Třebíče a reprezentační dvacítky) Jaromíru Šindelovi, jehož hodnocení do písmene vystihuje tohoto nadějného beka. „Kuba má velké předpoklady stát se dobrým hokejistou. Je ale příliš flegmatický a to hodně ovlivňuje pohled hokejové veřejnosti na jeho výkonnost. Pokud se srovná sám se sebou, tak bude platným extraligovým obránцем."

A jelikož je Jakub Kania mým oblíbeným hráčem, zaměřuji se na něj o trochu více, takže i já můžu přidat své hodnocení.

Jakub Kania má opravdu velmi osobitý styl. Možná při hře vypadá trochu laxně, ale dle mě tomu tak není, je to prostě jeho herní styl (jak by řekl komentátor Jiří Hözel hryl sty). A když jde opravdu do tuhého, tak ze sebe Jakub Kania vydá opravdu maximum. Je výtečný zejména v soubojích jeden na jednoho či dokonce když na něj jedou dva protihráči. Letos už

v těchto situacích několikrát parádním přečtením soupeřova brejku zabránil skórování. Hodí se také na přesilovky, čehož pochopitelně hlavní trenér Třebíče Kamil Pokorný hojně využívá. Nadaný zadák hraje všechny početní výhody, které se dle úspěšnosti využívání Horácké Slavii letos poměrně daří. Právě v přesilovkách je využívána solidní rozehrávka tohoto beka, který je už v 21 letech jedním z nejzkušenějších beků Horácké Slavie, jelikož hraje již svoji třetí sezónu mezi muži. Parták Davida Rangla z elitního defenzivního páru Třebíče ale herním stylem na svůj věk rozhodně nevypadá. Připomíná spíše zkušeného harcovníka. *Hlavně v klidu*, to je základní princip hry Jakuba Kaniie. Někdy to sice možná

P. S.: 16. prosince (v den kdy vyjde toto číslo magazínu) oslaví Jakub Kania své 21. narozeniny. Náš magazín mu tak přeje vše nejlepší, ať už v osobním, tak v tom hokejovém životě.

trochu uškodí, ale v drtivě většině herních situací se přehled třineckého odchovance Třebíči hodí. Každopádně si myslím, že z rychlonohého zadáka jednou vyroste slušný extraligový bek. Talentu k tomu má hodně, a pokud bude mít zároveň i nutnou dávku štěstí a nebudou ho tížit zranění, klidně může jít i ve šlépějích Marka Trončinského, jenž ještě před dvěma lety v Horácké Slavii sbíral první zkušenosti se seniorským hokejem a v současnosti už má liberecký zadák na svém kontě reprezentační starty za Českou republiku, které nasbíral letos na podzim během Euro Hockey Tour. To, zda i Kania někdy oblékne dres národního mužstva, je hodně odvážná myšlenka, ovšem ta se zdála být u Marka Trončinského před dvěma lety také...

Dotazník Jakuba Kanii 2. část

autor: Václav Jáchim

Jakou posloucháte muziku?

„V podstatě všechno, stačí mi, když si pustím rádio. Kdybych měl přece jen vybrat, asi bych si zvolil dobrý hip hop.“

Jaké čtete noviny a časopisy, sledujete internet?

„Z novin čtu třeba Blesk nebo Sport, na internetu jsem pravidelně. Sleduju hlavně hokejové stránky, zajímám se o také o jiné oblasti. I noviny čtu často na internetu.“

Záliby?

„Baví mě jiné sporty, hlavně fotbal. Když se chci odreagovat, sednu na čtyřkolku a jedu se projet do terénu. Jako relax ideální! Pocházím z Beskyd, kde je spousta hezkých míst, cest, dá se tam na čtyřkolce bezvadně vyřádit.“

Jste pověřivý?

„Ani ne. Vlastně nedodržuju žádné rituály, aspoň mě nic nespojuje.“

Dotazník Jakuba Kanii

zdroj: hokej.cz, rok: 2008

Nejhezčí hokejové zážitky?

„Doufám, že na ně stále čekám. Vážím si, že jsem si mohl zahrát extraligu dospělých.“

Čeho se nejvíc bojíte?

„Zranění, jinak ničeho.“

Co vás dokáže naštvat?

„V soukromí skoro nic, jsem docela flegmatik. A na ledě? Někdy rozhodčí, pokud pouštějí zákeřné fauly. Vadí mi, když někdo používá v osobních soubojích hokejku.“

Oblíbení herci, herečky?

„Polívka, Liška, Macháček. Nejraději se dívám na české komedie.“

Co vám chutná?

„Z jídel kuřecí řízek a brambor, k pití asi nejvíc kola.“

TEAM INFO

ODCHOVANCÍ

HC Slovan Ústečtí Lvi

Odchovancem Slovanu je například současný trenér Lvů Petr Rosol, který hrával i za československou reprezentaci. Z mládežnických kategorií Severočechů vzešel i Jan Čaloun (olympijský vítěz). Z novodobé historie pak Ústí vyprodukovalo mimo jiných Michala Neuvirtha (obr. nahoře), současného brankáře Washingtonu v NHL, ryzího kanonýra Milana Hejduka či Karla Kubáta, oporu zadních řad Litvínova.

Piráti Chomutov

V Chomutově vyrůstal třeba Viktor Hübl, známý ze svého angažmá v Litvínově, jenž nasbíral i několik reprezentačních startů. V 1. lize si pak jméno udělali Petr Jíra, Stanislav Mikšovic či Ladislav Boušek.

HC Dukla Jihlava

Nejznámější postavou z řad Dukly je Viktor Ujčík, který je trojnásobným Mistrem světa, ale dodnes mu chybí získání titulu v české extralize. Jediné vítězství si tak přispal ještě za působení v Jihlavě v památném ročníku 1990/1991. Nejvyšší soutěž ovšem dvakrát vyhrál za finské Oulu.

HC Olomouc

Také Olomouc se může chlubit několika význačnými odchovanci. Z té starší generace budu jmenovat třeba Ondřeje Kratěnu, hrající legendu nejvyšší soutěže, Ladislava Benýška, jenž si vyzkoušel i slavnou NHL, Michala Broše, čtyřnásobného Mistra ČR, Jana Tomajka, dvojnásobného Mistra světa... Z těch mladších hokejistů nesmím opomenout Petra Vránu, který také okusil angažmá v NHL, Davida Krejčího, velkou naději českého hokeje, a v neposlední řadě i Jiřího Hudlera, velkého hráčičky.

HC Rebel Havlíčkův Brod

Havlíčkův Brod se dá označit za líheň velkých talentů. V minulosti ze služeb odchovanců Rebelu těžila Dukla, v níž zářili především bratři Holíkové, možná nejlepší bratrská dvojice světové historie, či Josef Augusta, který se zároveň proslavil i jako slavný trenér. Opomenout nesmíme ani Jana Suchého, možná nejlepšího beka české a československé historie. Havlíčkův Brod ale s dodávkou hráčů do světového hokeje nepřestal ani v posledních letech. Vždyť v tomto týmu z Vysočiny začínal třeba dvojnásobný Mistr světa Radek Martínek, vítěz Stanley Cupu a světový šampion z Vídně Josef Vašíček, další tragicky zesnulý hráč Čech či produktivní zadák Jan Novák.

HC VCES Hradec Králové

Nejvýraznější postavou, kterou odchoval hradecký klub, je Martin Hosták, jenž je u mladší generace známý především jako spolukomentátor pořadu Buly. Dalším exreprezentantem vzešlým z hradecké líhne je Jan Hrdina, který zářil především v dresu Pittsburghu Penguins a naposledy pak ve švédském HV71, kde dokonce v roce 2008 slavil i titul. Svoji kariéru ale musel už ve dvatřiceti letech kvůli zranění ukončit. Jak Hosták, tak Hrdina, jsou dnes členy představenstva hokejového klubu Hradce Králové.

HC Berounští Medvědi

I v tomto provinčním klubu vyrostlo hned několik známých hráčů. V poslední době zazářil především Martin Růžička, rekordman play-off extraligy a také Mistr světa z Německa, jenž nyní působí v mezinárodní KHL. Ještě slavnější je pak Jiří Fischer, který ovšem kvůli problémům se srdcem musel svoji kariéru ukončit.

SK Horácká Slavia Třebíč

Třebíč je proslulou líhni talentů. Ze starší generace s hokejem v Třebíči začínal například úspěšný hráč a později i trenér Vladimír Bouzek, účastníci světových šampionátů Miroslav Sláma a Miloslav Ošmera, Mistr světa Oldřich Válek a spoustu dalších. V novodobé éře Horácká Slavia vychovala kapitána reprezentace na Olympijských hrách ve Vancouveru Patrika Eliáše, momentálně nejlépe placeného Čecha NHL Martina Erata (obr. nahoře) a jeho bratra Romana, Mistra světa z roku 2010 Ondřeje Němce, hráče St. Louis Blues v nejlepší hokejové lize světa Vladimíra Sobotku a taktéž několikánásobné reprezentanty Michala Mikesku, Leoše Čermáka a Pavla Kubiše.

HC Benátky nad Jizerou

Benátky vychovaly poměrně dost talentů, ale o těch uslyšíte až později, jelikož jsou to pořád ještě mladíci. Jde třeba o Kamila Kinkora, Zdeňka Doležala, Radka Hrabáka, Radima Šimka či Michaela Formánka.

SK Kadaň

I Kadaň má své význačné odchovance. Tím nejslavnějším, který stále hraje, je litvínovská ofenzivní opora a člen širšího reprezentačního kádru František Lukeš.

HC Stadion Litoměřice

Možná byste to do Stadionu neřekli, ale také v Litoměřicích vyrostlo hned několik velkých talentů. Jmenujme například trojnásobného Mistra světa Milana Hniličku (obr. uprostřed), vítěze Stanley Cupu Martina Škoulu, Mistry ČR Milana Tomana a Petra Přikryla. Zapomenout nesmím ani na hráče, kteří okusili NHL. Jde o Radka Hamra, Michala Birnera a Kamila Krepse.

IHC Komterm Písek

Nejvýraznější postavou vzešlou z Písku je bezesporu Tomáš Švihovec, který je poněkud zapomenutou legendou. Proto je pro vás určitě známější jméno Stanislav Neckář, Mistr světa z roku 1996 a také vítěz Stanley Cupu s Tampou Bay Lightning. Z prvoligových hokejistů patří mezi odchovance třeba Tomáš Nouza, Roman Němeček a Nikola Gajovský. Dalšími hráči, kteří vyrostli v IHC, jsou Jan Němeček a Pavel Kašpařík.

HC Most

Marek Židlický sice udělal největší výkonností pokrok na Kladně, ale s hokejem začínal v Mostě. Bud' me ale objektivní a považujeme ho za odchovance Kladna. Jiným význačným odchovancem je Kamil Piroš, který stejně jako Židlický nakoukl i do NHL. V nejslavnější hokejové lize světa si zahrál i Tomáš Divíšek, ten ovšem nejvíce zářil „jen“ v dresu Pardubic. Z dalších hokejistů, kteří začínali s hokejem v Mostě, jmenujme alespoň Vladimíry Gýnu a Jeřábka, Jana Hranáče či Lukáše Bednaříka.

HC Salith Šumperk

Jednoznačně nejvýraznější postavou mezi šumperskými odchovanci je Jiří Dopita, jehož výčet úspěchů by zaplnil celou stranu. Stačí tedy jen to, že byl členem zlaté naganské party či že se do paměti fanoušků zapsal coby klíčová postava extraligového Vsetína. Po svém návratu z extraligy se ale Dopita nevrátil do mateřského klubu, nýbrž do Olomouce, kde začínal s profesionálním hokejem a je navíc majoritním vlastníkem tohoto klubu. Další odchovanec, který to dotáhl hodně daleko je Jakub Kindl (obr. dole), který letos dostával hodně příležitostí v Detroitu Red Wings. Jakub Orsava si pak odbyl premiéru za seniorskou reprezentaci.

Berounští Medvědi, jak to tak vypadá, se po dlouhých letech opět vzepjali a stejně jako před pár lety mohou směle pomýšlet na účast v play-off. Loni šokovali osmou příčkou po základní části a letos jí klidně mohou obhájit. Dotáhne to tým okolo Davida Švagrovského až do play-off? Momentálně jsou Středočeši na deváté pozici.

autor: HSfan, David Havlík

foto: Vojta Bureš, Petra Skopcová, Jiří Mokry

Jaroslav Nedvěd patří k nejlepším obráncům celé soutěže.

HC BEROUN

Počátky historie berounského hokeje se datují k roku 1933, kdy byl založen hokejový klub Český lev Beroun. Dalším klubem z Berouna byl Sokol. Tyto dva celky se v jeden spojily v roce 1953, kdy byla založena TJ Lokomotiva Beroun. V tehdejších časech se v Berouně hrával hokej na úrovni kraje či okresu. V roce 1971 byl uveden do provozu zimní stadion, jenž byl pak zastřešen o 14 let později. Mezitím se Lokomotiva podívala až do třetí nejvyšší soutěže. Tam ovšem vydržela jen dvě sezóny a poté sestoupila. Pod hlavičkou Lokomotiva hráli Berounští až do roku 1993. Poté bylo založeno a zaregistrováno občanské sdružení pod názvem H+S Beroun hokejový klub. To byl zároveň i rok, kdy se v Berouně slavil postup do 1. národní hokejové ligy, kde působí Medvědi až dodnes. Je to tak jeden z nejdéle působících týmů v této soutěži. Klobouk dolů, že se v těchto často omezených podmínkách tak dlouho v Berouně 1. liga udržela. V srpnu 1996 byl klub přejmenován do dnešní podoby (HC Berounští Medvědi).

První ročník byl pro Beroun rozkukávací, ale už od sezóny 1994/1995 patřili Medvědi k nadprůměrným celkům celé soutěže. Nejúspěšnější sezóna celé historie tohoto hokejového klubu se pak datuje k ročníku 2003/2004, v němž Medvědi ovládli základní část celé 1. ligy! Ze 40 zápasů druhé nejvyšší soutěže prohráli jen desetkrát a připsali si 83 bodů. Zejména díky skvělé defenzivě (inkasovali jen 76x) nakonec o dva body uhájili prvenství před Chomutovem. Tehdy byli snad všichni hráči v životní formě, a potom už vesměs nikdo nedokázal na tento ročník navázat. Fantastické výkony podával Miroslav Kopřiva, jenž vychytal 24 vítězství v 31 utkáních. Beroun sice podával týmové výkony, ale z hráčského kádru vynikal především Václav Eiselt, Filip Vaněček či Radek Křešťan. Velkou hokejovou kariéru krom zmíněné Kopřivy v této sezóně načínal mimo jiné Martin Ševc, Ctirad Ovčačík, Tomáš Klimenta, Lukáš Pabiška či Martin Frolík. Berounské překvapení pokračovalo i v play-off, kde Medvědi dokráčeli až do finále. Tam ovšem vypadli v pětizápasové sérii

Jan Soldán je spolehlivým členem berounské defenzivy.

Sestava

Číslo	Jméno	Post	Narozen	Výška	Váha	Hůl
38	<u>Furch Dominik</u>	B	19.4.1990	186	75	L
35	<u>Kareš Daniel</u>	B	30.5.1988	185	70	L

Číslo	Jméno	Post	Narozen	Výška	Váha	Hůl
7	<u>Barák Jindřich</u>	O	10.2.1991	177	75	L
14	<u>Husák Patrik</u>	O	23.4.1990	187	75	L
12	<u>Jebavý Jiří</u>	O	17.3.1989	183	90	L
71	<u>Malý Robin</u>	O	17.5.1989	181	80	P
55	<u>Nedvěd Jaroslav</u>	O	24.9.1969	197	95	P
3	<u>Sobotka Daniel</u>	O	15.8.1992	198	90	L
77	<u>Soldán Jan</u>	O	28.6.1988	184	88	P
4	<u>Špelda Lukáš</u>	O	6.1.1985	185	91	L
33	<u>Veselý Jan</u>	O	1.3.1991	191	88	L

Číslo	Jméno	Post	Narozen	Výška	Váha	Hůl
8	<u>Besser Jan</u>	U	10.12.1982	179	79	P
29	<u>Doležal Tomáš</u>	U	29.9.1990	179	80	L
88	<u>Forman Miroslav</u>	U	12.8.1990	182	78	L
17	<u>Hašek Jiří</u>	U	15.11.1977	188	98	L
98	<u>Klhůfek Pavel</u>	U	27.10.1991	181	80	L
15	<u>Kupec Martin</u>	U	15.2.1988	182	85	L
66	<u>Milfait Jan</u>	U	29.12.1991	173	67	L
87	<u>Pacovský Dominik</u>	U	8.6.1990	180	95	L
10	<u>Pavel Michal</u>	U	16.6.1986	180	86	L
44	<u>Poletín Michal</u>	U	9.6.1991	189	100	L
18	<u>Rubeš Tomáš</u>	U	25.9.1992	172	67	L
88	<u>Stránský Jan</u>	U	16.4.1990	177	86	P
16	<u>Stromko Jakub</u>	U	31.3.1987	181	76	L
11	<u>Švagrovský David</u>	U	21.12.1984	193	97	P
21	<u>Vaněk Dominik</u>	U	29.9.1991	183	83	L
20	<u>Vlček Ladislav</u>	U	26.9.1981	184	87	P
47	<u>Žalčík Lukáš</u>	U	15.10.1990	185	77	L

s Duklou.

Jenže od té doby už se Beroun podobného úspěchu nedočkal, většinou měl starosti se samotnou záchranou. Vloni se ale Středočeši do play-off po dlouhých letech přece jen podívali. Jejich cesta vyřazovací částí ovšem netrvala moc dlouho, jelikož již v předkole vypadli s Vrchlabím, které pak potrápilo i favorizovaný Slovan. „Na základě výsledků z minulé sezony a na to v jakém rozpoložení jsme vstupovali do sezony, jakým způsobem se formoval kádr a finanční zázemí klubu, tak si myslím, že základní část nám vyšla výborně a nad očekávání.

Naším cílem bylo vyhnout se skupině play-out a hrát minimálně předkolo play-off a tento cíl jsme, dá se říci, splnili již před Vánoci. Tato úvodní část dostala sezonu do kladného hodnocení.

Nadstavbová část byla horší. Bylo to ovlivněno i tím, že jsme hráli pouze s těmi nejlepšími soupeři. Postihly nás určité problémy při skládání kádru, ať již šlo o nemoci nebo zranění klíčových hráčů. Částečně přišlo uspokojení, které vyplynulo z toho, že se nám na podzim takhle dařilo. Play-off nás bohužel nezastihlo v optimální formě. Měli jsme Vrchlabí, které hrálo výborně, což potvrdili i v zápasech s Ústím nad Labem. V té době, když jsme vypadli, tak v nás, i v hráčích a trenérech bylo zklamání, ale poté s odstupem času, když jsme viděli, jakým způsobem oni hráli s Ústím, tak bych úplně neřekl, že to byl takový neúspěch. Z celkového

Největší defenzivní hvězdy

Dominik Furch

Slávistický gólman načal sezonu právě v Berouně, ale po výborných výkonech a díky zranění Miroslava Kopřivy byl povolán do svého kmenového klubu. Ve Slavii se mu celkem dařilo, v sedmnácti zápasech, které prozatím odchytil, dvakrát udržel čisté konto. Shot-out v Berouně má Furch sice jen jeden, ale výkony v dresu Medvědů jsou neméně kvalitní než v loňské sezóně, ve které byl vyhlášen druhým nejlepším gólmanem soutěže.

Jaroslav Nedvěd

Po slabším začátku se bodová mašina rozjela. Je dost pravděpodobné, že nejstarší obránce soutěže překoná svůj skvělý počín z minulé sezony, v níž získal 25 bodů. Letos jich má na svém kontě již sedmnáct. Krom přesilovek ho trenér Doležal využívá i při samostatných nájezdech, v nichž bratr slavnějšího Petra Nedvěda pomohl Středočechům k několika důležitým bonusovým bodům.

Lukáš Špelda

Spolehlivý defenzivní bek předvádí slušné výkony i v letošní sezóně. Po sezóně 2007/2008 přitom 26letý zadák pomýšlel na konec kariéry. Pomocnou ruku mu ale podal tehdejší havlíčkobrodský kouč Petr Novák a vytáhl si ho do Rebelu. Odtud si ho zpět do Slavie stáhl Vladimír Růžička a od té doby odehrál za Pražany více jak 100 extraligových utkání.

Jiří Hašek, jedna z výrazných osobností ofenzivy Berouna.

Největší ofenzivní hvězdy

Jiří Hašek

Důrazný útočník je letos neobvykle produktivní. Tento powerforward dokonce útočí na své osobní rekordy ze sezóny 2009/2010, kdy hájil barvy sestupujícího Šumperka. Tehdy nasbíral ve 35 zápasech 32 bodů (16+16). Letos jich má na svém kontě po jednatřiceti utkáních šestnáct, když vstřelil sedm branek a na dalších devíti gólech se podílel asistencí.

David Švagrovský

David Švagrovský je momentálně jedním z nejlepších a nejužitečnějších hráčů celé 1. ligy. Jeho výkony jsou opravdu famózní a pro úspěch Berouna je tento mohutný útočník takřka klíčový. Za Medvědy přitom letos vůbec neměl hrát, jelikož měl namířeno do ruské Togliatti. Jenže tento klub z druhé nejvyšší ruské soutěže pozdě zažádal o licenci pro cizince, a tak se Švagrovský vrátil domů. I toto krátké jednoměsíční angažmá ale pro stokilového pořízka přineslo řadu pozitivních zkušeností, které v letošní úspěšné sezóně zužitkovává.

Miroslav Forman

21letý spartánský útočník letos zažívá pohádkovou sezónu. V 18 utkáních za Beroun získal slušných třináct bodů za sedm vstřelených gólů a šest asistencí. Forman se dokázal trefit už i za mateřskou Spartu. 186cm vysoký útočník má před sebou možná jednu velkou kariéru. V současnosti ale nastupuje za Spartu.

umístění (tj. 9. místo), a jak se nám podařilo sezonu zvládnout po finanční stránce, která je pro nás také hodně důležitá, sezona byla úspěšná. Nedá se říct, že bychom z toho byli zklamaní. To určitě ne," zhodnotil sezónu 2010/2011 předseda představenstva Medvědů a bývalý vynikající obránce v jedné osobě Filip Vaněček v rozhovoru pro redaktora pod přezdívkou baltim. Velké minusy se ale také našly, zejména domácí návštěvnost byla neadekvátní předváděné hře Medvědů. „My děláme to, na co máme. Moderní sport jde ruku v ruce s ekonomikou. Jsme nízkorozpočtový klub. Také máme představy, co zlepšit, jak to udělat lépe, jak to nakopnout, ale bohužel musíme snižovat rozpočet. Museli jsme ho snížit vloni, tak i letos. Mě trochu mrzí, že i když výsledky byly relativně lepší, že se nám nepodařilo přilákat více fanoušků na hokej. Myslím, že zápasy byly kvalitní. Když to porovnáme s extraligou, tak tady to někdy byly lepší zápasy. Nehraje se tu tak takticky, spíše nahoru, dolů. Viz zápasy ve Vrchlabí, to byla podle mě špičková utkání. I když je fanoušek náročný, tak by mohl najít cestu na náš stadion, aby podpořil kluky. Myslím si, že stadionek je celkem sympatický, je tu dobré občerstvení, dobrý hokej a mrzí mě, že fanoušek si sem cestu nenajde. Je tu skupina věrných fanoušků, kteří jezdí i na zápasy ven, to je paráda, ale nedaří se nám prostě

Dominik Furch už v Berouně pravidelně nenastupuje, ale občas by ještě v dalším průběhu soutěže měl do 1. ligy naskočit.

David Švagrovský zažívá skvělou sezónu.

nastala krize tradičního prvoligového celku, jenž se propadl tabulkou až do míst, které by na účast v play-off nestačila. „Hodně se to zlomilo tím, že nám odešel Dominik. Je to pro nás gólman číslo jedna a momentálně ho nejde nahradit nikým a je to opravdu fantastický kluk, který do kabiny zapadl a proto taky odváděl takové výkony. Chybí nám tu moc, když jsme udělali vzadu nějakou chybu, byl tam on. Hraje se s ním jinak, než když dostaneme dva góly v začátku, dostane nás to do kolen. Někaké kvalitní mužstvo se s tím dokáže vyrovnat a my asi tak kvalitní nejsme, nevyrovnali jsme se s tím a zaslouženě prohrávali,“ tvrdí zkušený forward Medvěďů Jiří Hašek, jenž výsledkovou mizérii v listopadu nesvádí na fakt, že se na trénink nesejde kompletní mužstvo, které vyjede do mistrovského utkání. „Loni jsme třeba trénovali na dvě a půl pětky. Letos ne, jsme na ledě čtyři pětky. To si člověk nevybere, to mužstvo má na to být okolo desátého místa. Když tam není Dominik, tak to asi bude platit. Kdyby tady byl, mohli bychom hrát

Samozřejmě přitáhnout větší sportovní veřejnost na zápasy. Z toho jsem zklamaný. Čekal jsem, že to půjde ruku v ruce s výsledky a že návštěvnost by mohla být o trochu větší,“ smutnil bývalý čelní funkcionář klubu Jaromír Látal v interview pro web medvedi.cz.

Pojďme už ale k letošní sezóně, kde je ovšem návštěvnost na podobně mizerné úrovni jako v tom loňském ročníku, přestože Berounští znovu podávají solidní výkony. Zejména první polovina ročníku se Středočechům povedla. Po odchodu Dominika Furcha ale

Obránce Jaroslav Hertl (vpravo) je se svými 100 kilogramy obávaným soupeřem prvoligových útočníků.

tu šestku až osmičku. Ten rozdíl tam není velký. Ted' nám to utíká a síly ubývají. Na začátku sezony má člověk sílu z léta, hlavně ze srpna, kdy jsou dvoufázové tréninky. Jak říkal pan Vůjtek starší, kvalitní hokejista se projeví v listopadu, kdy odstupují ti, co to hrají jen na fyzickou a potom hrají hokejisté. To nevím, jestli se projevuje ted' u nás, protože ted' by tady nebyl hokejista žádný," nešetřil kritikou na své spoluhráče statný forward Jiří Hašek, který patří mezi nejaktivnější hráče, kdežto někteří mladí hokejisté vypůjčení ze Slavie, Sparty či z Kladna takovou aktivitou nehýří. „No, je to taková ta osobní zodpovědnost. Samozřejmě ti mladí kluci mají srazy národ'áku do 20 let, občas jezdí ke svému mateřskému klubu a do toho to cestování, takže je možné, že nějaká únava tam z jejich strany je, ale je to jak říkám o té osobní zodpovědnosti. Člověk se má vracet stejnou rychlostí, jako když jede sám na bránu a chce dát gól. Podobná rychlost by měla být právě i v těchto případech. Každopádně máme šikovné útočníky," prozradil v rozhovoru pro Davida Havlíka, redaktora

Slávista Jindřich Barák má v Berouně skvělého učitele, Jaroslava Nedvěda.

Spart'an Dominik Pacovský je velkým příslibem do budoucna. O jeho talentu nejlépe svědčí fakt, že už si vybojoval stabilní místo v extraligové Spartě.

oficiálních klubových stránek berounského hokejového klubu.

Středočeši nezvládají zejména začátky utkání, kdy dostávali velký počet branek. Zarážející je i fakt, že velké množství inkasovaných gólů přišlo těsně poté, co branku vsítili domácí. Zavání to šlendriánstvím. Rozhořčení nad tímto faktem projevil pro server medvedi.cz i hlavní trenér týmu, Jiří Doležal, jenž se obul do svých hráčů. „To je nesoustředěnost hráčů na své úkoly, které mají plnit. Já k tomu mohu říct jen to, že proto jsou ti hráči tady, proto hrají v Berouně.

Stadion

Stadion zbudovaný v roce 1950, na něhož bezprostředně navazuje hotel Na Ostrově a také plavecký areál, do svých útrob pojme jen 2300 diváků, což je ovšem k průměrné návštěvnosti prvoligových Medvědů dostatečné. U některých prvoligových klubů by toto číslo ale zdaleka nestačilo.

Město

Beroun je okresní město ve Středočeském kraji. Město leží na soutoku Berounky a Litavky, asi 30 km jihozápadně od Prahy. V tomto městě, jehož dominantou je kostel sv. Jakuba a zbytky opevnění, žije zhruba 20 000 obyvatel. Slavnými osobnostmi tohoto města jsou Josef Jungmann, František Nepil, Leoš Mareš či hokejista Jiří Fischer.

Fanoušci

Berounská návštěvnost patří dlouhodobě k nejhorším v 1. lize. Na druhou stranu v Berouně, třeba narozdíl od Benátek nad Jizerou, naleznete poměrně solidní kotel těch nejvěrnějších.

Kdyby v těchto činnostech byli na úrovni, tak třeba budou v extralize. Jestliže si toto neuvědomí, tak se odtud nehnou. Je to jen v soustředěnosti a v zodpovědnosti hráčů. To, co nás zdobilo v zápasech před tím a v zápasech v loňské sezoně, tak když to tam nebude, tak tento tým, i když dá tři góly, tak nemůže vyhrát," řekl bývalý vynikající hokejista, jenž se nebál stáhnout ze hry ani největší týmové hvězdy, Jiřího Haška a Davida Švagrovského. „Jsou to hráči, kteří toto mužstvo mají táhnout a mají jít příkladem. Mladí by se od nich měli učit. Musí si také uvědomit, že musí dávat hokeji co nejvíce, hlavně na ledě. Tak to je. Vždy říkám, že každý z nás je nahraditelný," sdělil pro baltima viditelně (v tomto případě čitelně) rozčarovaný nástupce Richarda Žemličky na trenérské židli Jiří Doležal.

Je škoda, že Beroun nedokázal udržet formu až do Vánoc, jelikož Medvědi měli sezónu dobře rozjetou. Účast v play-off je ovšem stále reálná. Dokáží se Berounští stejně jako loni protlačit mezi osm nejlepších týmů, nebo doplatí na děsivý listopad a vrchol sezóny je mine?

Ladislav Vlček už je v 1. lize ostříleným harcovníkem.

Milníky 15.11.-16.12

Sestava měsíce

Jakub Čech

Hradecký brankář chytá dobrou formu zrovna v době, kdy se pomalu uzdravuje jeho konkurent Filip Luňák. Kdo bude jedničkou?

Jan Klobouček

Kapitán Ústí nad Labem letos podává opravdu skvělé výkony. Jeho forma gradovala právě v tomto měsíci. Získal patnáct bodů a do kolonky +/- si připsal 14 kladných bodů.

Jakub Bartoň

30letý zadák sice od vydání minulého čísla tolik bodů nezískal (4+4), zato se ale může pochlubit ziskem 7 plusových bodů do statistiky +/-.

David Hruška

Chomutovu se opravdu dařilo, což se projevilo i na výkonech jednotlivých hráčů. Největší hvězda severočeského klubu se z branky radovala hned 9x a připsala si 11 asistencí.

Lukáš Král

Benátky nad Jizerou si nemohou služeb tohoto harcovníka vynachválit. V bodových hodech pokračoval i v tomto měsíci. Připsal si totiž 14 bodů (6+8). Skvělé!

Hráč měsíce

Milan Kraft

Jeho bilance nemá obdoby. Hráč se zkušenostmi z NHL za tento měsíc oplývá těžko uvěřitelnou bilancí 8+14. Nejvíce bodů, konkrétně šest (1+5), si připsal v historickém zápase proti Mostu, ve kterém Chomutov ukázal svoji sílu a beznadějně poslední celek tabulky roznesl nevídaným poměrem 3:14. Zajímavý je i fakt, že kapitán pirátské lodi bodoval v každém zápase od vydání třetího čísla magazínu. V tomto měsíci tak měl konkurenci jen v Davidu Hruškovi. V jeho prospěch ale rozhodl právě tento fakt. Kraft se navíc svoji spanilou jízdou dostal na druhou příčku v kanadském bodování!

Zápas měsíce

Chomutov 6:4 Ústí n/L

Zápas plný vášní, tak by se dalo stručně charakterizovat toto klání mezi dvěma největšími rivaly v severočeském kraji. Vedení v utkání, které shlédlo 3918 diváků (osobně jsem tedy čekal větší návštěvu), se ujali domácí. Jenže minutu poté už bylo skóre 1:2. Hosté totiž dokázali dvěma splenými góly Roda a Ludvíka potěšit hlouček svých fanoušků. Jenže domácí se nenechali zahanbit a stejně jako Lvi dvěma góly v krátkém časovém rozmezí ve 20. minutě (gól nové posily Lapšanského padl z buly!) uchwátili vedení na svoji stranu. Ve 22. minutě pak dokonce Piráti zvýšili svůj náskok na 4:2 (Zdeňka Orcta poté vystřídal v bráně Pavel Francouz). Zápas plný zvrátů ale pokračoval a v 54. minutě vyrovnával David Ludvík. Největší dávka emocí (tedy po vystoupení Picaroonu) čekala na diváky až do samotného závěru zápasu, v němž Hafenrichter svým druhým gólem rozhodl o vítězi zápasu. Hruška pak už trefou do prázdné branky skóre jen pojistil.

Překvapení měsíce

Gólostroj Chomutova

Už od začátku ročníku mají chomutovští obrovský problém v koncovce. Jenže v poslední době se zdá, že je tato slabina zdárně odstraněna. No, posuďte sami. V deseti zápasech nastříleli 52 branek, což dává průměr 5,2 branek na jedno utkání! Zářil především Milan Kraft a David Hruška.

Chomutovští hokejisté tak dali zapomenout na rozpačitý začátek a zdá se, že Slovan bude o první příčku muset ještě hodně bojovat.

Piráti od 14. listopadu s prázdnou neodešli ani jednou. Postupně zdolali Kadaň, Litoměřice, Třebíč, Písek, Benátky n/J, Havlíčkův Brod, Šumperk, Ústí nad Labem, Most a Hradec. Klobouk dolů!

Zklamání měsíce

SK Kadaň

Tohle že má být tým, který před sezónou vytruboval do prvoligových kuloárů jako hlavní cíl postup do čtvrtfinále play-off? I náš magazín se v Kadani zklamal. Před sezónou jsme ji tipovali na 7. příčku. Jenže papírové předpoklady nejsou vše a prokázalo se to i v případě severočeského celku. Kde je problém? Odpověď je vcelku jednoduchá. Téměř vše je špatně! Od taktiky trenéra, nízkou návštěvnost až po výkony samotných hráčů. Zdeněk Skořepa, Václav Eiselt (ten z klubu nakonec odešel), Martin Davídek, Jaroslav Jabrocký, Jaroslav Kůs i Jakub Trefný hrají hluboko pod své možnosti. Farmě Chomutova nepomohlo ani to, že se hned v úvodu ročníku zranil Ladislav Boušek, jenž se zatím do bývalé formy nedostal. Jedinými hráči týmu, jenž od vydání minulého čísla vyhrál jen s Berounem, kteří snesou přísnější měřítko a hrají dle očekávání jsou snad jen Mikšovic, Malinský, Novák či Diviš.

Zajímavý hokejový příběh prožívá Petr Ulrych. Před dvěma roky kvůli zranění ukončil kariéru, ale v sezóně 2010/2011 prožil grandiózní comeback. Zahrál si totiž extraligové play-off!

Autor: HSfan, Libor Kult
Foto: Petr Zbranek

PETR ULRYCH

24letý zadák začínal s hokejem v Liberci. V juniorském věku se přesunul do ligy juniorů, kde hájil barvy nedalekého Jablonce nad Nisou. V 19 letech už hrál pravidelně 2. ligu za muže z tohoto severočeského města. Tento defenzivní typ obránce se brzy začlenil mezi opory Vlků a v Jablonci nakonec strávil i tři druholigové sezóny. Čtvrtou v řadě však už do svých statistik nepřidal, jelikož před ročníkem 2009/2010 aktivní činnost ukončil. „Abych pravdu řekl, v létě 2009 jsem v podstatě oficiálně ukončil kariéru kvůli problémům s kolenem. Ty se táhly delší dobu. Vše vrcholilo v nějakých patnácti letech, kdy mě kloub bolel víc a víc, ale ortopedové mi říkali, že je to dané tím, jak rostu. Já jsem však neměl pocit, že by ta bolest souvisela s tímhle. Když mi bylo zhruba sedmnáct, šel jsem na rentgen k doktoru Kratochvílovi v Liberci, který mi oznámil, že mám koleno úplně v 'hajzlu', " řekl pro Libora Kulta. „Prasklina přímo na kloubu bránila výživě kolena, takže během operace mi pan Kratochvíl koleno navrtal tak, aby se znovu prokrvovalo a v podstatě po letech zase čerpalo látky z mého vlastního těla, které do té doby vůbec nedostávalo. Poměrně rychle jsem se zotavil a vrátil se k hokeji. Jenže postupně se situace znovu zhoršovala, až se to vrátilo do starých kolejí. Tehdy jsem šel z Jablonce nad Nisou do Benátek nad Jizerou na zkoušku, jenže jsem nemohl ani pořádně běhat. Pan Salanský mi zařídil vyšetření u doktora Nepraše v Plzni a ten mi dal koleno kompletně do pořádku. Bylo těžké se smířit s tím, že už nikdy nebudu hrát hokej. Hlavně ve chvílích, kdy jsem chodil do práce a potkával kluky, kteří pořád hráli. Ani měsíce bezprostředně po operaci nebyly snadné. Léčení šlo pomalu,

Hráčské info

6.6.1987

195cm

85kg

hůl pravá

18Z, 1G, 3A, +4 +/-, 12TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
2003/04	Bílí Tygři Liberec - dor. (E)	20	0	1	1	23
2004/05	Vlci Jablonec nad Nisou - dor. (L)	-	-	-	-	-
2005/06	Vlci Jablonec nad Nisou - jun. (L)	-	-	-	-	-
2006/07	Vlci Jablonec nad Nisou (2.liga)	21	1	3	4	18
	Vlci Jablonec nad Nisou (2.liga,p-o)	8	0	0	0	12
2007/08	Vlci Jablonec nad Nisou (2.liga)	24	2	5	7	28
	Vlci Jablonec nad Nisou (2.liga,p-o)	4	0	0	0	0
2008/09	Vlci Jablonec nad Nisou (2.liga)	33	6	9	15	44
	Vlci Jablonec nad Nisou (2.liga,p-o)	3	0	0	0	14
2009/10	Nehrál pro zranění					
2010/11	NED Hockey Nymburk (2.liga)	12	1	6	7	20
	HC Benátky nad Jizerou (1.liga)	23	1	4	5	6
	Bílí Tygři Liberec (E)	3	1	0	1	0
	HC Benátky nad Jizerou (1.liga,p-o)	5	0	0	0	4
	Bílí Tygři Liberec (E,p-o)	6	0	0	0	0

protože zásah do kolena byl poměrně velký. Dva měsíce jsem musel chodit o berličích, kloub otékal pomalu do velikosti mého stehna. Zhruba tři čtvrtě roku jsem bojoval de facto sám se sebou." dodal v rozhovoru pro server hokej.cz.

Vysoký hokejista si tak hledal civilní zaměstnání. „Jakmile začalo koleno normálně fungovat, sepsal jsem životopisy, posílal je do firem a chodil na pohovory. Nejprve jsem pracoval jako dělník v továrně u pásu, potom jsem prodával vybavení a oblečení na hory. Tehdy jsem pochopil, že za třináct tisíc měsíčně bych sebe, manželku a dvě děti neuživil. Navíc by u toho na mě řval šéf, že jsem špatně složil krabici nebo něco podobného."

Po této zkušenosti se tak rozhodl pro návrat. „Na základě zkušeností s prací jsem překopal svůj život a rozhodl jsem se, že se zkusím vrátit. Neměl jsem angažmá ani smlouvu, ale práci jsem pustil a šel na led s mladými hráči Liberce. Přivydělával jsem si stavěním lešení, což jsem bral jako posilovnu. Pan Netík mi dal šanci v Nymburce a já hned věděl přesně, co chci. Bez váhání jsem přijal, abych aspoň někde hrál." A ve středočeském klubu se dokázal dostat do své bývalé formy a po dvanácti odehraných druholigových duelech s bilancí sedmi bodů o něj projevily zájem Benátky nad Jizerou! „Najednou přišla nabídka trénovat s Benátkami, kde jsem asi zaujal, protože jsem začal pravidelně hrát. Byl jsem šťastný, že jsem měl smlouvu a vydělával jsem pravidelně tak, že jsem s tím vyšel, i když jsem si příliš nevyskakoval. Ta částka byla

podobná jako v mé druhé práci."

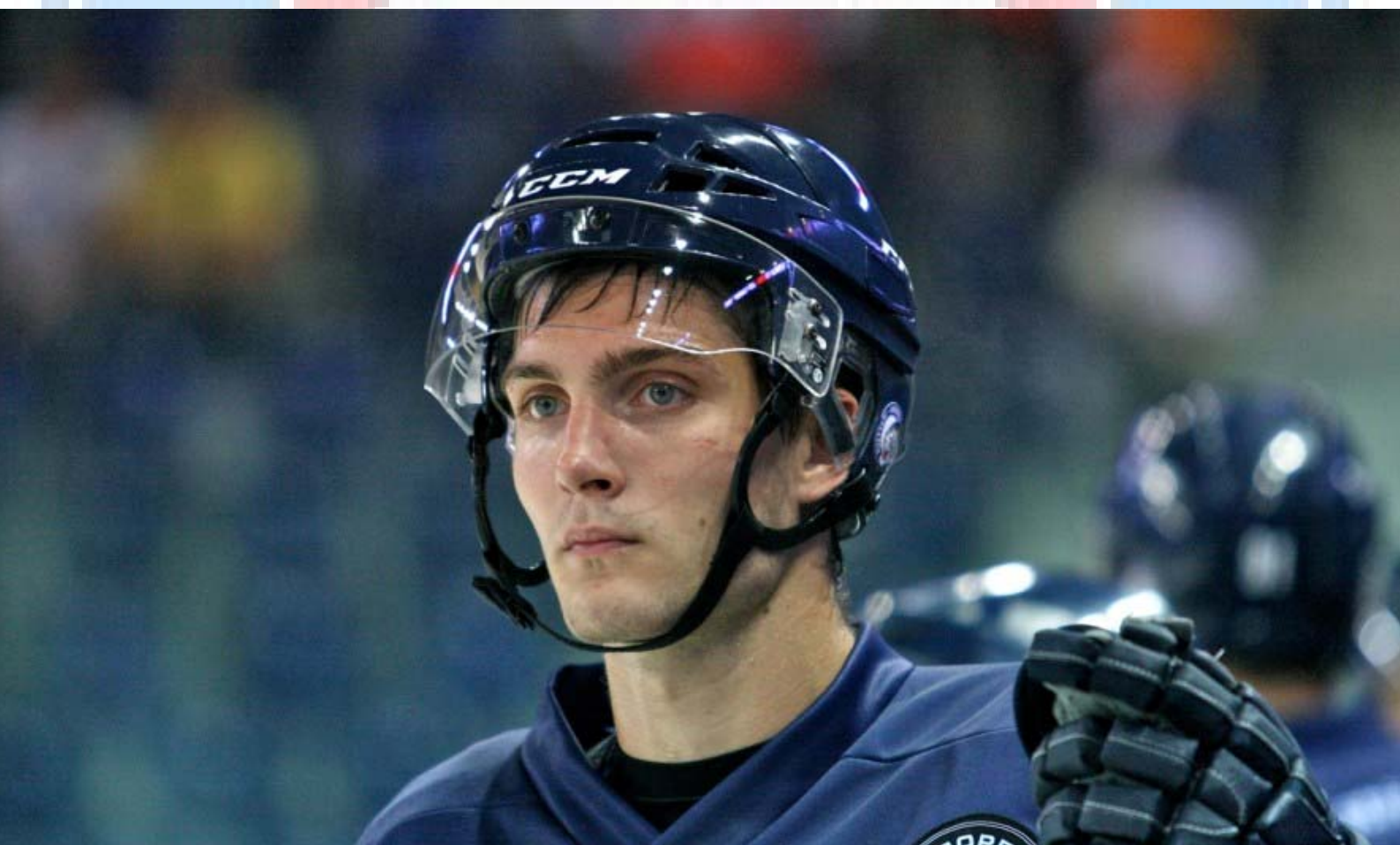
Raketový vzestup pokračoval i nadále, jelikož dobrými výkony v Benátkách, kde byl produktivní a zároveň se nenechával zbytečně vylučovat (jen šest trestných minut), si vysloužil pozvánku do extraligového Liberce. *„Byla to naprostá euforie. Vůbec jsem nechápal, co se děje. Vlastně dodneška mi to nedochází. Už jsem byl smířený, že hokej hrát nebudu, a najednou jsem seděl ob jedno místo vedle Petra Nedvěda, s nímž jsem se někdy v deváté třídě fotil, když přijel z New York Rangers. Tehdy přišel na náš trénink, s každým se vyfotil a ještě se nám podepsal s věnováním. Já přišel se sklopenou hlavou a šoupal jsem nohama. Jen jsem ho pozdravil a podal mu ruku. Bylo to pro mě něco jako jet přímo do New Yorku."*

Pohádka o Petru Ulrychovi však neskončila jen několika starty za Bílé Tygry. V posledním kole naší nejvyšší soutěže totiž dokázal vstřelit branku, která zajistila Liberci druhé místo v extraligové tabulce. *„Určitě jsem nečekal, že bych mohl dát gól. Já jsem se na dnešní utkání připravoval jako na každé jiné a vůbec jsem nečekal žádný gól. Je to takové plus,"* řekl pro web hcbilitygri.cz. *„Byla to obrovská euforie. Nejdříve jsem si to vůbec neuvědomoval, bylo to prostě... Nemám slov. Nečekal jsem, že by to tam nějak spadlo. Až když kluci zvedli ruce, tak jsem věřil v branku. Trochu jsem si tu mozaiku pak složil,"* dodal 195cm vysoký bek. Za Liberec odehrál v základní části

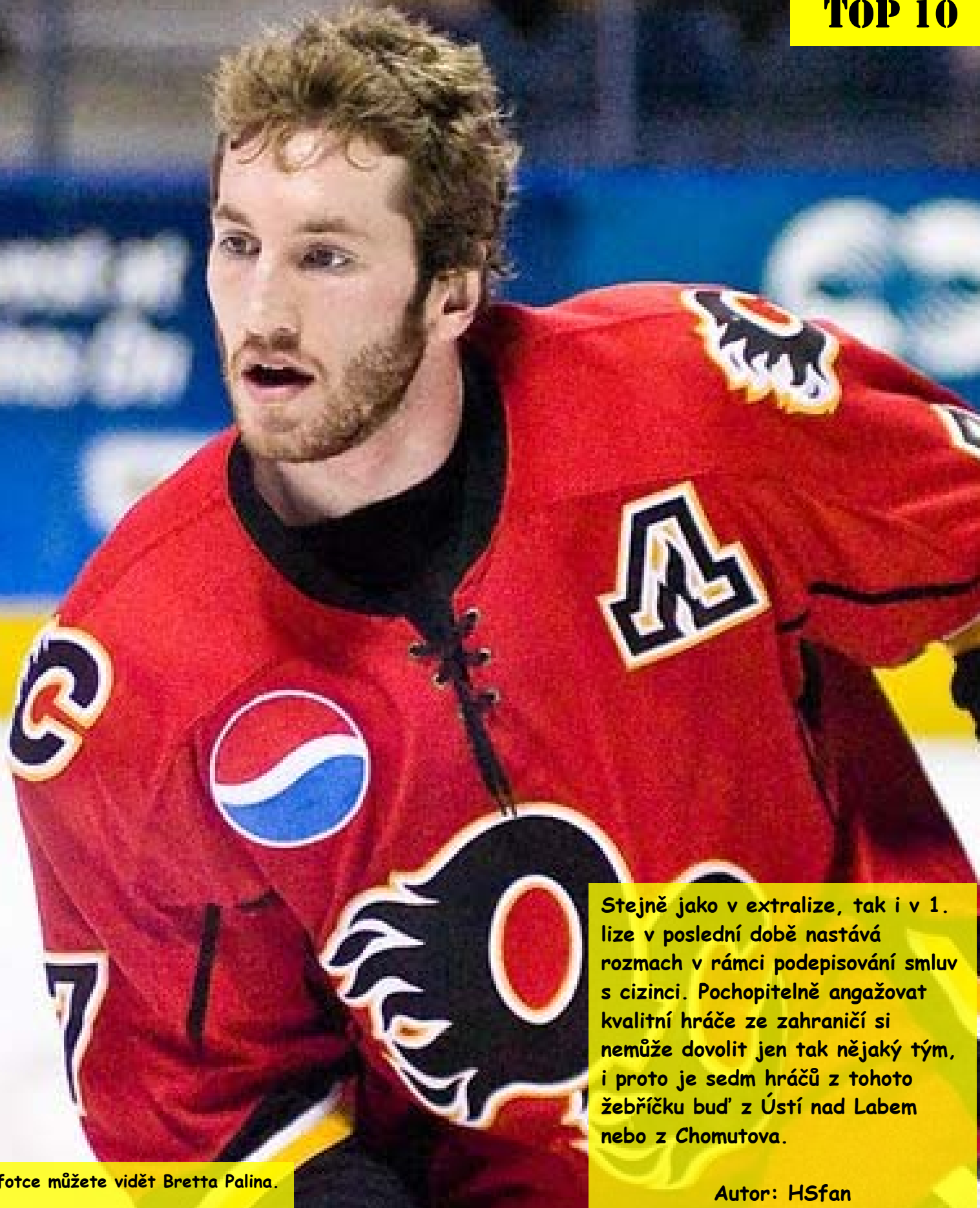
nakonec 3 utkání, v nichž čelil výpadům třineckých, spartánských a českobudějovických útočníků. *„Když nebudu hledět na branku proti Mountfieldu, tak jsem vlastně rád za každý zápas, ve kterém nedostanu gól. Třinec byl pro mě obrovská zkušenost a byl to opravdu rychlý hokej. Snažil jsem se v tom zápase, co nejvíc to šlo. Sice jsme prohráli, ale myslím, že ten zápas byl z mé strany nejlepší."*

Během jednoho ročníku tak hrál talentovaný obránce ve třech různých soutěžích. *„Rozdíl je hlavně v rychlosti. Když by člověk skočil z druhé ligy do extraligy, tak by to bylo hrozně těžké. Pokud se dělají postupné krůčky, tak to ještě jde. Je to tady opravdu fofr. Člověk má na hokejce dvě sekundy puk a má na sobě chlapa. Rozdíl je markantní."* Za Liberec pak naskočil i k šesti zápasům v play-off a zažil tak pověstné „bílé peklo“.

Letos bude mít těžkou úlohu, aby obhájil vydobytý respekt. Navíc je už nyní hráčem Liberce, s kterým se dohodl na vylepšené smlouvě. Sezónu ale začal v prvoligových Benátkách. *„Za ten rok jsem udělal několik skoků, které bych jako mladší nejspíš nezvládl. Ale získal jsem obrovské životní zkušenosti, které mi pomohly vše zvládnout, takže věřím, že se do extraligy probažuji i nyní. Už půjdu do všeho s lepším pocitem. Přece jen v minulé sezoně se na mě někdo mohl dívat skrz prsty. V tomhle je hokej nevyzpytatelný. Ted' bude má pozice lepší. Mám obrovskou chuť do hokeje,"* sdělil pro hokej.cz.

Petr Ulrych i letos podává solidní výkony. Není tedy divu, že už má na svém kontě 17 extraligových startů (0+1), což je více, než má například Michal Pavlů, který je přitom v 1. lize daleko známějším hráčem.

Stejně jako v extralize, tak i v 1. lize v poslední době nastává rozmach v rámci podepisování smluv s cizinci. Pochopitelně angažovat kvalitní hráče ze zahraničí si nemůže dovolit jen tak nějaký tým, i proto je sedm hráčů z tohoto žebříčku buď z Ústí nad Labem nebo z Chomutova.

Na fotce můžete vidět Bretta Palina.

Autor: HSfan

TOP 10: CIZINCI

10. JARNO LAITINEN B, 23 LET, CHOMUTOV

Tento Fin si letos musí připadat jako na kolotoči. Nejlépe o něj projevila zájem brněnská Kometa, která ho poslala do Havlíčkova Brodu, aby ho otestovala v zápasovém rytmu. Jenže ani přes dobré výkony v Rebelu se Brno k nabídce smlouvy nechystalo a tak Jarno Laitinen vyslyšel vábení Chomutova, s kterým má šanci postoupit do vytoužené extraligy. Bude právě on spasitelem Pirátů?

8. JEFF JILLSON O, 31 LET, CHOMUTOV

Zatím zůstává za očekáváním. Kdepak je asi ten starý známý Jeff Jillson, jenž patřil v NHL v jeden čas k nadprůměrným bekům? I v mistrovské sezóně 2010, kdy hájil barvy Pardubic, se mu dařilo daleko více. Statistika amerického zadáka momentálně čítá sedm kanadských bodů a v kolonce +/- má jen devět plusových bodů. Where is the problem, Mr. Jillson?

9. AGRIS SAVIELS O, 29 LET, MOST

V Mostě se v listopadu rozrostla lotyšská kolonie, která momentálně čítá 4 členy, o Agrise Savielse. Zkušený zadák přišel do posledního celku tabulky s velkým očekáváním. Není divu, jelikož toho má zkušený zadák už hodně za sebou. Za reprezentaci Lotyšska nastoupil k 36 utkáním na světových šampionátech, a připsal si i starty na ZOH 2006 v Turíně.

7. VLADIMÍR NOVÁK Ú, 26 LET, KADAŇ

Pokud Chomutov hledá kanonýra, nemusí se poohlížet moc daleko. V partnerské Kadani totiž září stejně jako v loňské sezóně slovenský forward Vladimír Novák. Přestup z Písku nadanému forwardovi neuvěřitelně prospěl a Novák byl naším magazínem vyhlášen za objev loňské sezóny. Žádná kocovina se u něj po úspěšném ročníku neprojevila. Letos totiž vstřelil hned 13 branek.

5. LUKÁŠ HANDLOVSKÝ Ú, 25 LET, ÚSTÍ N/L

Bývalý mladoboleslavský hokejista zářil především v loňském play-off, ale i současná forma není k zahzení. Ve 22. kole dokonce šikovný útočník získal pět bodů. Fanouškům Slovanu tento výkon připomněl půl roku starý počin ze čtvrtfinále proti Vrchlabí, kdy tento slovenský občan nasázel Elektromontérům čtyři branky!

6. BRETT PALIN O, 27 LET, CHOMUTOV

Čekalo se od něj, společně s Jillsonem, že oni dva budou neprostupnou zdí chomutovské defenzivy. Na začátku ligy se oba dva trápili. Zdá se ale, že v poslední době se jejich výkony zlepšují, stejně jako celého Chomutova. Tento kanadský bek na sebe ale nejvíce upozornil bitkou s benáteckým Vlachem. Palin uplatnil zkušenosti z AHL a bitku opanoval.

Jasně nejlepší bek Havlíčkova Brodu. Nebýt jeho, určitě by Rebel inkasoval daleko víckrát. Jeden z nejlepších zadáků celé 1. ligy se narodil ve slovenském Prešově, ale už ve 20 letech se vydal do České republiky, v níž už setrval. Z Moelleru se pak vydal do Brna, odkud zamířil do Olomouce. Od letošní sezóny pak nastupuje za Havlíčkův Brod. Navíc má vyřizeny střídavé starty do Mladé Boleslavi, kde se může ukázat a vybojovat si nastálo místo v naší nejvyšší soutěži.

**4. JAROSLAV
KOMA
0, 26 LET,
HAVL. BROD**

Americký útočník, jenž ještě před dvěma lety naskočil do NHL, prozatím nedává tolik gólů, kolik se od něj očekávalo. Do Chomutova přicházel s tím, že se bude chtít vypracovat mezi nejlepší prvoligové hráče. Zatím se mu tento cíl nedaří plnit. Mezi absolutní elitu má, co se týče výkonů, ještě nějaký ten krůček daleko. V současnosti se vrací z marodky. A hned v prvním zápase po dlouhé absenci zaviněné zraněním dokázal bodovat.

**3. DWIGHT
HELMINEN
Ú, 28 LET,
CHOMUTOV**

Slovenský útočník byl draftován Torontem, ale v AHL si místo v sestavě Maple Leafs nevybojoval, a tak se vrátil zpět do střední Evropy. Místo působení ve slovenské extralize se však upsal Ústeckým Lvům, kde působí dodnes. V první sezóně se rozkoukával, ale od ročníku 2008/2009 už obrovitý útočník sbíral hojně i body. Tento hokejista, jenž drží hokejku na pravou stranu, má letos na svém kontě skvělých 37 bodů (11+26).

foto: M. Rosendorf

**2. MARTIN
ŠAGÁT
Ú, 27 LET,
ÚSTÍ N/L**

Pajič letos hraje pod své možnosti. Tkví v něm ale velký talent a potencial.
foto: Miroslav Rosendorf

1. ROK PAJIČ Ú, 26 LET, ÚSTÍ N/L

Kvůli takovým hráčům se chodí na hokej. Pro fanoušky jakéhokoliv celku, kde slovenský šikula hrál, je Pajičova hra velmi atraktivní a zábavná. Účastník osmi Mistrovství světa (z toho tři v seniorské kategorii elitní divize) se narodil na Jesenicách. Ve Slovinsku brzy začal převyšovat své vrstevníky, a aby jeho hokejový růst nezakrnul, vydal se do hokejovější země. Nemohl si vybrat lépe než Českou republiku, z které to není do rodného Slovinska zas tak daleko a navíc se zde s mládeží pracuje na dobré úrovni. Hokejový průlom zažil drobný útočník v sezóně 2007/2008, kdy za prvoligové Vrchlábí nasázel třináct branek a přidal dvaadvacet asistencí. O rok později, kdy hrál za stejný klub, svoje osobní rekordy ještě navýšil, jelikož se mu podařilo vsítit čtrnáct gólů a přidal patnáct přesných nahrávek. Nebylo tedy divu, že o něj projevilo zájem Ústí nad Labem, kam také přestoupil. Hned v první sezóně zazářil. Díky pětadvaceti trefám a čtyřia dvaceti asistencím byl dokonce vyhlášen Králem Lví arény. Tuto cenu ovšem obhájit nedokázal, jelikož loni zazářil Robin Hanzl a navíc byl Rok poměrně dlouhou dobu zraněný. I tak se z branky radoval třiadvacetkrát (plus 11 asistencí). Na Mistrovství světa na Slovinsku pak dokonce vsítil branky dvě.

Ještě před osmi lety hrál na Mistrovství světa. Dnes ovšem nastupuje za prvoligový Most. Popíšme si nyní cestu tohoto zkušeného matadora, který vyniká především perfektním bráněním, což ho vyneslo i do zmíněné reprezentace.

Autor: HSfan, Jiří Rybář, Václav Jáchim
foto: Matouš Novák

JINDŘICH KOTRЛА

Poctivý defenzivní hokejista se narodil v roce 1975 v Mostě, kde také udělal ve třech letech své první hokejové krůčky. V útlém věku ale odešel do nedalekého Litvínova, kde se jeho talent mohl dále rozvíjet. V Litvínově nakonec prošel všemi mládežnickými kategoriemi, takže se Jindřich Kotrla považuje za odchovance Litvínova. „Jsem odchovanec Litvínova a rád vzpomínám na začátky. Je to, dá se říct, srdeční záležitost. Poznal jsem tam spoustu výborných lidí a trenérů a jsem rád, že jsem se tam mohl hokej naučit.“ Dlouhomaslý forward si zahrál i na Mistrovství Evropy do 18 let konaném v roce 1993 u našich polských sousedů. Juniorská reprezentace tehdy získala bronzovou medaili.

Do extraligy poprvé nakoukl už v sezóně 1994/1995, to

Hráčské info

7.3.1975
185cm
94kg
útočník
hůl levá
19Z, 2G, 3A, -8 +/-

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM	+/-
1994-95	HC Chemopetrol Litvínov (E)	5	1	1	2	6	+ 1
	HC Chemopetrol Litvínov (E,p-o)	2	0	0	0	2	- 4
1995-96	HC Chemopetrol Litvínov (E)	30	5	8	13	22	+ 9
	HC Chemopetrol Litvínov (E,p-o)	13	1	1	2	14	- 5
1996-97	HC Chemopetrol Litvínov (E)	44	10	10	20	52	- 1
1997-98	HC Chemopetrol Litvínov (E)	9	0	2	2	2	+ 1
	HC Becherovka Karlovy Vary (E)	15	3	5	8	4	- 2
1998-99	HC Chemopetrol Litvínov (E)	43	9	7	16	63	+ 8
	HC Chemopetrol Litvínov (E)	33	4	3	7	30	+ 1
1999-00	HC Chemopetrol Litvínov (E,p-o)	7	1	0	1	8	- 3
	HC Chemopetrol Litvínov (E)	49	5	9	14	30	- 5
2000-01	HC Chemopetrol Litvínov (E,p-o)	4	0	1	1	16	+ 3
	HC Chemopetrol Litvínov (E)	41	4	4	8	93	-18
2001-02	HC Chemopetrol Litvínov (E)	44	8	9	17	77	- 1
	HC Chemopetrol Litvínov (E)	9	3	2	5	55	+ 3
2002-03	SK HC Baník Most (2.liga,p-o)	4	2	2	4	18	-
	HC Sparta Praha (E)	23	3	1	4	36	+ 3
2003-04	HC Chemopetrol Litvínov (E)	8	4	5	9	24	+ 2
	HC Chemopetrol Litvínov (E,p-o)	5	0	1	1	18	- 2
2004-05	HC České Budějovice (E)	52	6	2	8	60	-14
	HC České Budějovice (E,p-o)	8	0	3	3	6	- 1
2005-06	HC MOUNTFIELD (E)	48	7	4	11	87	-10
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	11	3	2	5	30	+ 2
2006-07	HC MOUNTFIELD (E)	49	4	2	6	48	+ 9
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	12	1	0	1	37	- 1
2007-08	HC MOUNTFIELD (E)	33	6	3	9	78	- 2
	HC MOUNTFIELD (E,ou)	6	1	1	2	0	+ 1
2008-09	HC MOUNTFIELD (CHL)	4	0	0	0	2	- 1
	HC MOUNTFIELD (E)	45	1	3	4	62	- 8
2009-10	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	5	0	2	2	0	+ 1
	HC Vagnerplast Kladno (TSC)	1	0	0	0	2	0
2010-11	HC Vagnerplast Kladno (E)	36	3	1	4	32	- 1
	HC Vagnerplast Kladno (E,p-out)	6	3	1	4	4	+ 3

		Z	G	A	B	TM	+/-
Celkem	Nejvyšší soutěž ČR	695	96	93	189	996	-31

Reprezentace:

1993	Mistrovství Evropy U18 (Polsko)	3	0	3	3	0	-
	3.místo						
2003	Mistrovství světa (Finsko)	9	0	1	1	2	+ 1
	4.místo						

Opavou, která nakonec musela podstoupit nepřijemnou baráž místo ní.

Nejprohazanější sezónu své kariéry pak prožil v ročníku 2002/2003, kdy byl dokonce nominován na Mistrovství světa 2003. Když se čeští reprezentanti trousili na sraz před cestou na mistrovství světa, Jindřich Kotrla prošel hloučkem přihlížejících takřka bez povšimnutí. Neměl za sebou úspěchy v NHL, nevyhrál domácí mistrovský titul, v reprezentaci stihl pouhých devět utkání. Ovšem během přípravy na šampionát zaujal Slavomíra Lenera natolik, že ho zařadil do sestavy pro vrchol sezony. Litvínovský útočník přijal tuhle zvěst bezpochyby s radostí. Navenek ale nedal znát žádné emoce. „Jsem šťastný, pochopitelně. Je to pro mě velké překvapení. V něco podobného jsem určitě nedoufal. Původně jsem přijel sehrát několik utkání. Absolutně jsem neměl žádné větší plány. A mistrovství světa? Tak to už vůbec ne. Na to mohli myslet jiní,“ řekl pro Václava Jáchima. Právě příprava na vrchol sezony se ovšem Kotrlovi povedla. Upozorňoval na sebe především tvrdou, agresivní hrou a rychlým přístupem k soupeřům. „Přesně tenhle styl je mi vlastní. Mám dojem, že právě proto mě pan Lener vybral. S klukama z lajny jsme do toho šli naplno.“ Tým stavěný okolo Jaroslava

bylo Kotrlovi dvacet let. Hned při své premiéře v nejvyšší soutěži se mu podařilo vsítit branku. I tento skvělý start do své seniorské kariéry mu pomohl získat stabilní místo v sestavě pro následující ročník, v němž naskakoval do zápasů nejvyšší soutěže pravidelně a dokázal nasbírat solidních 13 bodů. Patřil tak k základním stavebním kamenům litvínovské sestavy a byl u toho, když chemici sahalo po největším úspěchu své novodobé historie. Tým soustředěný kolem vycházející brankářské hvězdy Petra Fraňka a veterána Vladimíra Jeřábka odklidil z cesty v play-off postupně Zlín i Spartu a ve finále narazil na Petru Vsetín. Ani tentokrát však Severočechům nebylo přáno Valachy pokořit. Litvínov byl úspěšnější pouze v prvním utkání série. Pak již kraloval Vsetín a radoval se z druhého zisku mistrovského titulu po vstupu mezi českou hokejovou elitu.

V další sezóně si Jindřich Kotrla vytvořil dodnes platný osobní rekord v počtu získaných bodů, když ve 44 zápasech získal dvacet bodů. V následujícím ročníku, s datováním 1997/1998, poprvé změnil své působiště, jelikož byl svým mateřským klubem poslán na hostování do Karlových Varů. V dresu západočeského celku si vyzkoušel roli, kterou doposud neznal. Becherovka válčila v základní části o holé přežití a nakonec extraligovou příslušnost uhájila před

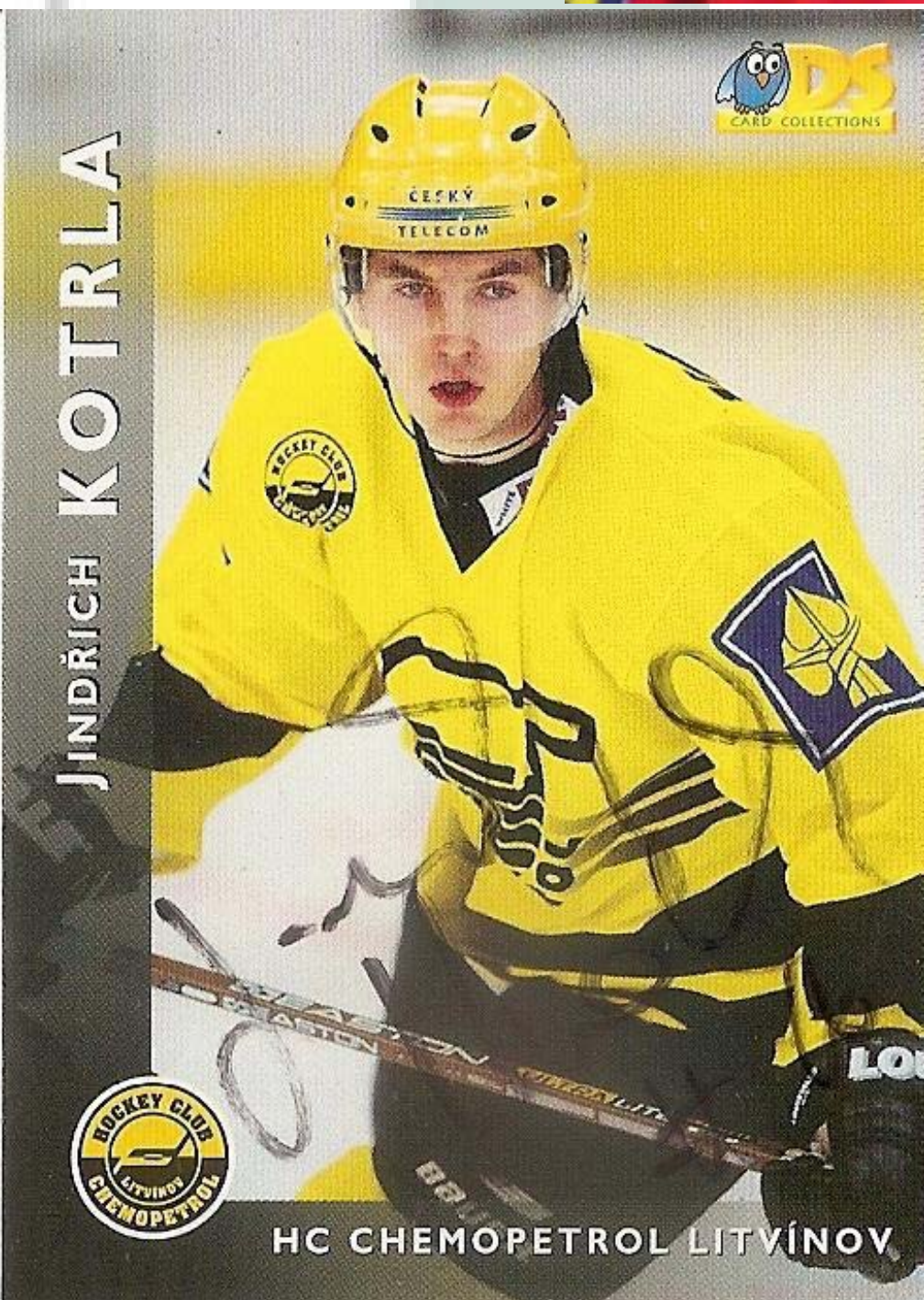

Špačka, Martina Straky, Jaroslava Modrého, Josefa Vašíčka a Davida Výborného nakonec došel až do semifinále, kde ale Češi vysoko podlehli Kanadě. V souboji o třetí místo pak národní tým selhal v utkání proti Slovensku. Ze šampionátu ve Finsku, kde zářil například Žigmund Pálffy, Teemu Selänne, Saku Koivu, Mats Sundin či Sean Burke, tak Jindřich Kotrla (9 zápasů, 1 asistence) odlétal bez medaile. „Ještě dneska mám vztek, když si na to vzpomenu. Medaili jsem si hodně přál.“

Následující ročník byl ale z pohledu Kotrly učiněným zklamáním. Litvínovský dravec totiž sehrál pouze první extraligové kolo ve Znojmě a pak dlouhé čtyři měsíce marodil. Příčiny? Přetržený břišní sval. Zatímco ostatní hokejisté Chemopetrolu usilovali o ligové body, Kotrla zmizel ze scény. Trápil se v hledišti, návrat k aktivní činnosti trval nekonečně dlouho. „Byl to nápor na psychiku. Podobné zranění jsem nikdy neměl. Snad jen v osmnácti

© Copyright 2005 www.hok...

JINDŘICH KOTRLA

HC CHEMOPETROL LITVÍNŮV

jsem musel na delší dobu vynechat, tehdy mě přepadla žloutenka," řekl Kotrla pro hokej.cz. „Po jednom ze soubojů mi tělem projela ostrá bolest. Hned jsem věděl, že je zle. Ale upřímně - já už delší dobu tužil problémy. Břišní sval mě zlobil od prosince 2002. Tehdy jsem však vůbec nepředpokládal, že se jedná právě o tohle zranění," řekl blíže o svém zranění. „Lékaři mě vzali na vyšetření magnetickou rezonancí a tam zjistili, že mám přetržený břišní sval. Hokejisté takové zranění v podstatě nemívají, byl jsem výjimka. Léčba probíhala tím, že jsem musel být v klidu. Tohle zranění se prý neoperuje, dělá je jen snad jediná klinika na světě, která sídlí kdesi v Kanadě," dodal hokejista, který nakonec stihl naskočit jen do 13 utkání, včetně čtyř v dresu rodného Mostu.

Ani vážné zranění neodradilo Slavomíra Lenara k tomu, aby si do Sparty přivedl právě Jindřicha Kotrlu. V Praze ale i přes to, že podepsal víceletou smlouvu, vydržel jen 23 utkání, po nichž se vrátil na hostování zpět do mateřského Litvínova. Během jeho angažmá na severu Čech se s velmi lukrativní nabídkou ozvaly České Budějovice, které nakonec Kotrla před sezónou 2005/2006 posílil. „Bohužel z Litvínova jsem odešel ve zlém. Nepohodl jsem se s Reichlem, a dokud tam bude on, tak se nevrátím. Když jsem šel do Litvínova na hostování ze Sparty, tak jsme se domlouvali, že v Litvínově zůstanu. Mezitím ale přišla nabídka z Českých Budějovic, kterou nešlo odmítnout, takovou už bych nikdy nedostal. Všechno jsem Reichelovi řekl, ale on to nepochopil. Mrzelo mě to,

defenzivní činnosti byl svému týmu užitečný.

Během svého angažmá v Českých Budějovicích měl i nehodu na kole. Útočník Jindřich Kotrła měl štěstí, že škaradého karambolu na kole vyvázl jen s odtrženou klíční kostí a bolestivě sedřeným zadkem. Při souhře náhod by totiž mohlo jít i o život. Kotrła havaroval cestou ze soustředění na Lipně na klubovou základnu do Budějovic. V jedné ze zatáček upadl a po asfaltu se proletěl několik metrů. Pro vášnivého cyklistu to byla obyčejná bouračka, budějovické vedení to vidělo trochu jinak. Na svého zaměstnance se dost mračilo. Stačilo prý, aby proti Kotrlovi vyjelo naproti auto a... Radši nedomýšlet. „Ono to tak hrozný nebylo,“ mávne rukou útočník. A při vyprávění příhody se stále usmívá. „Vždyť mi jen vypadla klíční kost z kloubu a měl jsem přetržený jeden vaz. Na kole jezdím pořádně od patnácti let, jednou se to muselo stát,“ tvrdí. Ač je Kotrła nadmíru zdatný cyklista a tuzemské vozovky brázdí drahým kolem za desítky tisíc korun, nepřehlednou zatáčku nevybral podle zvyku. „Den předtím tam muselo pršet, na silnici ležel štěrk s pískem. Najel jsem do zatáčky, kolo mi podjelo a už jsem se válel. Spadl jsem na pravou stranu, přelétl řidítka a po zadku jsem to doklouzal nalevo. Zadek jsem měl sedřený pořádně.“ Že by frajeřil a schválně se předváděl, to Kotrła odmítá. „Ne. Vím, co si můžu dovolit. V místech, která neznám, jezdím opatrně. Rozhodně neblázním. Navíc sjezdy zrovna nemusím, radši mám stoupáky, pořádnou makačku.“ Celý incident ho nijak nepoznamenal. Neřešil, co by se mohlo stát, kdyby se z druhé strany vyřítit vůz. „Věřím v osud. Kdyby tam nějaké

protože jsme byli celkem kamarádi. Hokej hrál také a tam, kde mu dali nejlepší podmínky, tam většinou šel. Takhle to prostě v dnešním hokeji chodí. Je to byznys. Jsem z jeho postoje smutný. Navíc v Litvínově už se necítím doma, přestěhoval jsem se na Hlubokou a doma jsem tedy tam,“ řekl o svém rozhodnutí podepsat smlouvu s Motorem. Osmnáctinásobný reprezentant při své premiérové sezóně v Mountfieldu patřil k oporám týmu, dařilo se mu zejména v play-off, kde spolu s Tomášem Vakem vytvořil nepřekonatelnou dvojici do oslabení a pomohl tak Českým Budějovicím vyřadit v prvním kole Liberec. V semifinále už toho kvůli zranění kolenních vazů moc nenahrál. Chuť si pak spravil v roce následujícím, kdy odehrál prakticky kompletní porci zápasů a coby bránící útočník nasázel svým soupeřům hned deset branek. Pozornost na sebe strhl hlavně ve čtvrtfinálové bitvě se Slavií Praha, proti které nasbíral během šesti zápasů hned pět kanadských bodů. V semifinále pak jeho celek narazil na Pardubice, přes které si však cestu do přímého souboje o český titul neproklestit. V Motoru pak odehrál ještě další tři sezóny. Bodů sice moc nesbíral, ale v oslabení a vůbec při

auto mělo jet, tak tam pojedete, tomu věřte. A i kdyby, špatně by dopadlo auto, já bych z toho vyvázl v pořádku," lehce žertuje. Sanitku nevolali, osobním autem se Kotrla nechal odvézt do budějovické nemocnice. Tam ho hned operovali. „Rameno mi sdrátovali a už třetí den jsem šel domů," podotýká. Myslel si, že zdravotní trable končí, ale jak se ukázalo, ani zdání. O slovo se velmi výrazně přihlásily sedřené hýždě. Tuhle bolest do té doby Kotrla neznal, dost ho to vyvádělo z míry. „Ten zadek byl na tom všem nejhorší. Strašně to pálilo!" oklepe se ještě teď. Naštěstí měl po ruce kamaráda, jehož otec jezdil závodně na motorkách. To u něj našel zázračný sprej na odřeniny. „Je to speciální přípravek. Ten mě z toho dostal. Půjčil mi sprej, párkrát jsem si to nastříkal a za týden jsem měl klid," řekl pro deník Sport. Nikoho snad ale nemůže překvapit, že Kotrla nehodil kolo do sklepa a jezdí dál. Rychle mu otrnulo. „Když je hezky, vyjedu si."

Pojďme ale zpět k hokeji. Sezóna 2009/2010 byla pro Kotrlu v dresu Motoru tou poslední. „Poslední dva roky to nebylo ono. Nefungovalo to v kabině a bylo to vidět i na ledě. Provedli čistku v týmu, která se týkala i mě. Celkem se zbavili dvanácti hráčů." Novým zaměstnavatelem defenzivního forvarda se nakonec stalo Kladno, i přesto, že o něj projevili zájem bohatý Chomutov a pozdější vítěz 1. ligy Ústí nad Labem. „Jedním z faktorů, které rozhodovaly, proč jsem zamířil na Kladno, byla i

extraliga. Jednání s Kladnem bylo navíc velice dobré a také jsem se informoval u Radka Bělohlava nebo Milana Tomana, a věděl jsem tak, do čeho jdu." Kotrla si sice před sezónou přál, aby se Kladno dostalo minimálně do předkola, ale nakonec může být rád, že se po hrozivém začátku nemuselo bít o extraligu v baráži. Bezmála stokilový forvard sice jako obvykle v ofenzivě nevyčníval, ale hodnocení plus minus měl velmi dobré, když si v podprůměrném týmu udržel tuto statistiku kolem nuly a sezónu zakončil jen s jedním záporným bodem, což byl vůbec nejlepší výsledek v mužstvu. Statistika ale není všechno. Po herní stránce to z pohledu Kotrly nebylo to pravé, hlavně kvůli tomu, že ho limitovalo zranění. „Hned v prvním zápase mě potkalo svalové zranění, praskla mi nějaká céva. Dlouho jsem s tím laboroval. A těžko jsem se dostával do tempa." Více tak na sebe upozornil faulem na talentovaného slávistického mladíčka Dmitrije Jaškina, kterému se po zákroku Kotrly přetrhly vazy v koleně. Jaškin musel být mimo hru nakonec více jak měsíc, přišel tak i o start na Mistrovství světa do 20 let. V jeho případě to ale zas tak velká tragédie není, on si ještě nějaký ten šampionát v budoucnu zahraje.

příliš nesleduje osobní statistiky, v době největší krize a poté, co se u kormidla Severočechů vyměnilo trenérské duo. „Já si myslím, že teď, po příchodu nového trenéra se to celé zvedne. Je to podle mě pouze otázka času. Kluci jsou tady šikovní, mají na to, aby se zvedli. Tady je to teď především o psychice. Potřebujeme, aby nám vyšlo jedno utkání, potom by to mělo už jít. Chtělo by to, aby nám jedno utkání sedlo, dali jsme čtyři nebo pět gólů a potom už bude zase líp,“ komentoval po svém příchodu v rozhovoru pro Jiřího Rybáře a zároveň kvitoval práci nového kouče Jeřábka. „Já jsem pod Kebou (přezdívka Vladimíra Jeřábka) hrál na začátku sezóny v Mladé Boleslavi, je to extraligový trenér. Okamžitě pozvednul úroveň tréninků, má to jinou úroveň. Jak už jsem říkal, je to otázka času, kdy se dostaví i výsledky,“ řekl pro web hcmst.cz po svém příchodu do posledního týmu 1. ligy.

Nutno podotknout, že z angažmá v Mostu Jindřich Kotrlo moc nadšený není, jelikož jeho trvalým bydlištěm je jihočeské město Hluboká nad Vltavou. „Mám tam zázemí. Je tam moje milovaná manželka, máme dvě krásné děti. Ted' je to trošku složitější, nevidáme se tolik, protože se to nedá. Syn tam hraje za Budějovice hokej, chodí tam do školy, do školky, takže se nemohli pochopitelně přesunout za mnou. Ale zase tady mám svoje rodiče, stejně jako manželky rodiče, spousta kamarádů, takže se to dá vydržet, jinak to momentálně nejde,“ řekl závěrem.

Před sezónou 2011/2012 ale bylo Kotrlovi na Kladně jasně naznačeno, že se do prvních čtyř pětetek nevejde, a že by si měl hledat nové angažmá. Nejdříve zkoušel Kotrlo své štěstí v Ústí nad Labem. „Známe se s ústeckým generálním manažerem Robertem Kyselou i trenérem Petrem Rosolem. Hráli jsme spolu za Litvínov. I potom jsme se potkávali na hokeji. Umožnili mi, abych v Ústí mohl trénovat, což jsem uvítal, protože jsem neměl jinou variantu. V Ústí jsem byl na zkoušku. Pana Rosola respektuji jako dobrého kouče a nějaké kamarádství a známosti jdou na střídačce i při tréninku mimo,“ sdělil důvody toho, proč trénoval zrovna ve Slovanu, kde ale nakonec neuspěl a musel si tak hledat nového zaměstnavatele i nadále. Nakonec se dohodl s Pískem, který má s Kladnem partnerské vztahy. Jenže z IHC si ho postupem času vytáhla Mladá Boleslav, odkud se zase Kotrlo přesunul do rodného Mostu, kde by měl působit zhruba do Vánoc, možná se jeho pobyt v Baníku i protáhne. „Určitě bych se rád do extraligy ještě vrátil. Měl jsem nějaké nabídky ze zahraničí, ale odmítnul jsem je kvůli rodině. Ted' nepřemýšlím o tom, co bude za měsíc. Uvidíme, jak se to všechno vyvine.“ Do Mostu přicházel tento útočník, který

Když se před sezónou, redaktor Pavel Šácha zeptal v rozhovoru pro písecký web generálního manažera Jiřího Černého na hlavní motto, kterého by se chtěl písecký klub držet, odpověď zněla takto, „*Je to jednoduché. Hrát tentokrát v první lize důstojnou roli a neměnit trenéry.*“ Jenže ani jedno, ani druhé se nevedlo. Téměř všichni píseckí fanoušci skládali zbraně. Jenže po prohře s Jihlavou přišlo to, co nikdo nečekal. Trenér Stárek u týmu skončil. Oficiálně ze zdravotních důvodů, jaká je pravda, ví jen ty nejvyšší v píseckém klubu. Jedno je ale jisté, tahle „nemoc“ nejspíš zachránila Písek od pádu do 2. ligy!

Autor: Ady, HSfan, František Suchan, Pavel Šácha

Foto: Matouš Novák, Jiří Mokry

IHC KOMTERM PÍSEK

Bruslařský klub v Písku vznikl už v roce 1876 (hokej jako samotný vznikl v Kanadě rok před tímto datem). První zmínka o tom, že se v jihočeském městě pěstuje tento tehdy ještě neznámý sport, pochází z roku 1902. Počátky byly krušné. Hrál se totiž se zahnutými větvemi, ale postupem času se pravé hokejové hole objevovaly čím dál častěji, což umožnilo v roce 1924 ustanovení v rámci sportovního klubu samostatného hokejového klubu. „Když si hokejoví nadšenci ustanovili na podzim 1924 svůj hokejový odbor SK, zažádali tehdejší československý hokejový svaz o poskytnutí oficiálních pravidel bandy. V odpovědi stálo, že v záměrech Svazu je podporovat rozvoj „kanady“, nikoliv hokeje s míčkem. Písečtí tedy využili situace a od Svazu, který toho času soupeřil s konkurenčním ústředím pod názvem Asociace o každého člena, doslova vyškemrali šest speciálních holí na hru s pukem. Za oplátku se stali jeho součástí. Ono totiž i přesto, že už tehdy národní mužstvo sbíralo s malým kotoučem úspěchy po světě, bylo mimo Prahu stále ještě mnohem více provozováno bandy. Důvod byl prostý - náklady na vybavení. Od hráčského ošacení přes pevnější mantinely (obojí muselo odolat tvrdším a rychlejším nárazům puku) po mnohem více specializované hokejky. Písek se tak stal jedním z propagátorů nové, a hlavně rychlejší, pohlednější a divácky oblíbenější linie hokeje na českém venkově,“ stojí doslova v sekci historie na stránkách ihcpisek.cz.

Už v roce 1937 se SK Písek účastnil naší nejvyšší soutěže, a celkem úspěšně, když v konkurenci LTC Praha a dalších klubů obsadil konečnou čtvrtou příčku. Písek tak skončil o dvě místa lépe než největší rival České Budějovice. Jenže během druhé světové války se 1. liga, jak se tehdy nazývala elitní soutěž, nehrála a Písek se už mezi nejlepší kluby v Československu nikdy nepodíval. V následujících letech, i přesto, že to byl armádní klub, se písecké Dukle vůbec nedařilo a dokonce se potácel v soutěžích okresního rámce. Až v roce 1966 se Písek probojoval do 2. ligy. V tu dobu působily v Písku dva kluby, které se spojily v jeden pochopitelně až po revoluci, tedy v roce 1990. Skvělého úspěchu dosáhli Jihočeši v ročníku 1993/1994, kdy tým, v němž mimo jiné působil nynější manažer klubu Pavel Horažďovský, slavil postup do druhé nejvyšší soutěže, kde se Písek udržel dlouhých jedenáct let. Největších úspěchů v novodobé historii tradičního hokejového klubu dosahovalo IHC v 90. letech 20. století. V ročníku 1995/1996 totiž Písek postoupil zejména díky Aleši Krátoškovi (v rozhodujícím zápase čtvrtfinále proti Havířovi se tento známý útočník blýskl šesti góly a jednou asistencí) až do semifinále. O rok později pak IHC skončil na třetí příčce. O jednu pozici mu tak utekla baráž o extraligu (tehdy se prolínací soutěže účastnila dvojice prvoligových celků). Poté už se v Písku podobného

Jindřich Kotrla už v Písku nepůsobí. Přes Mladou Boleslav se dostal na soupisku posledního Mostu.

Soupiska

#	post	jméno	narozen	věk	výška	váha	hůl
37	brankář	Martin Falter	27.11.1983	27 let	182 cm	81 kg	L
1	brankář	Vojtěch Sedláček	22.4.1992	19 let	185 cm	82 kg	L
33	brankář	Vratislav Vajner	24.3.1988	23 let	186 cm	85 kg	L
88	obránce	Martin Havran	2.10.1989	22 let	178 cm	75 kg	L
24	obránce	Jan Kanov	23.6.1987	24 let	183 cm	84 kg	L
6	obránce	Jakub Kolář	15.6.1992	19 let	190 cm	86 kg	L
21	obránce	Jozef Lukáč	5.1.1982	29 let	184 cm	89 kg	L
16	obránce	Adam Lukačovič	16.4.1986	25 let	183 cm	84 kg	L
80	obránce	Roman Němeček	10.1.1980	31 let	185 cm	95 kg	P
14	obránce	Martin Parýzek	23.3.1989	22 let	186 cm	85 kg	L
9	obránce	Roman Vráblík	25.1.1990	21 let	188 cm	78 kg	L
94	obránce	David Všetečka	28.9.1979	32 let	182 cm	99 kg	L
8	obránce	Dušan Žovinec	5.10.1992	19 let	180 cm	76 kg	L
6	útočník	Šimon Antončík	28.10.1990	21 let	192 cm	86 kg	P
19	útočník	Radek Bělohav	11.4.1970	41 let	184 cm	84 kg	L
82	útočník	Jan Eberle	20.5.1989	22 let	180 cm	78 kg	L
71	útočník	Jiří Ferebauer	18.2.1989	22 let	183 cm	80 kg	L
77	útočník	Petr Kafka	2.10.1989	22 let	181 cm	81 kg	P
15	útočník	Jiří Kudrna	6.7.1976	35 let	175 cm	78 kg	L
12	útočník	Lukáš Luňák	3.5.1989	22 let	177 cm	75 kg	L
41	útočník	Jakub Marek	22.6.1991	20 let	178 cm	80 kg	L
81	útočník	Karel Mošovský	22.8.1981	30 let	187 cm	95 kg	P
40	útočník	Vojtěch Mrkvička	15.6.1984	27 let	175 cm	79 kg	L
46	útočník	David Nedorost	22.3.1981	30 let	175 cm	75 kg	L
55	útočník	Tomáš Nouza	25.9.1982	29 let	183 cm	84 kg	L
5	útočník	Stanislav Polodna	3.4.1989	22 let	180 cm	80 kg	P
11	útočník	Josef Slavík	5.1.1987	24 let	190 cm	93 kg	L
10	útočník	Jakub Suja	1.11.1988	23 let	181 cm	82 kg	L
42	útočník	Zdeněk Šperger	24.9.1971	40 let	180 cm	85 kg	L
17	útočník	Marek Vaniš	17.9.1991	20 let	178 cm	80 kg	P

průměr: 25 let 182 cm 83 kg

úspěchu dočkaly jen jednou, a to v sezóně 1999/2000, kdy se tým okolo Pavla Kašpaříka a dalších podíval mezi čtyři nejlepší celky. Ústup ze slávy pak podtrhl v roce 2005 sestup z 1. ligy.

Do soutěže, kde předtím Písek strávil dlouhých jedenáct let, se klub s bohatou tradicí vrátil teprve před loňskou sezónou. A vedl si prachbídně. Do začátku sezóny vstupoval IHC s druholigovou sestavou, a když se zjistilo, že bude nutná přestavba kádru, vytipovalo vedení Písku špatné hráče. Ano, hráči typu Jan Fadrný, Marek Mazanec či Michal Dragoun mají sice zvučná jména, ale v IHC neodváděli své maximum, nebo postrádali dobrou formu. Nebylo tedy divu, že i přes kvalitní sestavu Písek v baráži neuspěl a opět se stěhoval do 2. ligy. Jenže majitel Vrchlábí Petr Dědek oznámil, že

Největší ofenzivní hvězdy

Tomáš Nouza

Nebýt jeho, kde by asi Písek letos byl? On je duší týmu. On je klíčovým hráčem. On je lídrem klubu. On je nejproduktivnějším hokejistou Písku. Jeden z nejšikovnějších hráčů celé 1. ligy je navíc i mistrem nájezdů. Umí vymyslet několik různých variací, jak zakončit trestná střílení. Tímto způsobem už pomohl Písku k několika bonusovým bodům. Je tak s podivem, že se ho Mladá Boleslav před touto sezónou zbavila. Velká chyba...

Radek Bělohav

Po herní stránce to rozhodně není ideální, ale pro své mladší spoluhráče je to skvělý vzor. Vždyť tento hokejista má na svém kontě bezmála 1000 startů v nejvyšší soutěži a navíc je i Mistrem světa z Vídně 1996. Letos dal ale Bělohav jen čtyři góly. Takto špatnou bilanci má ryzí kanonýr možná proto, že studuje a navíc plní funkci hrajícího asistenta trenéra.

Vojtěch Mrkvička

Když nebudeme počítat Jana Eberleho a Antonína Melku, kteří se v Písku neobjevují v každém zápase, tak trio hvězd můžeme uzavřít právě Vojtěchem Mrkvičkou. Je zarážející, že tento technický forward, jenž vloni prožil v nedalekém Táboře po individuální stránce skvělou sezónu, nedostává moc prostoru.

Zdeněk Šperger patřil v přípravě k nejlepším hráčům svého mužstva. V mistrovských zápasech už tomu tak není.

prodá licenci na 1. ligu. Tuto hrozenou rukavici nakonec zvedl IHC a práva na druhou nejvyšší soutěž putovaly na jih Čech. Vedení tak muselo sestavovat zbrusu nový tým. Nemohlo se mimo jiné počítat se službami Šimona Hrubce, jenž byl jedním z mála, který v sezóně 2010/2011 splňoval to, co se od něj očekávalo. Až do července nebylo navíc vůbec stoprocentně jisté, že se v Písku 1. liga bude opravdu hrát. A když kluboví představitelé definitivně oznámili odkup licence, měli na sestavení konkurenceschopného mužstva minimum času. Pro jistotu se tak Písek dohodl na spolupráci hned s třemi extraligovými kluby. A to s Kladnem, Spartou a jako tradičně s Českými Budějovicemi. Manažeři v Písku si pak mohli mnout ruce nad tím, že do týmu přivedli dva slavné místní odchovance, jmenovitě Romana Němečka a především Tomáše Nouzu. Udrželi i Davida Všetečku, dalšího známého hokejisty, jenž ovšem uvažoval o svém odchodu do zahraničí. Nakonec se ale rozhodl, že svou špatnou pověst kapitána, jenž nedokázal svůj tým zachránit, očistí.

„Tu minulou sezonu jsem dodneška nestrávil a je to největší kaňka na mé dosavadní kariéře. Bylo to hrozné období, člověk tady pak potkával lidi, díval se jim do očí... To jen tak nevyprchá. Přemýšlel jsem, že by asi bylo lepší odejít pryč, třeba do zahraničí, ale nakonec jsem to zavrhl. Řekl jsem si, že zůstanu a budu se snažit svoje hokejové jméno tady doma očistit,“ sdělil bývalý třinecký zadák v rozhovoru pro Pavla Šáchu.

Jakž takž tedy v jihočeském klubu dali soupisku do přijatelné podoby. Co se týče papírových předpokladů, se zdál být Písek poměrně silný. Jenže to, že v týmu působilo několik pendlérů, se samozřejmě muselo někde projevit. Naprosto nesehraný tým (na tréninky údajně chodilo méně jak deset hráčů!) pokračoval v bídných výsledcích ze sezóny 2010/2011. Zejména v přesilovkách bylo patrné, že sehraň není ideální. Úspěšnost početních výhod totiž byla dlouho na těžko uvěřitelné hranici 10%, což bylo suverénně nejhorším počinem v celé soutěži.

Navíc v průběhu soutěže ze

Největší defenzivní hvězdy

Roman Němeček

Mezi slepými jednooký králem. Takhle stručně by se dala popsat pozice Romana Němečka v mateřském Písku, kam letos zamířil z Ústí nad Labem, kde s ním přestali počítat. Hokejista s bohatými zkušenostmi z extraligy zatím vysoká předsezónní očekávání, která do něj byla vkládána, stoprocentně nenaplnuje. Začátek měl sice dobrý, ale v poslední době ukazuje, že ve Slovanu udělali dobře, že dali přednost jiným. Ale pozor! V Písku je jedním z nejlepších!

David Všetečka

Naopak od tohoto hráče se před právě probíhajícím ročníkem moc nečekalo. Ne, že by to byl neznámý hráč, ale v poslední době se zdálo, že je hluboko za svým zenitem. Jenže po slabším začátku Všetečka všechny šokoval, když byl častokrát nejlepším bekem svého týmu. Písecký odchovanec, který odehrál několik sezón v nejvyšší soutěži, je i přirozeným lídrem týmu.

Vojtěch Sedláček

Šimon Hrubec to není, to je jasné. Ale rozhodně se nedá říci, že by byl Sedláček slabinou svého týmu. Naopak Písek častokrát podrží. 19letý talent v IHC hostuje z pražské Sparty, kde již ve svých osmnácti letech zažil svůj premiérový start za A-mužstvo. Jednou z něho může vyrůst dobrý extraligový gólman, ale ve Spartě má v Tomáši Pöpperlem velkou konkurenci.

Jan Eberle se v Písku ukáže jen občas. Je to totiž hráč Rytířů Kladno. Když ale naskočí, téměř vždy si do statistik připiše nějaký ten bod. Skoro jako jeho jmenovec Jordan.

Stadion

Stadion, jehož výstavba trvala dlouhých osm let (kvůli tomu, že se v té době, jak zamýšleli tvůrci arény, nemohla z rozhodnutí KSČ vytvořit umělá plocha), je o jednu generaci starší než samotný hokejový klub, protože IHC Písek, v dnešní podobě, vznikl teprve v roce 1990, kdežto Komterm arena, kam se vměstná 4500 návštěvníků, byla zbudována již o pětadvacet let dříve.

Fanoušci

Písecký kotol patří v 1. lize k podprůměrným. Do nejhlučnějšího sektoru Komterm arény si totiž pravidelně nachází cestu jen zhruba dvacítka nejvěrnějších. A někdy ani to ne. I celková návštěvnost je na druhou nejvyšší soutěž mizerná.

Písek je jihočeské historické město na řece Otavě. Žije zde více jak 30 000 obyvatel. Dominantou města je jistě nejstarší kamenný most v celé České republice. Mezi významné rodáky Písku patří člen Divadla Jára Cimrmana Petr Brukner, dlouholetý kolega Jiřiny Bohdalové Vladimír Dvořák, slavná lyžařka Kateřina Neumannová, klavírista Josef Hála nebo krasobruslař Verner.

Město

Odchovanci klubu

Nejvýraznější postavou vzešlou z Písku je bezesporu Tomáš Švihovec, který je poněkud zapomenutou legendou. Proto je pro vás určitě známější jméno Stanislav Neckář, Mistr světa z roku 1996 a také vítěz Stanley Cupu s Tampou Bay Lightning. Z prvoligových hokejistů patří mezi odchovance třeba Tomáš Nouza, Roman Němeček a Nikola Gajovský. Dalšími hráči, kteří vyrostli v IHC, jsou Jan Němeček a Pavel Kašpařík. Velkou budoucnost má před sebou letos draftovaný Daniel Přibyl.

zdravotních důvodů odstoupili oba trenéři- Milan Stárek a Roman Heindl. Klub tak musel hledat náhradu. „Je smutné, že k tomu situace dospěla, ale stalo se a patří to k hokejovému životu. Trenér za to obvykle až tak nemůže, protože na ledě jsme přece my hráči. Každopádně ale bereme tu změnu minimálně jako nový impuls, který nás může nastartovat. Když se nedaří, je i taková věc potřeba,“ řekl zkušený zadák David Vsetečka, jenž tak nepřímou naznačil, že za odchodem trenérů nebyly zdravotní problémy, nýbrž výsledky týmu. Naštěstí hledání nového kouče dopadlo na výbornou. Příchodem zkušeného Josefa Řeháčka, jenž vloni velel Vrchlabí, si v Písku výrazně polepšili. „Je potřeba tým stabilizovat. Chceme, aby vznikly tři formace, které nastoupí do každého utkání a budou kostrou mužstva. S těmi budeme intenzivně pracovat, trénovat přesilové hry, oslabení a hlavně dbát na to, aby se co nejdříve sešli. Hráči se musejí na ledě znát. Musejí vědět, co očekávat jeden od druhého. Dále počítáme s pomocí Sparty a Kladna. Ti hráči, kteří přijdou v rámci střídavých startů na pomoc, by měli tým vhodně doplnit a nejlépe utvořit společnou formaci,“ potěšil tímto prohlášením příznivce Písku, jelikož právě ve střídavých startech hráčů z ELH byl vloni i na začátku tohoto ročníku v IHC kámen úrazu. Post asistenta pana Řeháčka zastává legendární forward Radek Bělohav, jenž se už vzdal vidiny tisícovky odehraných zápasů v nejvyšší soutěži, a v současnosti se všechny jeho síly soustředí do prvoligového Písku, kde působí jako hrající asistent trenéra a navíc si rozšiřuje svoje obzory studiem. „Ta doba k tomu prostě dospěla. Jasně, že je to náročné, ale zvolil jsem si to takhle sám a musím se s tím nějak vypořádat. Nikdo jiný to za mne neudělá...“

Stanislav Polodna má na svém kontě 47 zápasů za mládežnické reprezentace ČR.

S příchodem zkušeného a zároveň oblíbeného trenéra se dle očekávání (pan Řeháček má opravdu skvělou pověst) výkony Písku rapidně zlepšily. Výsledky by sice mohly být lepší, ale v současnosti je pro Písek důležité to, že se v klubu konečně začalo pracovat profesionálně a ne jako dříve, kdy si počínal jihočeský klub jako v krajské soutěži. Chce to hlavně čas, žádný spěch. Úspěch se určitě brzy dostaví, protože Josef Řeháček si dění v klubu pohlídá.

Profil Josefa Řeháčka, rozhovor pořídil P. Košatka

„Po ukončení hráčské kariéry jsem si dal chvíli od hokeje pauzu. S trénováním jsem začal v Jablonci, kde se hrála druhá liga a fungovala tam poměrně kvalitní spolupráce s prvoligovým Libercem. Týmu se dařilo a já u něho setrval čtyři roky. Poté už se mnou vedení v Jablonci nepočítalo, chtělo změnu. Prakticky ihned mě oslovilo Vrchlabí, kde byly cíle jasné. Co nejrychleji postoupit do druhé a následně první ligy. Tým byl kvalitní a tak nebylo složité hned v prvním roce druhou ligu vybojovat. Další rok byla sezona také velmi dobře rozjetá a všechno opět směřovalo k postupu. V lednu nás ale potkala tragická událost. Automobil s hráči mužstva havaroval a jeden z hráčů nehodu nepřežil. S týmem to zacloumalo a v play-off jsme vypadli. Postup se podařilo vybojovat o rok později a já se po příchodu trenéra Jeřábka posunul na post asistenta. Po dvou letech jsem se na dva roky vrátil na pozici hlavního trenéra a letos v dubnu ve Vrchlabí ohlásilo vedení klubu konec.“

Medailonek Tomáše Nouzy

Písecký hokejový klub by se měl přejmenovat na IHC Nouza. Právě tento útočník, jenž se do mateřského celku vrátil po sedmi letech působení v Mladé Boleslavi, je alfou a omegou celého týmu. Nebýt jeho, šance na play-off by pro Písek byly výrazně menší.

Tomáš Nouza se narodil 25. září 1982. S hokejem začínal, jak již bylo zmíněno, v rodném Písku. Jako každý Písečák je i on na svůj původ hrdý. „Nouzič“ nastupoval za mateřský klub až do prvoligové sezóny 2004/2005. Poté se vydal na zkušenou do Mladé Boleslavi, kde se záhy zařadil mezi největší opory ambiciózního celku, který toužil po postupu do nejvyšší soutěže, což se nakonec v ročníku 2007/2008 povedlo, a jeden z nejšikovnějších hráčů 1. ligy se na velkém úspěchu podílel 41 body v základní části. I v extralize byl potentní, hned v premiérové sezóně se blýskl třinácti brankami. Nouza vydržel v Mladé Boleslavi až do minulé sezóny. V té letošní hostuje v mateřském Písku.

IHC KOMTERM PÍSEK: Zápas od zápasu očima Adyho

V prvním čísle jsem vás v rychlosti seznámil, co se dělo v Písku v přípravném období. Už ale nebylo zmíněno to, že den před začátkem ligy do IHC zamířilo kvarteto hokejistů z Kladna: David Stieler (v Písku ovšem odehrál pouze jednu třetinu), Jindřich Kotrla, Jan Eberle a veterán Radek Bělohav. Navíc bylo na jih Čech vyřízeno měsíční hostování Petru Přikrylovi. V tuto chvíli vypadalo písecké mužstvo hodně silně. Zejména útok byl podle jmen konkurenceschopný týmům, co se pravidelně perou o přední příčky. Jména jako Nouza, Kotrla nebo Eberle zaručují ohromnou kvalitu. Písecká dosavadní sezóna by se dala rozdělit na 3 části. První část od prvního do jedenáctého kola, v níž se Písku víceméně dařilo. Druhá část zahrnuje kolo dvanácté po kolo devatenácté, kde z osmi kol vytěžili pouhých 5 bodů. Do poslední části bych zahrnul zápasy pod novým trenérem Řeháčkem, v nichž je Písek úplně jiným týmem než pod koučem Stárkem.

První zápas sezóny body nepřinesl. Písek odjížděl z Ústí s porážkou 0:4, i když nepodal špatný výkon. Hned v dalším kole do Písku zavítal nováček, tento zápas viděla slušná návštěva a to 1190 diváků. A bylo se na co dívat. Most vedl 2:0, 3:2, 4:3, ale přesto nakonec prohrál 5:4. A jak si vedli kladenské posily? Kotrla si připsal dva zásahy a Bělohav se zapsal do střelecké listiny jednou. *„Bylo to hektické utkání. Prakticky celý zápas jsme prohrávali a nakonec se nám podařilo utkání otočit. Pozitivní bylo, že jsme pořád šlapali dál a bojovali do posledního okamžiku, což se nám vyplatilo. Pořád to ale není takové, jaké bychom si představovali. Hlavně přesilovky nám příliš nejdou,“* řekla po utkání jedna z největších hvězd píseckého mužstva, Roman Němeček. Poté dokázal Písek vytěžit bod z utkání se silným Hradcem Králové. Proto na další domácí utkání s Dopitovou Olomoucí přišlo do ochozů na písecké poměry výborných 1250 diváků. Tým to vybičovalo k výbornému výkonu a zejména Bingo, jak se přezdívá Petru Přikrylovi, v bráně čaroval. Jihočeši nakonec vyhráli na nájezdy poměrem 3:2. Dva góly si připsal kapitán Jihočechů Nouza, který opět ukázal, že je na samostatná střelení takřka neomylný.

Jenže poté přišly nepříliš příznivé časy pro písecké svěřence. Ze čtyř zápasů vytěžil Písek pouhý bod, i přesto, že hrál s hratelnyými soupeři (Beroun, Kadaň, Litoměřice). Fanoušci, už nebyli tak pozitivně naladěni, jako před několika týdny, tým nedával góly, naopak poměrně dost jich inkasoval. *„Musíme se víc tlačit do koncovky, být důrazní ve všech soubojích a co nejvíce chodit před soupeřova gólmána. A hlavně se samozřejmě vyvarovat hloupých chyb, protože ty nás zatím hodně sráží,“* okomentoval po posledním zápase situaci kapitán Nouza. Rozhodně to nepřidalo ani na náladě v kabině. *„Všichni asi cítí, že to není tak, jaký by si představovali, to je jasné. Nesmíme ale něčemu takovému podléhat. Může se prohrát, ale je třeba se k tomu postavit čelem a bojovat dál. Čeká nás ještě spousta zápasů a víme, že máme na to, abychom to zlomili. Tomuhle týmu stále věřím!“* dodal Tomáš Nouza. Jakoby tato kapitánova slova posunula tým někam dále. V Třebíči totiž IHC vyhrálo po nájezdech. Rozhodující gól vstřelil nikdo jiný než Tomáš Nouza. V dalším kole jel Písek do Šumperka, který držel dlouhou sérii 43 zápasů na domácím ledě bez porážky. V letošní sezóně je tam do té doby nedokázala porazit ani Dukla, debakl tam obdržely Litoměřice. Body tak čekal jen málokdo, o to větší byla euforie, když Písek dokázal Draky porazit (vyhrál 3:1 a přerušil tak neuvěřitelnou sérii šumperského mužstva). *„Tři body jsou pro nás samozřejmě hodně důležité a je fajn, že jsme to takhle zvládli. Zápas měl vyrovnaný průběh, bylo v něm hodně vyloučených, takže jsme vlastně pořád hráli buď v početní převaze nebo v oslabení. Samozřejmě, že to pak stojí více sil. Nakonec rozhodlo to, že se nám podařilo využít dvě přesilovky, ve kterých nám to až doteď moc nešlo. Hodně nás podržel Vojta Sedláček v brance,“* řekl k utkání autor dvou asistencí Vojtěch Mrkvička. Písečtí tedy byly po dvou zápasech zase nahoře. To potvrdili i doma s Benátkami, kterým se letos nevidaně daří. V prodloužení vyhráli 3:2!

Poté ale přišla mnou zmiňovaná druhá část, tedy ta hrůzostrašná. Všechno to začalo v havlíčkobrodské Kotlině. Písek byl v první třetině lepším týmem, Rebely tlačil, ale z této jejich povedené třetiny vytěžil

Tři největší defenzivní hvězdy dle

Adyho

David Všetěčka

Kdyby se mě někdo před sezónou zeptal na tři největší hvězdy obranné činnosti, jméno Všetěčka by nezaznělo. Jak loňská baráž, tak letošní příprava se mu nepovedla, ale to, jak během sezóny ožil, to se nevidí jen tak často. Takřka od pátého kola je nejlepším bekem v píseckém dresu. Ve 32 zápasech má 6 bodů a v tabulce +/- je na +7 bodech (loni byl například na -9). Jasný lídr písecké obrany a já se mu tímto omluvám za to, jak jsem ho po celou letošní přípravu a úvod sezóny kritizoval.

Roman Němeček

Před sezónou přišel jako velká posila. Svě očekávání hned naplnil a spolu s Davidem Všetěčkou utvořili jednu z nejlepších obranných dvojic v lize. Jeho výkony nepřehlédly extraligové Budějovice a nyní hraje více tam, než v modrozlutých barvách. Na svém kontě má ze 24 zápasů 10 bodů a v kolonce +/- je na kladných 3 bodech.

Vojtěch Sedláček

Má na to stát se druhým Šimonem Hrubcem, který v Písku čaroval před rokem a ještě o rok předtím v druholigovém play off. Hlavně díky němu má Písek body z Ústí, z Berouna a doma s Olomoucí. Měl pár slabších zápasů, ale to má přece každý gólmán. A když se dá Vojtovi důvěra, může letos Písek dovést až do play off.

Největší ofenzivní hvězdy dle Adyho

Tomáš Nouza

Před sezónou přišel z Mladé Boleslavi. Jak sám přiznal, tak byl v jeho seznamu případných zájemců z 1. ligy mateřský Písek na prvním místě. Já osobně jsem ho před začátkem ligy tipoval na nejužitečnějšího hráče soutěže. Nouza má slova naplňuje. Kde by byl Písek bez jeho 29 bodů? Nouza se dokonce drží v nejlepší desítce kanadského bodování celé 1. ligy!

Jan Eberle

V posledních zápasech se v Písku vytvořila úderná formace. Útok Nouza-Melka-Eberle je postrachem pro všechny soupeře. Svě o tom může říkat Most nebo třeba Olomouc. Eberle nastupuje střídavě i za kladenské Rytíře. V Písku odehrál 20 zápasů a připsal si 17 bodů (8+9).

Antonín Melka

V Písku je teprve krátce, lépe řečeno zatím odehrál pouze 6 zápasů, ale všichni písečtí fanoušci si ho oblíbili, ještě aby ne, když stačil zaznamenat už 10 bodů! To nemá ani třeba takový Ferebauer ze 30 zápasů. U Otavy setrvá nejméně do Vánoc, poté se uvidí, jestli se probouje do týmu Kladna nebo bude i nadále působit na jihu Čech.

pouze výsledek 1:1, proto také podlehl výsoko 6:2. Písečtí čekali domácí dvojzápas s giganty 1. ligy, Chomutovem a Ústím. Výsledek? 0 bodů a skóre 1:10! Fanoušci sice nečekali zázraky, ale takto jednoznačné zápasy rozhodně také ne. IHC Písek jel pak do Mostu s jednoznačným cílem. Vyhrát! Jenže po dvou třetinách vedl Most už 3:0 a nic nenasvědčovalo tomu, že by utkání ztratil. Písečtí fans si v tu dobu přáli jediné, odvolat trenéra Stárka. Potvrdilo se ovšem staré dobré přísloví, Zajíci se počítají až po honu. Písek totiž dokázal vstát z mrtvých, když ve 43. minutě vykřesal jiskřičku naděje Němeček. Skupinka píseckých fanoušků v Mostě začala věřit, čas se ale krátil, a stav byl pořád nezměněn. V 58. minutě ovšem udeřil Polodna, o minutu později dokonce i Luňák a bylo jasno. Zápas putoval do prodloužení, v němž si připsal druhou branku Němeček a rozhodl tak zápas. Zdálo se tedy, že by to mohlo Písek opět nakopnout. Opak byl ale pravdou. Vysloveně trapný výkon předvedli písečtí proti Hradci a po stadionu už se šušalo „Stárek ven“. Nejtvrďší direkt měl ale teprve přijít. Písečtí totiž jeli do daleké Olomouce. Kdyby tam ale neodcestovali, udělali by lépe. Výsledek 8:0 ve prospěch Mory hovoří za vše. Ze současného vývoje byl přepadlý samozřejmě i Roman Němeček, na poráženeckou náladu bylo ale podle jeho slov brzy. „*Snad teď konečně zvedheme hlavy, protože nikdo jiný to za nás neodehraje,*“ burcoval svůj tým. Reputaci si Písek přeci jen vylepšil doma proti Berounu, který i přes branku Kafky zapůjčeného z Kladna u Otavy prohrál 1:3. Písečtí tedy jeli opět ven. Na chladnou Vysočinu, lépe řečeno do krajského města, tedy Jihlavy. Tam ale nedali ani gól, a prohráli tak vysoko 4:0.

Den na to byl ze zdravotních důvodů odvolán hlavní trenér Milan Stárek. Fanouškům se ulevilo, protože se vědělo o tom, jakým způsobem vedl Milan Stárek tréninky (asi tak, jako v krajském přeboru). Netrpělivě tedy čekali na jméno nového trenéra, který měl být znám o den později. Padala různá jména, třeba jako Jeřábek nebo ex-znojemský Soudek. Ani jeden, ani druhý se ovšem trenérem nestal. Klub totiž šáhl po ex-vrchlabském Josefu Řeháčkovi, který měl s Vrchlábím v poslední sezóně velký úspěch, když sebral jako jediný tým v play off Ústí n/L dva zápasy (stalo se tak ve čtvrtfinále). Jako hrající asistent byl zvolen Radek Bělohlav. Na píseckých tvářích byla tedy spokojenost. O to větší byla poté, co Písek doma dokázal porazit Kadaň. Svě plány prozradil trenér Řeháček Petru Košatkovi pro písecký web, „*Je potřeba tým stabilizovat. Chceme, aby vznikly tři formace, které nastoupí do každého utkání a budou kostrou mužstva. S těmi budeme intenzivně pracovat, trénovat přesilové hry, oslabení a hlavně dbát na to, aby se co nejrychleji sešli. Hráči se musejí na ledě znát. Musejí vědět, co očekávat jeden od druhého. Dále počítáme s pomocí Sparty a Kladna. Ti hráči, kteří přijdou v rámci střídavých startů na pomoc, by měli tým vhodně doplnit a nejlépe utvořit společnou formaci.*“ Netají se ani tím, že by s Pískem rád hrál play off, „*Jsem člověk, který si rád klade vysoké cíle. V Písku je přání takové, aby se hrálo play-off. Máme před sebou dvaatřicet zápasů a ztráta na týmy z nejlepší osmičky není tak markantní. Věřím, že společně s hráči budeme úspěšní a na konci sezony si zahrajeme zápasy, které by si v Písku všichni přáli.*“ Poté sice Jihočeši smolně prohráli 1:3 v Litoměřicích, ale doma opět dominovali. Nejprve si poradili s Třebíčí, kterou držel nad vodou po celý zápas fantastický Hrubec (mimochodem oblíbenec píseckého kotle). V nájездеch ale opět ukázal své schopnosti kanonýr Nouza. Čtyři dny na to hrál IHC s nebezpečným Šumperkem a zápas měl vše, co má pořádný zápas mít. Písek vedl už 3:0, jenže Šumperk dokázal ve třetí třetině vyrovnat. Písečtí ovšem opět ukázali své srdíčko a kvalitu, a zápas znovu obrátili. Skoro každé jiné mužstvo by vyrovnání položilo, IHC však nikoliv. Ve 49. minutě sice vyrovnával Velecký, ale už v 50. minutě Písek opět vedl díky pumelici Lukáše Luňáka. Nakonec tedy vyhrál 6:3. Poté ovšem přišel nešťastný zápas v Benátkách, kde v 57. minutě vyrovnával hrající trenér Bělohlav, jenže o dvě minutky později rozhodl utkání hráč, který pravidelně hraje za liberecké Tygry, Michal Pavlů. Toto nešťastné klání se podepsalo i na domácím zápase s Brodem, v němž Písek v první třetině inkasoval hned třikrát (konečný stav byl 2:4). „*Je možné, že pokud bychom v Benátkách bodovali, mužstvo by bylo pozitivněji naladěné a třeba by to všechno dopadlo jinak,*“ zhodnotil Radek Bělohlav. Před týmem z jihu Čech byl poté náročný dvojzápas na severu. Nejprve se utkali s Piráty z Chomutova. Podali dobrý výkon, přesto podlehli 4:1. V následujícím kole přišel asi nejlepší zápas Písku v této sezóně. Tentokrát už s novou posilou, kladenským Antonínem Melkou. Na ledě ústeckých Lvů využil ve 12. minutě Josef Slavík přesilovku a Ústeckým začalo docházet, že to nebudou mít až tak snadné. Když Slovan ve druhé třetině vyrovnal, tak už za necelou minutu byl stav opět jiný, David Nedorost totiž prokázal svoji chytrost a opět

tak dal do boxu časoměřičů pokyn, aby změnilí údaje na kostce nad ledem. Na 3:1 zvyšoval Jiří Ferebauer (druhá třetina tak skončila za stavu 3:1 pro Písek). V 57. minutě napínavého klání dokázal už jen snížit kapitán domácích Jan Klobouček a překvapení tak bylo na světě! Ano, Písek vedl trenér, který loni s Vrchlabím trápil Lvy ve čtvrtfinále. Má to nějakou souvislost?

Po zápase na ledě suverénně prvního celku tabulky čekal na písecké hráče doma naopak beznadějně poslední tým tabulky, HC Most. „Bude to hodně těžký zápas, to je jasné...! Most k nám přijede bránit a my budeme postaveni před to, abychom tvořili hru. Čeká nás něco úplně jiného, než v Ústí, a musíme se na to připravit. Je třeba, abychom byli aktivní a důrazní. Jak už jsem řekl, potřebujeme potvrdit body z Ústí. Nic jiného než tři body nás nemůže zajímat,“ řekl David Nedorost. A měl pravdu, jelikož Písek po velké přestřelce vyhrál 7:6! „Řeháčkovi hoši“ následně dokázali bodovat i v Hradci, kde prohráli až po prodloužení díky gólu 5 sekund před jeho koncem. Poté na ně čekala favorizovaná Olomouc, ale světe div se, Písek vyhrál vysoko 5:2! A když IHC dokázal vyhrát i v Berouně, tak se konečně posunul na pozici zaručující play-off. S tímto cílem do Písku Josef Řeháček přicházel a zatím to vypadá, že je to jeden z mála trenérů, co jen nemá velké řeči, ale pracuje jako profesionál. Play off by bylo pro toto hokejové město velkým okamžikem. Dokonce i pro takového hráče, jakým je Tomáš Nouza, „S Pískem si zahrát v play-off? To by bylo splnění jednoho z mých hokejových snů,“ řekl po zápase s Hradcem Petru Košatkovi. Dosáhne Josef Řeháček toho, co očekával, když do Písku šel? Když bude tým od Otavy takhle pokračovat, je to více než pravděpodobné.

pozn. HSfana: Po uzávěrce ovšem Písek dvakrát prohrál a momentálně se tak nachází na 11. pozici prvoligové tabulky.

Zimní stadion

Asi největší handicap klubu. V Komterm aréně byla vždy zima, ale nyní se přidalo i ozvučení, kterému vůbec není rozumět, podle mnohých také nekvalitní občerstvení (chybí restaurace!). Po Novém roce má začít rekonstrukce, ale mělo by se to týkat jen šaten, WC a občerstvení. Písecký stánek pojme 4200 diváků.

Město

Nachází se zde nejstarší kamenný dochovaný český most ze 13. století. Zajímavostí je, že je v Písku více středních škol, než je pro město takové velikosti obvyklé.

ČTĚTE V PŘÍŠTÍM ČÍSLE:
TOP 10: MISTŘI NÁJEZDŮ

**OPANUJE ŽEBŘÍČEK PÍSECKÝ
ŠIKULA TOMÁŠ NOUZA?**

Děčínský odchovanec nakoukl natrvalo do 1. ligy teprve před čtyřmi lety. Ve svých 30 letech! I přesto si díky angažmá v Chomutově, kam si ho vytáhl trenér Vladimír Kýhos, vydobyl pověst jedné z největších hvězd druhé nejvyšší soutěže.

Autor: HSfan
Foto: Michaela Luňáčková

JAROSLAV HAŠEK

Šikovný útočník začínal s hokejem v Děčíně, kde ho k hokeji v pěti letech přivedli jeho rodiče. Nikdo z jeho rodiny ovšem hokej předtím nehrál. V severočeském klubu vydržel až do seniorských let. Ve 23 letech se zařadil mezi opory mužstva a 20 vstřelenými brankami ve 2. lize zaujal i vedení švédského druholigového týmu HC Eskilstuna, kam také na podzim roku 2002 zamířil. Jeho prozatím jediné zahraniční angažmá ale nemělo dlouhého trvání. V průběhu ročníku se totiž vrátil do Čech, kde s ním podepsalo smlouvu vedení Karlových Varů. V západočeském celku ale moc šancí nedostal, odehrál jen čtyři utkání (0+1). Od té doby se v nejvyšší soutěži jmenovec slavného spisovatele již neobjevil. „Ani nevím, proč jsem dostal tak málo příležitostí. Na to byste se museli zeptat trenérů. Tenkrát se to ve Varech dost zkoušelo a vyměnilo se tam dost hráčů. Pro mě byla čest si tam zahrát, jelikož jsem se dostal do extraligy, o níž sní každý hokejista. Hokejem jsem se bavil. Dosud toto angažmá považuji za největší úspěch kariéry, stejně jako možnost hrát ve Švédsku.“

Po sezóně, ve které moc utkání neodehrál, se vrátil do rodného Děčína, kde se znovu zařadil mezi opory tamějšího druholigového mužstva. Tehdy 26letého forvarda si vyhlédlo i Ústí nad Labem, kterému později vypomáhal v play-off. Svoji prvoligovou premiéru si tak odbyl později než tu extraligovou. Pokud do sezóny 2004/2005 patřil „jen“ mezi klíčové muže svého týmu, od

Jaroslav Hašek si odbyl extraligovou premiéru dříve, než tu prvoligovou.

Hráčské info

13.12.1977

183cm, 88kg

hůl levá

útočník

31Z, 9G, 10A, 0 +/-, 16TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
2000-01	HC Děčín (2.liga)	31	6	5	11	40
2001-02	HC Děčín (2.liga)	34	20	19	39	42
	HC Děčín (2.liga, p-o)	2	0	0	0	0
2002-03	HC Energie Karlovy Vary (E)	4	0	1	1	0
2003-04	HC Slovan Ústí nad Labem (1.liga)	1	0	0	0	0
	HC Slovan Ústí nad Labem (1-liga, p-o)	4	0	0	0	0
	HC Děčín (2.liga)	32	22	14	36	87
	HC Děčín (2.liga, p-o)	2	0	0	0	4
2004-05	HC Děčín (2.liga)	33	23	25	48	111
	HC Děčín (2.liga, p-o)	10	6	5	11	6
2005-06	HC Děčín (2.liga)	33	30	23	53	60
	HC Děčín (2.liga, p-o)	4	0	2	2	2
2006-07	KLH Chomutov (1.liga)	18	3	4	7	10
	KLH Chomutov (1.liga, p-o)	13	4	3	7	8
	HC Děčín (2.liga)	32	26	32	58	66
2007-08	KLH Chomutov (1.liga)	41	15	20	35	38
	KLH Chomutov (1.liga, p-o)	15	7	6	13	28
2008-09	KLH Chomutov (1.liga)	41	16	19	35	30
	KLH Chomutov (1.liga, p-o)	9	2	1	3	4
2009-10	KLH Chomutov (1.liga)	41	10	15	25	18
	KLH Chomutov (1.liga, p-o)	20	1	8	9	12
2010-11	HC Stadion Litoměřice (1. liga)	43	9	20	29	48

ročníku, kdy v NHL probíhala výlučka, se zařadil i mezi největší hvězdy celé třetí nejvyšší soutěže hrané na území České republiky. Co se týče individuálních statistik, tak v sezoně 2004/2005 ve 33 utkáních nastřádal 48 bodů (23+25). V té další pak dokonce hned 53 (30+23). Stačilo mu na to pouhých 33 klání. V ročníku 2006/2007 pak dokonce překonal všechny osobní rekordy, když ve 32 zápasech získal famózních 58 bodů (26+32). Po těchto úchvatných výkonech si ho v průběhu rozehraného ročníku vyhlédl Chomutov, jemuž v závěru základní části a posléze i v play-off úspěšně vypomáhal. Konkrétně se o příchod Jaroslava Haška k Pirátům zasloužil tehdejší trenér Vladimír Kýhos. „S Chomutovem jsme byli v kontaktu už před sezónou, ale já jsem se chtěl nejprve rozehrát a sám na sobě ucítit, jestli mám formu nebo ne. Dohodli jsme se, že to

Technicky hokejista se natrvalo v 1. lize usadil až ve 30 letech.

zkusíme během vánoční přestávky. Trenéři byli spokojeni, tak jsem tam rovnou zůstal," řekl o průběhu jednání s ambiciózním klubem technicky zdatný hokejista. Z Děčína odcházel v době, kdy suverénně vévodil kanadskému bodování 2. ligy a jeho tým byl na čele tabulky. „I to, že je klub zabezpečen, samozřejmě hrálo při mém rozhodování roli. Jsem děčínský patriot, mám tam srdce a vždycky jsem tam chtěl hrát, jenže sám cítím, že potřebuji výš a chtěl bych hrát za Chomutov.“

V té době se také dostal k číslu 49, které nosí i v Litoměřicích, jelikož jeho oblíbenou šestadvacítku ve Stadionu drží kapitán Ladislav Slížek. „Devětačtyřicítka není moje oblíbené číslo. Bylo tu, když jsem do Chomutova přišel, tak jsem si ho vzal. Mé nejoblíbenější číslo je 26. Mám to z Děčína, jelikož když jsem tam přišel, tak mi bylo 26 let.“ Nicméně štěstí přineslo 183 centimetrů vysokému forvardovi i toto „cizí“ číslo. Ve zbytku sezóny 2006/2007 totiž podával velmi dobré výkony a v sestavě KLH tak zůstal i pro následující ročník.

Pověst největší druholigové hvězdy pak Hašek potvrzoval i nadále. Byť byla tato soutěž o jeden stupeň výše, tak i v 1. lize patřil k nejlepším hokejistům soutěže. V první

Jmenovec slavného spisovatele přivedl do Chomutova hráči často velmi opěvovaný trenér Kýhos.

V základní části 1. ligy v barvách Chomutova získal 102 bodů. V Litoměřicích má po jedné sezóně bilanci devětadvaceti získaných bodů.

kompletní sezóně mezi prvoligisty nastřádal solidních 35 bodů, což byl čtvrtý nejlepší výkon v interním hodnocení klubu. I v play-off zářil. V 15 zápasech totiž nastřádal 13 bodů (7+6)- vyhrál tak interní bodování Severočeňů ve vyřazovacích bojích. Na postup do baráže ale výkony dnes již litoměřického forvarda nestačily. Ve finále 1. ligy zdolala Chomutov ve čtyřech zápasech Mladá Boleslav.

V ročníku 2008/2009 nasbíral Jaroslav Hašek taktéž skvělých 35 bodů (16+19). Tentokrát se rodák z Děčína umístil na pátém místě v klubovém bodování severočeského celku. Play-off se bezmála devadesátikilovému už tolik jako to

předešlé ovšem nepovedlo. Nejenže se Haškovi nedařilo individuálně (nasbíral pouze tři body), ale hlavně jeho tým nedokázal obhájit účast v prvoligovém finále, když ho už v semifinále v napínavé sérii zdolala brněnská Kometa.

Týmového úspěchu se tedy zkušený forvard dočkal až v následujícím ročníku, v němž se Chomutov radoval z titulu vítěze 1. ligy. Individuální výkony severočeského patriota ale už tak skvostné jako v minulých ročnících nebyly. V nabitě sestavě získal „jen“ 25 bodů (6. místo v klubovém bodování). Vyřazovací boje se pak Haškovi už nepovedly vůbec. Nasbíral sice poměrně slušných devět bodů, ale měl tři záporné body v kolonce +/-.

Po nezvládnuté baráži o ELH se začaly v Chomutově dít věci. Velkou čistku v sestavě Pirátů krom dlouholeté legendy KHL Stanislava Mikšovice, zkušeného Václava Eiselta a

Hašek odehrál v KLH čtyři sezóny. Slavil i mistrovský titul v roce 2010.

Hašek většinu kariéry strávil v severních Čechách. Začínal v Děčíně, největší jméno si pak udělal v Chomutově, a dnes působí v Litoměřicích.

Litoměřice. „Nabídek do jiných klubů jsem měl víc, ale rozhodla vzdálenost od domova a navíc fér jednání Dana Tvrzníka. Šlo i o to, že se mi narodila dcera a chtěl jsem více času trávit s rodinou. Rozhodnutí v žádném případě nelituji. V Litoměřicích jsem spokojený,“ řekl o důvodech podpisu smlouvy se Stadionem. Ve hře byl i jeho návrat do Děčína. „Nakonec jsem však zohlednil finanční stránku přestupu. Nicméně bych se rád do Děčína někdy vrátil.“

V úvodu minulého ročníku se severočeskému celku dařilo. „Tak trochu jsem čekal, že Litoměřice budou hrát dobrý hokej. Trenér a vedení udělalo perfektní práci a přišlo pár nových lidí. Není vždy jednoduché postoupit a následně hrát důstojnou roli ve vyšší lize. Podívejte se třeba na Písek,“ řekl o povedeném startu do sezóny. Nováček se narozdíl

dalších odnesl i dnes již 33letý útočník Hašek. „Na angažmá v KLH vzpomínám jen v dobrém, především na trenéra Kýhose. To on mě tehdy vytáhl z Děčína a dal mi tu možnost hrát ve skvělém týmu, který každý rok bojoval o postup. Na to se samozřejmě nezapomíná. Škoda jen, že se nikdy nepovedl ten poslední krok, a to je postup do extraligy. S fanoušky Chomutova jsem vždy vycházel super, i když není vždy jednoduché se jim zavděčit,“ řekl o čtyřletém působení u ambiciózního týmu.

Poté, co byl z KLH uvolněn, měl děčínský patriot nabídky z několika klubů. Nakonec se rozhodl pro

Technický hokejista se mohl před rokem vrátit do Děčína, ale po narození dcery chtěl hlavně zabezpečit svoji rodinu.

Mezi své největší úspěchy řadí 34letý forward starty v extralize.

bavič Felix Holzmann.

V Litoměřicích ale mohlo být veseleji, jenže v listopadu a prosinci přišla velká herní krize. V patnácti zápasech nedokázali ani jednou získat tři body! „Na začátku panovala ve městě i klubu euforie, přistupovali jsme k zápasům s pokorou. Jenže poté jsme si asi začali myslet, že to půjde samo, a pak se těžko vrací k poctivé práci. Můžu mluvit jen za sebe, ne za celý tým, ale já jsem u sebe žádné pocity uspokojení nepocítoval, čekal jsem, že útlum přijde, ale od některých lidí to v tu dobu nebylo ono.“

Poté se ovšem zase litoměřičtí hokejisté dostali znovu do hokejové pohody, částečně i zásluhou několika schůzek hráčů s vedením klubu. „Sešli jsme se takhle asi dvakrát a vypadá to, že z nejhorsího jsme se dostali, protože nějaké body jsme od té

od IHC nakonec dokázal zachránit. Svou měrou k tomu přispěla i dobrá parta v kabině Litoměřic. „V kabině jsme celkem dobrá parta, což je hodně důležité, když spolu máme táhnout za jeden provaz. Projevilo se to hlavně v době, kdy se nám moc nedařilo. Drželi jsme spolu.“

Dalším důvodem udržení druhé nejvyšší soutěže je určitě i skvělá podpora od domácího publika. „Určitě je super, že s námi jezdí i ven. Jsou slyšet a hodně nám tím pomáhají. Je zde vidět určitá euforie. To, že je jich tolik, je jediné dobře. Je to vidět a slyšet hlavně na domácích utkáních, kdy se přidávají i ostatní lidé,“ řekl v off-line rozhovoru o fanoušcích týmu z města, kde žil a tvořil scénky fenomenální

Hašek si v Litoměřicích pochvaluje zejména fanoušky. Tvrdí, že je to šestý hráč týmu.

doby udělali," řekl pro hokej.cz.

Pro Libora Kulta zhodnotil i osobní výkony v sezóně 2010/2011. „Čekal jsem lepší vlastní produktivitu," řekl autor devíti branek a dvaceti asistencí. „Zápasy jsou pro nás přece jen těžší. Nemáme tak kvalitní tým jako předtím v Chomutově, takže se člověk hůře prosazuje bodově, ale ani tak nejsem spokojený." Přesto nakonec Hašek vyhrál klubové bodování Litoměřic.

Krom dobrých výkonů na sebe upozornil Hašek i několika pozdními příjezdy na trénink. Důvodem je to, že při cestě na zimní stadion několikrát zapadl autem do sněhu. „Za to ale může Martin Volke, který řídí. Podařilo se mu párkrát zapadnout do sněhu a už jsme nevyjeli. Ale to se může stát každému," směje se Hašek.

Do nové sezóny vstoupilo levé křídlo formace Hašek-Belay-Loskot už bez svého partáka Martina Volkeho, který se po skvělých výkonech v Litvínově u chemiků usadil natrvalo. Od té doby, co Volke v týmu už nepůsobí, tedy Hašek přijíždí na tréninky včas, což se projevilo i na zvýšené produktivitě tohoto děčínského patriota. Ze hry ho sice na konci listopadu na krátkou dobu vyřadilo zranění, i přes absenci ve dvou utkáních je ale stále nejčastěji bodujícím hráčem Stadionu.

Výkony Haška a jeho spoluhráčů tak i nadále drží Litoměřické ve hře o účast ve vysněném play-off.

Jaroslav Hašek nepřežil čistku v Chomutově po sezóně 2009/2010. V 1. lize ale setrval, upsal se totiž Stadionu.

Dotazník Jaroslava Haška

zdroj: hcdecin.cz, autorka: Vendula Zdražilová

Máš nějaké zvláštnosti např. ve výstroji, či rituál při oblékání před zápasem?

Co se týče výstroje, tak žádné rituály nemám, jen se oblékám zleva doprava. To jest levá brusle, levý náloketník atd.

Jaký máš nejhezčí hokejový zážitek za svou dosavadní hokejovou kariéru?

Nejhezčích hokejových zážitků mám několik. Např. první zápas za Děčín, sezona ve Švédsku, baráž o extraligu. Asi jich je víc.

Jaký je Tvůj hokejový vzor?

Žádný hokejový vzor jsem neměl a ani nemám.

Jaké máš hokejové cíle?

Cílů jsem měl vždy několik, chtěl jsem vždy něco vyhrát. Postoupit do extraligy nebo postoupit s Děčínem do 1. ligy. Doufám, že to druhé se my snad ještě splní.

Co záliby, máš rád i jiné sporty, kulturu či jinou formu relaxu?

Zálib mám několik. Tak například golf, fotbal. Ale teď hlavně dcera Nikolka.

Sleduješ stránky HC Děčín a vůbec internet jako takový?

Internet sleduji tak všeobecně a stránky HC Děčín samozřejmě sleduji také.

Teď trošku z mimohokejového dění, máš nějaké oblíbené zvíře?

Zvířata mám rád snad všechny. Mám doma papouška senegalského.

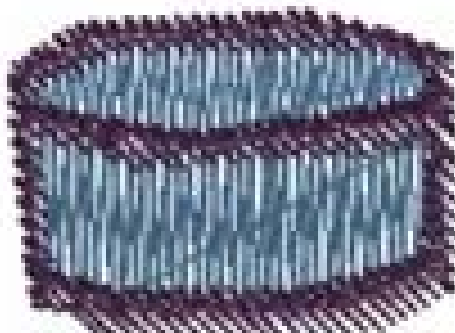
Jaké jídlo a pití máš nejraději?

Z jídla mám rád hlavně těstoviny a z pití pivo a víno.

ŽEBŘÍČEK KLUBŮ 2011

KTERÝ KLUB JE TEN NEJVĚTŠÍ?

KÁDR

Čím silnější kádr, tím větší záruka úspěchu. Evidentně ale není toto souvětí vždy stoprocentně pravdivé, jelikož Chomutov, byť má podle našeho magazínu nejnabitější soupisku, zatím v tabulce zůstává za svým největším rivalem z Ústí nad Labem.

1. Chomutov 9,5 bodů

Je dost pravděpodobné, že s tímhle týmem, co se týče zkušeností a známosti jejich jmen, by se dala hrát na slušné úrovni i extraliga. Jenže ne všichni hráči podávají takové výkony, které by byly hodny jejich pověsti. Případný potenciál je v sestavě Pirátů ovšem ohromný. Až na ty brankáře, až na ně... Jak dlouho bude ještě trvat, než vedení klubu pochopí, že Hanuljak extraligu nevyčytá?

2. Ústí nad Labem 9,25

Sestava Lvů je téměř stejně kvalitní, jako ta chomutovská. Jenže jeden velký rozdíl mezi nimi je. Kdežto ústečtí hokejisté vesměs naplňují očekávání svých trenérů, ti chomutovští jsou na tom zdaleka hůře, i když v poslední době to vypadá, že se dostávají do formy.

3. Havlíčkův Brod 7,25

Na jedné straně je Koma, Němec nebo Semorád, na druhé pak Morava, Kostourek, Šenkeřík či Protivný. Jaký je mezi nimi rozdíl? Jedni září, druzí jsou za očekáváním. A co mají společného? Když chtějí a zadaří se jim, patří mezi nejlepší prvoligové hráče.

4. Hradec Králové 7,25

Spousta zkušených hráčů doplněná o mladé, leč talentované hráče. Tak by se dala charakterizovat soupiska Hradce Králové. Trenér Jiří Mička může pravidelně využívat služeb deseti třicátníků. Mladíci se ale nenechají zahanbit. Vždyť Vít Budínský, Ondřej Poživil a Václav Čížek patří k nejlepším hráčům svého mužstva.

5. Olomouc 7,25

Lhotský, Mikel, Bartoň, Dopita (foto), Haluza, Kucharczyk, Ministr, Michal Pšurný, Selinger. Co jméno, to pojem, minimálně tedy v prvoligovém měřítku. Dobrou pověst si v poslední době buduje i Matěj Pekar či Jakub Herman.

6. Jihlava 7,25

7. Písek 6,50

8. Kadaň 6,00

9. Benátky nad Jizerou 6,00

10. Beroun 5,75

11. Šumperk 5,50

12. Třebíč 5,50

13. Litoměřice 5,50

14. Most 5,50

TRADICE

Má-li klub v síni trofejí vyskládané nějaké to ocenění, je to samozřejmě plus. Na Duklu v tomto případě zdaleka nikdo nemá. Ale i ostatní týmy se nenechají zahanbit.

1. Jihlava 9,25 bodů

Tady asi není pochyby. Dukla by v této kategorii možná zvítězila i v celonárodním žebříčku. Dvanáct titulů Mistra Československa prostě nelze přebít. O tom, že nebýt komunismu by v Jihlavě k takovým úspěchům vůbec nedošlo, se bavit asi nemusíme. Prostě to tak je, tak to tak i musíme brát. Minusem je pak to, že je Dukla jedním z nejmladších klubů v rámci 1. ligy. Vždyť byl tento klub založen teprve v roce 1956 (o 28 let později než jeho dva největší rivalové).

2. Třebíč 8,00

Jedním z výše zmíněných rivalů je právě Třebíč, která na hokejovém poli sklízela úspěchy zejména v letech dávno minulých. Za éry Vladimíra Bouzka (foto) byla víc než důstojným soupeřem i takovému mužstvu, jakým LTC Praha bezesporu bylo. Horáci tak slavili největší úspěchy ještě v době, kdy byl jihlavský hokej ještě v plenkách. Ale na takové úspěchy jako Dukla nikdy nedosáhli.

3. Chomutov 8,00

Podobný případ jako Třebíč. Také Chomutov patřil v minulosti k nejlepším týmům v republice. Největším úspěchem je pak 2. místo v celonárodní soutěži. O slávu chomutovského hokeje se zasloužil především čerstvý člen Síně slávy českého hokeje Miroslav Klůč a jeho vrstevníci, z nichž bohužel několik zahynulo po letecké havárii.

4. Olomouc 8,00

Nebýt mistrovského titulu z roku 1994, asi by skončili až za Ústím a Havlíčkovým Brodem. Jenže historicky první titul vítěze samostatné české extraligy tradici Slovanu a Rebelu prostě přebije.

5. Ústí nad Labem 7,00

Historii ústeckého hokeje se věnuje zbrusu nová publikace- kniha pod názvem Od L.T.C. k Ústeckým Lvům, kterou si můžete koupit ve fanshopu Severočechů. I tento fakt svědčí o tom, že je historie tohoto klubu hodně bohatá a je o čem psát.

6. Havlíčkův Brod 7,00

7. Písek 7,00

8. Beroun 6,75

9. Hradec Králové 6,75

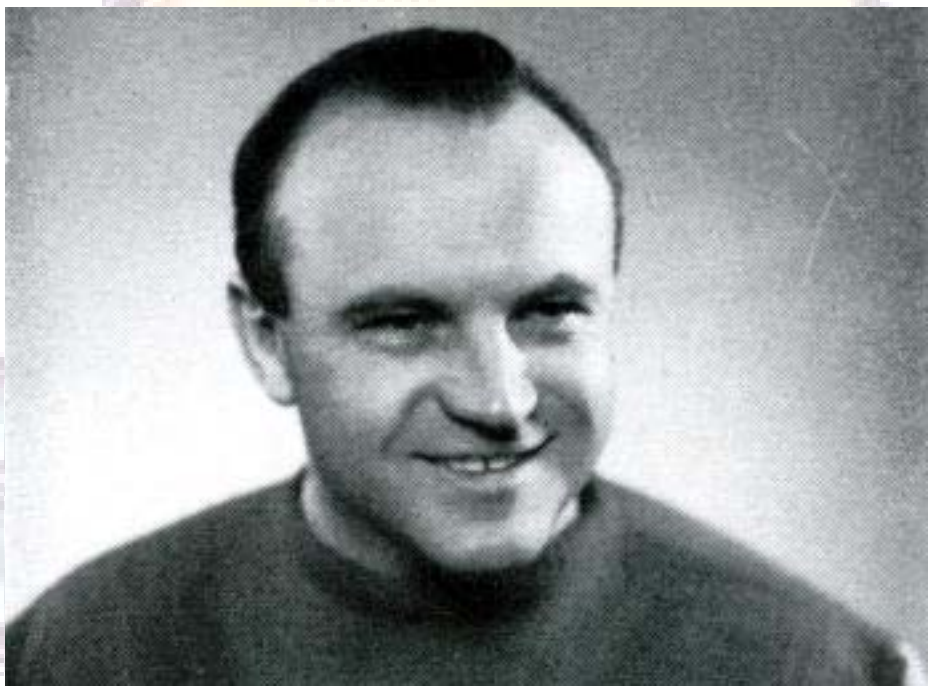
10. Most 6,50

11. Šumperk 6,00

12. Benátky nad Jizerou 5,50

13. Kadaň 5,50

14. Litoměřice 4,75

PRÁCE S MLÁDEŽÍ

Zajímavé porovnání, do kterého se dají zahrnout úspěchy dávno minulé či jak se pracuje s mládeží v současnosti. Oba dva faktory mají na konečné pořadí zhruba stejně velký vliv.

1. Chomutov 9,00 bodů

Chomutov v minulých letech v této činnosti docela dost zaspal. V poslední době, kdy se Piráti mohou pochlubit nabitým rozpočtem, se ale práci s mládeží věnuje hodně prostoru. Na mládežnické výběry dokonce dává Chomutov přes deset milionů korun! Navíc celému klubu v budoucnu prospěje i udělení statutu Hokejové akademie. I spolupráce s hokejovou školou Petra Klímy v Detroitu určitě mladším dorostencům, kteří se za oceán vydají (nebo už vydali), v budoucnu prospěje.

2. Ústí nad Labem 8,50

Jaromír Šindel a Petr Rosol dělají skvělou práci. Dávají totiž příležitost mladým hráčům. A když se do sestavy některý mladík nevejde, pošlou ho na zkušenou do Litoměřic, kde nadále může hokejově růst. To je mimo jiné i případ Jana Kloze (foto), Ondřeje Holomka, Dominika Boháče a několika dalších.

3. Jihlava 8,50

I Jihlava se ucházela o statut akademie, ale narozdíl od severočeského celku neuspěla. To ale nemění nic na tom, že v poslední době sklízí Dukla v práci s mládeží úspěchy. Anatolij Protasenja se vydal do KHL, Petr Šidlík zase bojuje v zámoří, Adam Zeman se brzy stane oporou Dukly... Navíc oba dorostenecké celky společně s juniorkou hrají extraligu (výsledky ale moc dobré nejsou).

4. Třebíč 8,00

Třebíč je vyhlášená hokejová adresa, která dala světu takové osobnosti jako Martina Erata, Patrika Eliáše, Vladimíra Sobotku či Vladimíra Bouzka. V novém tisíciletí ale Horácká Slavia v práci s mládeží zaspala, což se odráží i na výkonech mládežnických celků. I tak se ale každoročně do A-týmu Třebíče nějaký ten talentovaný hráč probouje (viz. Vondráček, Dočekal, R. Kadela...).

5. Havlíčkův Brod 7,50

Podobný případ jako u Třebíče. Akorát že Rebel zaspal ještě daleko více. Navíc místo toho, aby dostávali prostor vlastní hráči, musí trenéři do sestavy zabudovávat mladé hokejisty z Komety Brno, kteří pak Havlíčkobrodským berou místo a ještě k tomu očividně neodevzdávají vše. Škoda...

6. Hradec Králové 7,25

7. Olomouc 7,00

8. Písek 6,75

9. Šumperk 6,50

10. Most 6,00

11. Litoměřice 6,00

12. Benátky nad Jizerou 5,75

13. Kadaň 5,00

14. Beroun 5,00

MANAGEMENT

Se špatnými manažery dosáhnete dobrých výsledků jen stěží. Svě o tom ví zejména v Písku, kde se dvakrát po sobě vedení dopustilo stejně fatálních chyb.

1. Ústí nad Labem 9,50 bodů

Jak jsem zmínil na předcházející straně, tak velkým plusem je to, že hodně příležitostí dostávají i mladí, kteří se pak odvděčují maximálním nasazením. Jaromír Šindel (foto) už je hodně zkušený a ví, jak to v oboru chodí a tudíž nedělá zbytečné chyby. Mezi jeho mistrovské tahy patří příchody Pavla Francouze, Tomáše Roda nebo Jaroslava Roubíka. O posledně jmenovaného bojoval společně s Chomutovem, a z tohoto souboje vyšel vítězně, což už o něčem svědčí.

2. Jihlava 8,50

Jednatel klubu Bedřich Ščerban udělal z Dukly úplně jiný tým. Z lepšího středu tabulky jí vytáhl mezi špičku soutěže a navíc si svou komunikací s fanoušky získává přízeň fanoušků Dukly. Navíc se často Dukla objevuje i v televizi (občas sice v negativním smyslu, ale aspoň je na obrazovkách). 25. prosince v 11:00 pak můžete o historii Dukly na ČT4 shlédnout dokument. I na tom má svůj podíl Bedřich Ščerban.

3. Chomutov 8,50

V předcházejících letech se na první pohled zdály být příchody hráčů jako velmi dobré, ale po skončení sezóny se většina nových akvizic musela hodnotit slovem zklamání. Ať už to byl Mudroch, Chábera a mnozí další. Uvidíme, zda letos vsadili chomutovští manažeři na správné hráče a zejména trenéry (pokud se ani Václav Sýkora neuchytí, tak už asi nikdo).

4. Hradec Králové 7,75

Majetný podnikatel Petr Dědek a jeho pravá ruka Aleš Kmoníček zahájili rozsáhlou přestavbu kádru. Zatím se Hradci Králové nedaří, ale o tom, zda bude sezóna úspěšná nebo ne, se bude rozhodovat až ve vyřazovací části tohoto ročníku. Nicméně pokud se Východočeši dostanou do finále (momentálně to ale zní hodně utopisticky), tak to bude především zásluhou nově složeného vedení, které přehodnotilo ambice tohoto klubu z velkého města, ale s malou návštěvností.

5. Olomouc 7,25

Jiří Dopita, byť majitel klubu, nechává funkcionářské záležitosti na svých podřízených, kteří ve finančně omezených podmínkách sestavili víc než konkurenceschopný tým. Navíc začali s velebením staříckého zimního stadionu. Jméno Dopita dodává klubu potřebnou prestiž.

6. Litoměřice 6,75

7. Šumperk 6,75

8. Benátky nad Jizerou 6,75

9. Beroun 6,50

10. Kadaň 5,50

11. Třebíč 5,00

12. Havlíčkův Brod 4,50

13. Most 4,00

14. Písek 3,00

FINANCE

Jen výjimečně se do čelních pater tabulky dostane nemajetný klub. Peníze=ambice. Ale finance nejsou zdaleka vše, protože někdy i hůře placení hráči strčí do kapsy hokejisty s milionovými smlouvami. Velmi těžko se ale ekonomická situace jednotlivých týmů odhaduje, protože jen málokdo svůj rozpočet zveřejní.

1. Chomutov 10,00 bodů

Co dodat? Náklady klubu na loňskou sezónu činily zhruba 50 milionů korun. U stejné částky by mělo zůstat i letos. S takovými finančními možnostmi patří jednoznačně do extraligy. Výkony jsou však jen prvoligové. Uvidíme, zda budou partneři a sponzoři do hokeje sypat tolik peněz i v případě, že by postup mezi elitu pro Piráty nevyšel ani letos či případně v příští sezóně. Už mockrát totiž fanoušci slýchali věty: „Chci hrát s Chomutovem extraligu. Doufám, že se to podaří již letos.“ Tohle pravil v roce 2009 Jan Chábera, v roce 2010 Milan Procházka a letos David Hruška.

2. Ústí nad Labem 9,00

Padesát milionů určitě rozpočet Ústí nad Labem není, ale na 1. ligu je pochopitelně stále královský, jelikož platit výplaty Roubíkovi, Třetinovi, Francouzovi, Gureňovi, Poživilovi, Alinčovi či Kloboučkovi určitě žádná sranda není.

3. Jihlava 8,25

Za poslední léta se ekonomický stav Dukly hodně zlepšil. Velmi často se může Bedřich Ščerban pochlubit tím, že se mu podařilo získat pro svůj klub nového sponzora. I díky zlepšeným finančním podmínkám Dukla v létě získala první ligu ostříleného Petra Domina nebo Radka Hubáčka.

4. Hradec Králové 8,25

Petru Dědkovi (foto) došla trpělivost s vedením města Vrchlabí, a tak po sedmi letech opustil Krakonošov a stal se mecenášem Hradce Králové. Vrchlabský podnikatel je velkým hokejovým fanouškem, takže je pro něj dění v klubu skoro stejně důležité, jako v jeho firmě, což je klíčové.

5. Havlíčkův Brod 7,50

Nový většinový vlastník Rebelu, stavební firma ŽSD, se zavázala (když od města kupovala akcie), že do klubu vrazí nemalý finanční obnos a udělá z týmu z Vysočiny černého koně soutěže. Jak firma ŽSD slíbila, tak i učinila. V současnosti určitě finance největším problémem klubu nejsou.

6. Písek 7,00

7. Olomouc 6,50

8. Most 6,50

9. Kadaň 6,50

10. Benátky nad Jizerou 6,00

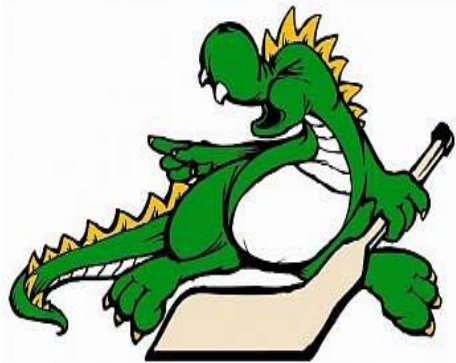
11. Šumperk 6,00

12. Beroun 5,50

13. Litoměřice 5,00

14. Třebíč 4,75

POPULARITA

Žijí obyvatelé měst hokejem, nebo o existenci klubu ani nevědí?
Tento faktor je v hodnocení rovněž nesmírně důležitý.

1. Šumperk 9,00 bodů

Šumperk zažívá hokejovou horečku. Je jen málokterý Šumperčan, kterého nezasáhla. V tomto severomoravském městě je prostě nejrychlejší kolektivní hra sportem číslo jedna.

2. Třebíč 8,75

Horácká Slavia, to je v Třebíči pojem. Hokej je v tomto malém městě rovněž sportem číslo jedna. Ono pokud chcete v Třebíči zažít nějaký ten kulturní či sportovní zážitek, na výběr máte snad jen právě toto hokejové družstvo, protože fotbalisté se trápí až v divizi. No, jen si vyjděte po třebíčských ulicích a téměř jistě uvidíte někoho s klubovým emblémem na šále či čepici. A když je derby (foto), výsledek zajímá snad celou Třebíč.

3. Jihlava 8,75

Dukla je na tom takřka shodně jako její regionální rival. Je tu však jeden rozdíl, na zápasy FC Vysočina Jihlava občas (no občas, spíš vzácně) přijde více diváků, než na hokejové klání. To je minimálně zarážející (stále je ale v krajském městě hokej sportem číslo jedna). Ale jinak je Dukla populární i za hranicemi ČR, jelikož během své největší slávy uchvátila její hra nejednoho hokejového fanouška. Například ve Švýcarsku existuje regulérní fanclub.

4. Chomutov 8,25

Nejnavštěvovanějším stadionem 1. ligy je letos právě ten chomutovský. Ale kdyby bylo podobné mužstvo a zázemí, které mají v Chomutově, ve výše zmíněných městech, s největší pravděpodobností by chodilo na zápasy ještě o nějakou tu stovku diváků více.

5. Ústí nad Labem 8,25

Stejně jako v případě Chomutova. Na tak velké město by mohlo chodit při současných výsledcích podstatně více návštěvníků. Ale základní část je pro Slovan jen povinností.

6. Litoměřice 8,25

7. Havlíčkův Brod 7,00

8. Písek 5,25

9. Benátky nad Jizerou 5,25

10. Olomouc 5,00

11. Hradec Králové 5,00

12. Beroun 5,00

13. Kadaň 4,00

14. Most 2,00

ZÁZEMÍ

Další nedílná součást hierarchie klubu. Tréninkové podmínky pro mladé hokejisty i členy A-mužstva jsou neméně důležité než jiné faktory hodnocení.

1. Chomutov 10,00 bodů

Zázemí tomuto celku by mohl závidět leckterý evropský špičkový klub. Moderní aréna (foto) nabízí skvělé zázemí jak pro hráče, tak zejména pro fanoušky. Piráti navíc mohou využívat v Evropě ojedinělý simulátor bruslení, takzvaný Skatemill. O tomto zajímavém trenažéru se více můžete dozvědět v tomto článku: <http://www.hokej.cz/index.php?view=clanek&id=41474>. Plusem je i to, že klub disponuje tréninkovou halou, dvěma tělocvičnami, špičkově vybavenou posilovnou, saunou či vířivkami. Hráči se tak mohou soustředit jen a jen na hraní hokeje. V Chomutově se totiž mají jako v bavlne.

2. Ústí nad Labem 9,25

I zázemí pro hráče Slovanu je na extraligové úrovni (patří ve všech směrech k tomu nejlepšímu, co druhá nejvyšší soutěž může nabídnout).

3. Hradec Králové 8,00

Hradecký stadion i zázemí východočeského klubu až na výjimky vyhovovalo i kritériím nejlepší evropské soutěže zvané KHL. To o leččems svědčí.

4. Litoměřice 7,50

Krásný stadion je základním opěrným bodem litoměřického klubu. Kalich aréna poskytuje špičkové zázemí jak pro hráče, tak i pro fanoušky.

5. Jihlava 7,50

Tréninková hala se pro Duklu Jihlavu ještě nepostavila, ale do tohoto hodnocení se už započítává. Dvě ledové plochy pro tréninky jistě přinesou časově schůdnější termíny pro mládežnické výběry.

6. Benátky nad Jizerou 7,00

7. Havlíčkův Brod 7,00

8. Olomouc 6,25

9. Most 6,25

10. Písek 6,25

11. Šumperk 6,00

12. Třebíč 5,50

13. Kadaň 5,50

14. Beroun 5,50

TREND

Jaké má klub vyhlídky do budoucna? Chce se protlačit do extraligy, nebo mu stačí pouhá záchrana v soutěži?

1. Chomutov 10,00 bodů

Piráti každoročně vyhláší za svůj hlavní cíl postup do nejvyšší soutěže. Zatím ale skutek utek. Důvodem je asi to, že se rok co rok se vytváří zcela nový tým. Trumfem pro letošní sezónu je jistě příchod Václava Sýkory. Pokud ovšem nepřijde na sever Čech kvalitní gólman, šance na úspěch v play-off 1. ligy či v případné baráži budou nízké. Každopádně ambice jsou jen ty nejvyšší.

2. Ústí nad Labem 9,25

Slovan se sice nechvástá velkohubými prohlášeními, ale výsledky a předvedená hra jsou zatím daleko kvalitnější než u Chomutova. Pojem extraliga není ani v Ústí nad Labem tabu.

3. Havlíčkův Brod 8,00

Většinový majitel klubu firma ŽSD sice slibovala, že vytvoří tým, který může atakovat čelní příčky tabulky, ale nově získané „posily“ (Kostourek, Polodna, brněnští hokejisté) jsou až na výjimky hodně za očekávání. Snaha se ale zapřít nedá.

4. Hradec Králové 8,00

Noví majitelé = nové cíle. Vloni si fanoušci Hradce Králové stěžovali na malé ambice klubu, letos už důvod k protestům z tohoto důvodu nemají. Hráči mají ovšem sice zvučná jména, ale současné postavení Východočechů v tabulce rozhodně kvalitě hráčského materiálu neodpovídá.

5. Jihlava 8,00

Bedřich Ščerban (foto) patří k nejlepším manažerům 1. ligy, i když má poměrně dost odpůrců. Z Jihlavy ovšem za jeho působení v pozici jednatele udělal z nadprůměrného týmu celek špičkový. Navíc v Dukle vyhláší, že by se v horizontu několika let rádi vrátili zpět do nejvyšší soutěže. A na to slyší především sponzoři.

6. Olomouc 7,50

7. Písek 7,00

8. Most 6,00

9. Šumperk 5,50

10. Litoměřice 5,00

11. Beroun 5,00

12. Benátky nad Jizerou 5,00

13. Kadaň 5,00

14. Třebíč 4,75

FORMA

Do žebříčku se pochopitelně musí zařadit i současné výkony jednotlivých mužstev. Je to zásadní faktor, ale pozor, je pomíjivý!

1. Ústí nad Labem 9,50 bodů

Daří se jim ve všech směrech. V poslední době se sice objevilo několik klopýtnutí, ale na celkovém hodnocení to nemá zásadní vliv. Slovan vede v počtu vstřelených branek (151), dostal nejméně gólů (59), má nejlepší bilanci jak doma, tak i venku, a co je nejdůležitější, vede tabulku.

2. Chomutov 9,00

Zdá se, že se Piráti konečně probudili a navíc se dotahují i na první Slovan, na který nyní ztrácí osm bodů. Myšlenky na prvenství po základní části byly přitom ještě nedávno utopistické.

3. Olomouc 8,75

Tým okolo legendárního Jiřího Dopity zatím předvádí možná trochu překvapivě velmi dobré výkony. Pokud Moře forma vydrží, nevidím vážnější důvod, proč by se nemohla v březnu účastnit finále 1. ligy. Dopita je totiž rozený vítěz.

4. Jihlava 8,00

Jihlava podává vyrovnané výkony. Žádné větší série proher v jejich statistikách nenajdete. Klidně se jim tak může povést obhajoba semifinálové účasti.

5. Hradec Králové 7,00

S příchodem Martina Hostáka (foto) se výkony Východočechů o třídu zlepšily. Zda na tom má ovšem výrazný podíl právě populární komentátor je těžké odhadovat.

6. Benátky nad Jizerou 6,50

7. Písek 6,25

8. Havlíčkův Brod 6,00

9. Beroun 6,00

10. Šumperk 6,00

11. Litoměřice 6,00

12. Třebíč 5,00

13. Kadaň 3,50

14. Most 2,00

KONEČNÉ POŘADÍ

Vsadím se, že každý z vás bude jednotlivými žebříčky rozhořčen. Můžeme o tom diskutovat, můžeme s tím i nesouhlasit, ale to je asi tak vše, co se s tím dá dělat. Tato moudrá slova českého génia Járy da Cimrmana se dají použít vždy a všude, a to i zde. Zkrátka, co jedna osobnost, to jeden názor. Výsledky jsou však opravdu těsné. Vyrovnanost týmů se tak promítla i zde.

P. S.: Své názory a rozhořčené dopisy můžete psát na mail:

Marek.Hedbavny@seznam.cz, kde Vám bude objasněno, proč jsem rozhodl tak, jak jsem rozhodl. Ještě jednou připomínám, je to jen můj OSOBNÍ NÁZOR!

1. Chomutov 82,25 bodů

2. Ústí nad Labem 79,50

3. Jihlava 74,00

4. Hradec Králové 65,25

5. Havlíčkův Brod 63,75

6. Olomouc 63,50

7. Šumperk 57,25

8. Třebíč 55,25

9. Písek 55,00

10. Litoměřice 54,75

11. Benátky nad Jizerou 53,75

12. Beroun 51,00

13. Kadaň 46,50

14. Most 44,75

Jaroslav Kůs je jedním z mála odchovanců Chomutova, který se stabilně uchytil v A-týmu severočeského celku (i když nyní hostuje v partnerské Kadani). Z 21letého hokejisty roste velký hráč, jehož ambice brzy přesáhnou hranice 1. ligy. Zahraje si extraligu v Chomutově?

Autor: HSfan, Jakub Novák,
David Matula

Foto: Zdeněk Špínka

JAROSLAV KŮS

Jak již bylo v úvodníku zmíněno, vysoký útočník začínal s hokejem v Chomutově. „Začátky byly fajn. K hokeji mě přivedl táta asi v pěti letech. Poté jsem měl období, kdy jsem ale vůbec nechtěl hrát hokej, což bylo někdy v první třídě. Nebavilo mě to. Myslel jsem si, že když vlezu na led, tak hned budu bruslit, ale to nešlo. To mě trochu odradilo, ale nakonec jsem se k tomu vrátil a hraju, což je super,“ řekl pro oficiální stránky Pirátů. Už od mládí patřil Kůs k největším talentům v mládežnických kategoriích Severočechů, a jelikož tehdy hrál chomutovský dorost jen krajský přebor, logicky změnil Kůs své působiště. Nakonec si vybral pro dorostenecké časy působení v nedalekém Litvínově. „Již v průběhu osmé a deváté třídy mě kontaktoval Litvínov a Sparta jestli bych nechtěl jít hrát tam, ale já jsem chtěl hrát doma. Hrál se zde ale pouze krajský přebor, tak jsme se rozhodli, že půjdu do Litvínova. Znal jsem tam pana trenéra Hübla staršího a ten mě chtěl, takže nebylo co řešit. Zahrál jsem si dorosteneckou extraligu. Konkurence tam byla opravdu veliká. Nakonec se mi povedlo prosadit se do týmu, ale nebylo to lehké,“ řekl v rozhovoru pro Jakuba Nováka a Davida Matulu. „Byli jsme výborná parta. Povedlo se nám dostat se do třetího kola play-off, takže super. První rok v dorostu byl opravdu vydařený. Pamatuji si například Honzu Bojera, který teď nastupuje za áčko,“ dodal mladý útočník.

Bojovník v sestavě Kadaně se v 18 letech vrátil domů, jelikož juniorský tým Chomutova už se znovu probojoval do nejvyšší soutěže. „Rozhodnutí k návratu jsem učinil rychle. Hrál jsem už v první lize, protože v Litvínově jsem se nedostal do sestavy, a pak mě kontaktoval pan Kašpárek, jestli bych nechtěl jít zpět. Byly zde velké ambice, juniorka postupovala do extraligy, takže jsem neváhal ani chvíli.“ První sezóna v extralize juniorů dopadla pro Chomutov výborně, nováček soutěže se ihned probojoval do play-off a Kůsovi se dařilo také. V 35 zápasech získal

Jaroslav Kůs je jedním z mála odchovanců na soupisce týmu pod vedením Václava Sýkory.

Hráčské info

3.3.1990
187cm, 79kg
hůl levá
útočník
28Z, 3G, 7A, -3 +/-, 6TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
2003-04	KLH Chomutov (9.třída)	-	0	7	7	4
	KLH Chomutov (8.třída)	-	10	9	19	12
2004-05	KLH Chomutov - dor. (KP)	23	9	11	20	16
	KLH Chomutov (9.třída)	26	19	22	41	27
2005-06	Litvínov - dor (E)	43	8	20	28	50
2006-07	Litvínov - dor (E)	36	8	15	23	26
	Litvínov - jun (E)	2	0	0	0	0
2007-08	Litvínov - jun (E)	10	0	0	0	4
2008-09	KLH Chomutov - jun (E)	35	11	19	30	16
	KLH Chomutov - jun (E,p-o)	3	1	3	4	2
	SK Kadaň (1.liga)	1	0	0	0	0
	SK Kadaň (1.liga,p-o)	4	0	0	0	0
	KLH Chomutov (1.liga)	1	0	0	0	0
2009-10	KLH Chomutov (1.liga)	15	2	4	6	10
	KLH Chomutov - jun (E)	33	13	28	41	42
	KLH Chomutov - jun (E,p-o)	1	1	2	3	2
	HC Děčín (2.liga)	6	1	2	3	0
2010-11	KLH Chomutov (THC)	2	0	1	1	2
	KLH Chomutov - jun (E)	33	7	31	38	38
	KLH Chomutov (1.liga)	32	8	9	17	14

solidních třicet bodů. „Byla to skvělá sezóna, měli jsme výbornou partu. Nebyl jsem jediný, kdo na tom byl bodově dobře. Bylo nás tam víc. Hráli jsme první kolo play-off se Zlínem, ale smolně jsme prohráli. Bylo to v Chomutově na nájezdy, kde to беру trochu na sebe, protože jsem trestně střílení neproměnil, ale to se stává. Celkově jsme byli spokojeni, protože zde extraliga zůstala a ještě jsme si zahráli ve vyřazovacích bojích.“

Dobřími výkony v juniorce si vysloužil i pozvánku do prvního týmu Chomutova. Byl to pro něj hodně speciální moment. „Bylo to za pana Pešouta. Hrál se zápas v Mostě a byla to taková první oťukávaná. Byl jsem na ledě asi pět minut, ale byl jsem za tu šanci moc rád. Mohl jsem být na ledě s Miro Hlinkou nebo s jinými hráči, takže super zážitek a rozhodně výborná zkušenost.“

Bojovný forward strávil tři sezóny v Litvínově.

I ve své druhé sezóně po návratu z Litvínova patřil k oporám mužstva. Ve 33 zápasech v dresu extraligové juniorky získal úctyhodných 41 bodů (13+28). Za muže pak odehrál dalších patnáct prvoligových utkání, takže i ročník 2009/2010 lze z pohledu Kůse hodnotit kladně. „V juniorce to klapalo, byl tady super mančaft. Možná nakonec nebyl takový úspěch, jaký se čekal nebo na jaký jsme měli, ale sezóna fajn. V prosinci si mě pak vytáhl pan Rulík do áčka a to bylo další plus. Určitě skvělá sezóna. Navíc jsem dal i svůj první gól mezi seniory. Bylo to v Benátkách. Bylo tam asi mínus deset stupňů, takže nic moc. David Hájek vystřelil od modré a já jsem to dorazil. Vyšlo mě to asi na pět set nebo tisíc korun, ted' si nejsem jist. Nějaký poplatek ale určitě byl (usmívá se),“ řekl v obsáhlém rozhovoru pro server piratichomutov.cz. Útočník, pro něhož není žádný puk předem ztracený, se tak v jednom týmu potkal s takovými hokejisty, jako třeba s Radkem Dudou, Davidem Hruškou nebo třeba s ikonami klubu Mikšovicem a Jírou. „Byl to hezký pocit sedět s nimi v jedné kabině. Chodil jsem se na ně dívat už jako malý kluk. Pét'a Jíra a Standa Mikšovic, ty jsem pořád sledoval. To, že tu byl Radek Duda a další hvězdy, tak to bylo jediné super. Mohl jsem se od nich jen učit, jak na ledě, tak i na suchu nebo v kabině. Výborná zkušenost. Komukoli jsem řekl, že bych potřeboval pomoci, tak nebyl problém.“

V loňské sezóně mezi muži získal solidních sedmnáct bodů (8+9). Stačilo mu na to 32 zápasů.

Do loňské sezóny už šel jako stabilní hráč prvního týmu, ale zároveň vypomáhal i juniorce, která se ovšem potřetí v řadě do play-off probojovat nedokázala. „To, že jsme nepostoupili do play-off, je škoda. Během sezóny bylo hodně zápasů, kde jsme mohli vyhrát. Poté přišel nový trenér a hodně se to zvedlo.“ Zkušenosti z 1. ligy forward, který raději nahrává, než zakončuje, skvěle uplatňoval i v juniorce, kde ve 33 zápasech nastřádal 38 bodů (7+31) a dokázal tak společně s týmem nejvyšší soutěž zachránit. „Nakonec je udržení extraligy úspěch, ale cíl neseštopit vyplynul z průběhu soutěže. Kdyby se lépe pracovalo s týmem a byl u týmu od začátku pan trenér Beck, tak se mohlo hrát i předkolo play-off. Je to výborný trenér a mně se s ním velmi dobře spolupracovalo. Letos by měly být cíle rozhodně výše,“ řekl pro oficiální stránky

21letý útočník mnohem častěji přihrává, než střílí.

Jako centr absolvuje Kūs i vřazování.

ambiciózního klubu. Za juniorku, i když už věk přesahuje povolenou hranici, může nastoupit i letos. „Věk už sice nemám, ale opět budu mít výjimku. Stejně jako minulý rok má totiž ročník 1990 povolený start na výjimku v juniorské soutěži. Mohu si tedy sedmý nebo osmý rok zahrát za juniorku. Doufám ale, že už mě kluci nebudou potřebovat a utáhnou to sami.“ Možná, že kdyby hrála chomutovská juniorka o záchranu, tak by se mezi mladšími kolegy objevit mohl, jenže Piráti dostali od vedení ČSLH status hokejové akademie, tudíž mládežnické celky z nejvyšších soutěží neseštopují. „To, že Chomutov dostal status hokejové akademie, prospěje hlavně mládeži. Na Chomutov se bude jinak koukat. Jsme jediní z první ligy, takže rozhodně plus. Jediné, co se mi na tom moc nelíbí, je to, že extraligové týmy mládeže nemohou sestoupit. Samozřejmě tady jde o

Jaroslav Kůs je velkým bojovníkem, i proto si ho záhy oblíbili fanoušci Chomutova.

Play-off rozhodně nevyšlo. Je to škoda, ale na rozdíl od sezóny předešlé, kdy byla v baráži i trošku smůla, tak letos bylo Ústí prostě lepší. Já osobně jsem v play-off nehrál. Částečně na tom mělo podíl zranění."

Jaroslav Kůs si sice v letní přípravě vybojoval místo v základní sestavě trenéra Václava Sýkory, ale v průběhu ročníku byl v rámci výměny za Ondřeje Fialy, jenž letos výrazně ožil (a pak zase zhasl), poslán do partnerské Kadaně. Jenže herní krize farmy Pirátů dolehla i na mladého forvarda, který se přizpůsobil mizerné hře severočeského týmu, a jeho statistiky jsou v současnosti žalostné. V zatím třinácti odehraných zápasech za SK dal jen jeden gól (plus tři asistence). V hodnocení +/- má dva záporné bodíky. No, pokud se bude chtít prosadit do sestavy Pirátů pro vyřazovací boje, tak by měl zabrat. Snad svůj talent nepromrhá...

dlouhodobou práci s týmem, ale pokud tým neustále prohrává a je na konci tabulky, tak v lize nemá co dělat."

V minulém ročníku, v němž vypomáhal juniorce a zároveň hrál i za chomutovské áčko, odehrál téměř 70 zápasů. To už je opravdu únavná porce. „Byla to velice náročná sezóna. Nikdy jsem ještě tolik zápasů nehrál. Odehrál jsem něco přes šedesát, možná sedmdesát zápasů, což se blíží počtu zápasů v NHL. Bylo to náročné, ale byl jsem rád, že mohu hrát tolik zápasů. Dostal jsem šanci za „A“ tým a pomáhal jsem klukům v juniorce, takže práce bylo dost.“

Z týmového měřítka ale může hodnotit angažmá jak mezi muži, tak mezi juniory, jako mírné zklamání. Muži se nedostali do extraligy, junioři zase do play-off. „Myslím si, že u juniorky nakonec sezóna celkem dobrá. Chlapi, tam byla základní část celkem dobrá, byly dobré okamžiky. Ale byly i pasáže, kdy to opravdu nebylo ideální. Bylo tam i asi deset zápasů, kdy bylo zraněných plno hráčů, a hráli jsme jen na tři pětky. Pro mě, jako mladého hráče, to bylo fajn, mohl jsem si zahrát.“

Jaroslavu Kůsovi se mnohem více daří v Chomutově. Ve farmářské Kadaně zatím stejně jako celý tým zůstává za očekáváním.

Petr Kaňkovský je jednou z největších legend 1. ligy v celé historii. Svoji poslední sezónu totiž hrál v grandiózní formě! Zisk 71 bodů ve 44 zápasech asi nikdo dlouho nezopakuje.

Autor: HSfan

PETR KAŇKOVSKÝ

Legendární útočník se narodil 20. ledna 1969. Výraznou extraligovou osobností se stal již ve 20 letech, kdy v nejvyšší soutěži vsítil 21 branek a zaznamenal devatenáct asistencí. V roce 1991 slavil s Duklou Jihlava poslední titul v její bohaté historii. Sám Kaňkovský se na tomto úspěchu podílel výraznou měrou. Získal totiž úctyhodných 45 bodů. Ve 24 letech odešel produktivní útočník do Zlína, kde si vytvořil svůj osobní rekord mezi elitou, když mu do jeho statistik bylo zaevidováno třicet gólů a dvacet čtyři asistencí. Ve Zlíně ale strávil jen dva ročníky, poté se vrátil na Vysočinu. Ale ani tam nepobyl moc dlouho, a i když patřil k extraligovým hvězdám, uchýlil se do druhé nejvyšší soutěže, kde se upsal Znojmu. Hned ve své první sezóně na jihu Moravy se několikanásobný reprezentant zařadil mezi opory Orlů, a už ve druhé dovedl svůj tým 61 body k postupu do nejvyšší soutěže (na úkor Jihlavy). Za Znojmo si 177cm vysoký forward zahrál i v extralize, ale do své formy z dřívějších let se už nedostal. Po dvou sezónách tedy zvolil návrat do Jihlavy.

Stroj na góly. Tak by se daly stručně charakterizovat největší přednosti tohoto hokejového špičáka.

Petr Kaňkovský měl obrovský talent. Hokejová kariéra se ovšem hodnotí dle počtu týmových ocenění. A těch Petr Kaňkovský jako těch individuálních nezískal.

Do Dukly šel především s cílem vrátit svůj klub do nejvyšší soutěže. A nakonec se mu to povedlo. V ročníku 2003/2004 v základní části 1. ligy získal skvělých 59 bodů (17+42), jež nasbíral ve 39 zápasech. Bod na zápas si pak držel i v play-off a baráži, v níž Dukla poslala svého soupeře z Českých Budějovic o ligu níže.

Po této sezóně ukončil Kaňkovský kariéru a stal se sportovním manažerem Mladé Boleslavi. Bez hokeje však vydržel jen jeden ročník. Sezónu 2005/2006 strávil v druholigových Benátkách, ale roční pauza byla znát a v 29 zápasech si na jeho poměry připsal „bídnych“ čtyřadvacet bodů. I tak ovšem po tomto podprůměrném ročníku podepsal smlouvu s Jihlavou. A tehdejší šéf klubu Padělek udělal opravdu správný krok. Díky angažování Kaňkovského totiž Dukla proklouzla do play-off. Nebýt jeho, byla by to z pohledu Jihlavy jistě prachbídna sezóna. Po individuálně povedené (71 bodů), ale týmově nevydařené sezóně ukončil podruhé a naposledy svoji bohatou a úspěšnou kariéru.

STATISTIKY

k 16.12.2011

HRÁČSKÉ STATISTIKY PO 33 KOLECH

TOP 15 kan. bodování

1. David Hruška (CHO)	40 bodů
2. Milan Kraft (CHO)	40
3. Lukáš Král (BNJ)	40
4. Jaroslav Roubík (UNL)	39
5. Martin Šagát (UNL)	37
6. Daniel Hodek (JIH)	36
7. Vojtěch Němec (HB)	34
8. Patrik Moskal (HK)	32
9. Jan Klobouček (UNL)	30
10. Petr Haluza (OLO)	29
11. Tomáš Nouza (PÍS)	29
12. Vít Budínský (HK)	28
13. Milan Kostourek (HB)	28
14. Jan Alinč (UNL)	28
15. Tomáš Čachotský (JIH)	26

TOP 7 kan. bodování (obránci)

1. Jan Klobouček (UNL)	30 bodů
2. Tomáš Kolafa (JIH)	22
3. Jakub Bartoň (OLO)	21
4. Jakub Grof (CHO)	20
5. Aleš Holík (ŠUM)	19
6. Lukáš Pulpán (CHO)	18
7. Jaroslav Nedvěd (BER)	17

TOP 7 střelců

1. David Hruška (CHO)	22 gólů
2. Daniel Hodek (JIH)	21
3. Jaroslav Roubík (UNL)	18
4. Milan Kraft (CHO)	17
5. Petr Haluza (OLO)	16
6. Patrik Moskal (HK)	15
7. Jiří Kadlec (HK)	14

TOP 3 střelců (obránci)

1. Tomáš Kolafa (JIH)	9 gólů
2. Aleš Holík (ŠUM)	8
3. Jan Klobouček (UNL)	7

TOP 7 asistentů

1. Lukáš Král (BNJ)	28 asistencí
2. Martin Šagát (UNL)	26
3. Milan Kraft (CHO)	23
4. Jan Klobouček (UNL)	23
5. Vojtěch Němec (HB)	22
6. Jaroslav Roubík (UNL)	21
7. Jan Alinč (UNL)	20

TOP 3 asistentů (obránci)

1. Jan Klobouček (UNL)	23 asistencí
2. Jakub Grof (CHO)	18
3. Lukáš Pulpán (CHO)	15

TOP 10 hráčů s bilancí plus/minus

1. Jan Klobouček (UNL)	40 + bodů
2. Jiří Zeman (UNL)	32
3. Martin Šagát (UNL)	30
4. Jaroslav Roubík (UNL)	29
5. Milan Kraft (CHO)	26
6. Tomáš Rod (UNL)	26
7. Miloslav Gureň (UNL)	24
8. David Pazourek (UNL)	22
9. David Hruška (CHO)	21
10. Petr Haluza (OLO)	21

TOP 5 nejtrestanějších hráčů

1. Marian Morava (HB)	105 TM
2. Jiří Hašek (BER)	85
3. Ondřej Malinský (KAD)	79
4. Martin Mazanec (KAD)	71
5. Petr Přindiš (MOS)	70

Nejhorší +/-

468. Lukáš Sláma (TRE)	- 18 bodů
467. Tomáš Klíma (MOS)	- 16
466. Tomáš Protivný (HB)	- 16
465. Josef Lukáš (PIS)	- 15
464. Jan Hanzl (MOS)	- 15

TOP 3 cizinci (bodování)

1. Martin Šagát (UNL)	37
2. Dwight Helminen (CHO)	17
3. Vladimír Novák (KAD)	16

TOP 3 gólmáni (počet výher)

1. Miroslav Hanuljak (CHO)	20
2. Jakub Čech (HK)	15
3. Zdeněk Orct (UNL)	13

TOP 3 gólmáni (čistá konta)

1. Dominik Halmoši (JIH)	5
2. Libor Kašík (OLO)	4
3. Pavel Francouz (UNL)	3

Úspěšnost zákroků (min. 15 záp.)

1. Libor Kašík (OLO)	95,46%
2. Filip Novotný (JIH)	93,80%
3. Pavel Francouz (UNL)	93,67%
4. Dominik Halmoši (JIH)	93,37%
5. Zdeněk Orct (UNL)	93,37%

Průměr gólů na zápas (min. 15 záp.)

1. Libor Kašík (OLO))	1,55
2. Zdeněk Orct (UNL))	1,64
3. Pavel Francouz (UNL)	1,84

Nejvíce odchytených minut

1. Šimon Hrubec (TRE)	1824
2. Miroslav Hanuljak (CHO)	1630
3. Jakub Čech (HK)	1615

TÝMOVÉ STATISTIKY PO 33 KOLECH

TABULKY

Tabulka návštěvnosti domácích zápasů

1. liga

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	33	25	3	0	1	4	151:59	82
2	<u>Piráti Chomutov</u>	33	20	5	0	4	4	128:71	74
3	<u>HC Olomouc</u>	33	19	2	0	5	7	107:67	66
4	<u>HC Dukla Jihlava</u>	33	20	1	0	2	10	102:66	64
5	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	33	14	3	0	5	11	90:94	53
6	<u>HC VCES Hradec Králové</u>	33	13	5	0	1	14	105:93	50
7	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	33	13	2	0	4	14	99:116	47
8	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	33	11	3	0	3	16	87:105	42
9	<u>HC Berounští Medvědi</u>	33	10	5	0	1	17	78:100	41
10	<u>Salith Šumperk</u>	33	9	5	0	3	16	104:133	40
11	<u>IHC KOMTERM Písek</u>	33	9	5	0	3	16	73:105	40
12	<u>SK Kadaň</u>	33	10	1	0	5	17	78:98	37
13	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	33	5	6	0	9	13	76:100	36
14	<u>HC Most</u>	33	4	3	0	3	23	75:146	21

1. Chomutov	2357 diváků
2. Jihlava	1961
3. Ústí nad Labem	1923
4. Šumperk	1446
5. Třebíč	1401
6. Havlíčkův Brod	1239
7. Litoměřice	1214
8. Olomouc	1176
9. Hradec Králové	1088
10. Písek	867
11. Most	491
12. Beroun	366
13. Kadaň	362
14. Benátky nad Jizerou	317

1. liga - DOMA

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	17	14	2	0	0	1	86:27	46
2	<u>Piráti Chomutov</u>	17	11	4	0	1	1	65:35	42
3	<u>HC Olomouc</u>	17	12	1	0	3	1	63:25	41
4	<u>HC Dukla Jihlava</u>	16	13	0	0	1	2	61:27	40
5	<u>HC VCES Hradec Králové</u>	17	8	4	0	0	5	61:46	32
6	<u>Salith Šumperk</u>	16	8	3	0	2	3	62:47	32
7	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	17	10	0	0	2	5	64:51	32
8	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	16	8	1	0	3	4	49:40	29
9	<u>HC Berounští Medvědi</u>	17	8	2	0	0	7	42:43	28
10	<u>SK Kadaň</u>	16	8	0	0	2	6	43:39	26
11	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	16	7	2	0	1	6	48:48	26
12	<u>IHC KOMTERM Písek</u>	16	6	3	0	1	6	43:48	25
13	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	16	3	4	0	4	5	40:42	21
14	<u>HC Most</u>	17	3	1	0	2	11	34:74	13

Úspěšnost přesilovek

1. Ústí nad Labem	20,83 %
2. Chomutov	20,11
3. Hradec Králové	20,00
4. Třebíč	19,48
5. Beroun	19,29
6. Šumperk	19,28
7. Jihlava	19,21
8. Most	18,54
9. Benátky nad Jizerou	18,07
10. Havlíčkův Brod	17,16
11. Litoměřice	14,81
13. Kadaň	14,38
13. Olomouc	13,42
14. Písek	13,07

1. liga - VENKU

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	16	11	1	0	1	3	65:32	36
2	<u>Piráti Chomutov</u>	16	9	1	0	3	3	63:36	32
3	<u>HC Olomouc</u>	16	7	1	0	2	6	44:42	25
4	<u>HC Dukla Jihlava</u>	17	7	1	0	1	8	41:39	24
5	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	17	6	2	0	2	7	41:54	24
6	<u>HC VCES Hradec Králové</u>	16	5	1	0	1	9	44:47	18
7	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	17	4	1	0	2	10	39:57	16
8	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	17	2	2	0	5	8	36:58	15
9	<u>IHC KOMTERM Písek</u>	17	3	2	0	2	10	30:57	15
10	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	16	3	2	0	2	9	35:65	15
11	<u>HC Berounští Medvědi</u>	16	2	3	0	1	10	36:57	13
12	<u>SK Kadaň</u>	17	2	1	0	3	11	35:59	11
13	<u>HC Most</u>	16	1	2	0	1	12	41:72	8
14	<u>Salith Šumperk</u>	17	1	2	0	1	13	42:86	8

ZÁBAVA

Hlášky Roberta Záruby (3)

A teď ustřelil finskému brankáři Vehanenovi hokejku jako špejli na střílnici, ale Ovečkin si růži nevyzvedne.

Loni si všichni Rusové kromě Ovečkina sundali stříbrné medaile, letos nebudou mít co sundávat.

Sólo pro úklidovou četu.

Fasth mi připadá jako dobře uzralá jikra.

Voráček tam proplul jak plováček a dává gól.

A teď by měl na led naskočit Nakládal, aby mu pořádně naložil. Ale jelikož není v základní soupisce, tak to nebude možné.

Zelené rukavice Radulova vypadají jako 2 ropuchy, které mají zlobit soupeře.

Milan Michálek, to není žádná třasořitka.

Artuchin je v překladu umělec, který se rád pošťuchuje.

Kotouč před Radkem Štěpánkem. Teda pardon Jakubem, Radek by ho odpálil tenisovou pálkou.

Radulov se sám rozplácl na mantinel, což přineslo pochopitelně potlesk českých fanoušků.

Roztáhni mi nohy a já ti tam dám kotouč jak se sluší a patří!

"To snad není možný... to je ale dřevák."

KVIZ

výsledky na další straně!

KDO JE TO?

Za každou správnou odpověď dva body.

Poznáš klub?

1. indicie: rok založení 1948
2. indicie: celek z Čech
3. indicie: hraje zde Petr Ulrych
4. indicie: hl. trenér Milan Černý
5. indicie: farma Liberce

Poznáš hráče?

1. indicie: narozen 1984, brankář
2. indicie: chytal za Vsetín, Opavu
3. indicie: má dlouhé vlasy
4. indicie: vloni nahrazen Pruskem
5. indicie: kř. jméno Štefan

Maximálně 10 bodů z obou tajenek. Za každou použitou indicii -1 bod.

10 otázek

1) Kdo je kapitánem Dukly?

- a) Jiří Dobrovolný
- b) Tomáš Čachotský
- c) Tomáš Ficenc
- d) Daniel Hodek

2) Kdo je hl. trenérem Berouna?

- a) Richard Žemlička
- b) Jiří Doležal
- c) Jan Votruba
- d) Jiří Šejba

3) Za jaký tým NHL hrál Milan Kraft?

- a) Ottawa Senators
- b) Boston Bruins
- c) Pittsburgh Penguins
- d) Calgary Flames

4) Kde nikdy nehrál David Hruška?

- a) Karlovy Vary
- b) Slavia Praha
- c) Havířov
- d) Pardubice

5) Martin Erat je odchovancem...

- a) Olomouce
- b) Šumperku
- c) Třebíče
- d) Jihlavy

6) Který hráč neobléká dres Chomutova?

- a) Petr Macháček
- b) Milan Kostourek
- c) David Havíř
- d) Filip Seman

7) V jakém klubu hraje R. Marosz?

- a) Třebíč
- b) Šumperk
- c) Havlíčkův Brod
- d) Olomouc

8) Kolik let je Jaroslavu Roubíkovi?

- a) 30
- b) 32
- c) 34
- d) 36

9) Kdy byl založen HC Rebel Havl. Brod?

- a) 1928
- b) 1946
- c) 1960
- d) 1990

10) Kterému klubu patří Jakub Kania?

- a) Slavia Praha
- b) Liberec
- c) Třinec
- d) Sparta Praha

Martin Erat je odchovancem...

Za jaký tým v NHL hrál chomutovský útočník Milan Kraft?

Pokud jste dosáhl/a... jste...

- 19-26 bodů Prezident klubu
- 16-18 bodů Generální manažer
- 13-15 bodů Hlavní trenér
- 8-12 bodů Asistent trenéra
- 4-7 bodů Trenér mládeže
- 0-3 bodů Nosič vody

Za každou správnou odpověď 1 bod

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYCHÁZÍ 17.1.

- TOP 10: mistři nájezdů
- SK Kadaň, HC Slovan Ústečtí Lvi
- Milan Kraft
- Team info: fanoušci
- Martin Záhorovský
- Karel Plášek
- Stanislav Mikšovic
- Jiří Dopita
- Legenda: Jiří Oliva

foto: fotokraus.cz, google.cz, weby prvoligových klubů, Jiří Mokří (hstrebic.cz), Miroslav Rosendorf (hcusti.cz)

Výsledky kvízu

Kdo je to?

1. David Dolníček
2. Václav Drábek
3. Miroslav Třetina

10 otázek

- 1) c 5) c 9) a
- 2) b 6) b 10) c
- 3) c 7) d
- 4) d 8) c

Poznáš...?

klub: HC Benátky nad Jizerou
hráč: Štefan Žigárdy

Kontakty

HSfan: Marek.Hedbavny@seznam.cz
Ady: vadlejsek@seznam.cz